

नमो नमो निम्मल दंसणस्स

आगमश्रुतानि (सटीकं)

भागः - ७

शुद्ध-

: संशोधकं सम्पादकश्च

मुनि दीपरत्नसागर

बालब्रह्मचारी श्री नेमिनाथाय नमः
नमो नमो निम्मल दंसणस्स
श्री आनंद-क्षमा-ललित-सुशील-सुधर्मसागर गुरुभ्योनमः

आगम सुत्ताणि (सटीक)

भागः-७

ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रं, उपासकदशाङ्गसूत्रं,
अन्तकदशाङ्गसूत्रं, अनुत्तरोपपातिकदशाङ्गसूत्रं,
प्रश्नव्याकरणदशाङ्गसूत्रं

:- संशोधकः सम्पादकश्च :-

मुनि दीपरत्नसागर

ता. १४/४/२०००

रविवार २०५६

चैत्र सुद ११

४५- आगम सुत्ताणि-सटीक
मूल्य रु. ११०००/-

卐 आगम श्रुत प्रकाशन 卐

:- संपर्क स्थल :-

“आगम आराधना केन्द्र” शीतलनाथ सोसायटी विभाग-१,
फ्लेट नं-१३, ४-थी मंडल, ब्हायसेन्टर, खानपुर,
अहमदाबाद (गुजरात)

ज्ञाताधर्मकथाङ्ग सूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
	श्रुतस्कन्धः-१			श्रुतस्कन्धः-२	
१-४१	अध्ययन-१ उक्षिप्तज्ञातं	७	-२२४	वर्गः-१ चमरेन्द्रअग्रमहिषी	२५२
-५४	अध्ययन-२ संघाटकं	८७		काली, राजी, रजनी, विद्युत, मेघा (पञ्च अध्ययनानि)	
-६१	अध्ययन-३ अण्डः	९९			
-६२	अध्ययन-४ कूर्मः	१०५	-२२५	वर्गः-२ बलीन्द्रअग्रमहिषी	२५६
-७३	अध्ययन-५ शैलकः	१०८		'शुभा' दि पञ्च अध्ययनानि	
-७४	अध्ययन-६ तुम्बकः	१२२	-२२६	वर्गः-३ धरणादिमहिषी	२५७
-७५	अध्ययन-७ रोहिणी	१२३		'दूला' दि-५४ अध्ययनानि	
-१०९	अध्ययन-८ मल्ली	१२९	-२२७	वर्गः-४ भूतानंदादिमहिषी	२५७
-१४०	अध्ययन-९ माकन्दी	१६४		'रुचा' दि ५४ अध्ययनानि	
-१४१	अध्ययन-१० चन्द्रमा	१७९	-२३३	वर्गः-५ पिशाचादिमहिषि	२५७
-१४२	अध्ययन-११ दावद्ववः	१८०		'कमला' दि ३२ अध्ययनानि	
-१४४	अध्ययन-१२ उदकज्ञातः	१८२	-२३४	वर्गः-६ महाकालेन्द्रमहिषी	२५८
-१४७	अध्ययन-१३ ददुरकः	१८६	-२३५	वर्गः-७ सूर्यअग्रमहिषी	२५८
-१५६	अध्ययन-१४ तैतली पुत्रं	१९२		'सूर्यप्रभा' दि ४ अध्ययनानि	
-१५७	अध्ययन-१५ नन्दीफलं	२००	-२३६	वर्गः-८ चन्द्रअग्रमहिषी	२५८
-१८३	अध्ययन-१६ अपरकङ्का	२०३	-२३७	वर्गः-९ शक्रअग्रमहिषी	२५९
-२०७	अध्ययन-१७ अश्वः	२३३		'पद्मा' दि ८ अध्ययनानि	
-२१२	अध्ययन-१८ मुमुमा	२४१	-२४१	वर्गः-१० ईशानेन्द्रमहिषी	२५९
-२१९	अध्ययन-१९ पुंडरीकः	२४८		'कृष्णा' दि ८ अध्ययनानि	

उपासकदशाङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
१-१९	१- आनन्दः	२६१	-४०	६- कुण्डकालिकः	३९८
-२८	२- कामदेवः	२८०	-४७	७- महात्मपुत्रः	३००
-३१	३- चुलनापिता	२९३	-५६	८- महाशतकः	३०९
-३३	४- सुरादेवः	२९६	-५७	९- नन्दानापिता	३१४
-३४	५- चुल्लशतकः	२९७	-७३	१०- लंड्यापिता	३१८

अन्तकदशज्ञ सूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः
१-६	वर्गः-१ गौतमआदि १० अध्ययनानि	३१७	-२२	वर्गः-५ 'पद्मावती आदि' १० अध्ययनानि	३३१
-९	वर्गः-२ 'अक्षोभा' दि ८ अध्ययनानि	३१९	-४०	वर्गः-६ 'मकारि' आदि १६ अध्ययनानि	३३५
-१४	वर्गः-३ 'अनीयशा दि' १३ अध्ययनानि	३२०	-४५	वर्गः-७ 'नंदा' दि १३ अध्ययनानि	३४२
-१७	वर्गः-४ 'जालि' आदि १० अध्ययनानि	३३०	-६२	वर्गः-८ 'कालि' आदि १० अध्ययनानि	३४२

अनुत्तरोपपातिकदशज्ञ सूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः
१-२	वर्गः-१ जालि, मयालि, उवयालि आदि १० अध्ययनानि	३५१	-१३	वर्गः-३ धन्य, मुनक्षत्र, ऋषिदास, पेल्लक, रामपुत्र, चन्द्र, पृष्टिम, पेडालपुत्र, पोडिल, वेहल्ल इति १० अध्ययनानि	३५३
-६	वर्गः-२ दीर्घसेन, महासेन, लथदंत आदि १३ अध्ययनानि	३५२			

प्रश्नव्याकरणाज्ञ सूत्रस्य विषयानुक्रमः

मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः	मूलाङ्कः	विषयः	पृथाङ्कः
-	आश्रयद्वार [श्रुत०-१]		-	संवरद्वार [श्रुत०-२]	
१-८	अध्ययन-१, प्राणातिपातः	३६१	-३५	अध्ययन-१ अहिंसा	४५८
१२	अध्ययन-२, मृपावादः	३८६	-३७	अध्ययन-२ मत्यं	४७३
१६	अध्ययन-३ अदत्तादानं	४००	३८	अध्ययन-३ दत्तानुज्ञा	४८२
२०	अध्ययन-४ अत्रह्यं	४२४	-४३	अध्ययन-४ ब्रह्मचर्यं	४९०
२५	अध्ययन-५ परिग्रहः	४५०	४७	अध्ययन-५ अपरिग्रहः	५०३

समाविष्टाः आगमाः

- (१) ज्ञाताधर्मकथाङ्गसूत्रम्
- (२) उपासकदशाङ्गसूत्रम्
- (३) अन्तकृद्दशाङ्गसूत्रम्
- (४) अनुत्तरोपपातिकदशाङ्गसूत्रम्
- (५) प्रश्नव्याकरणदशाङ्गसूत्रम्

આર્થિક અનુદાતા

-પ.પૂ. માલવભુષણ તપસ્વી આચાર્યદેવ શ્રી નવરત્નસાગર સૂરીશ્વરજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી શ્રી લાલભાઈ દેવચંદ શાહ તરફથી - નકલ એક.

-પ.પૂ. સરળ સ્વભાવી-શ્રીમદ્ ભગવતીસૂત્ર વ્યાખ્યાન પદુ આચાર્યદેવ શ્રી નરદેવસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. તથા પૂજ્યશ્રીના શિષ્યરત્ન તપસ્વી ગણિવર્યશ્રી ચંદ્રકીર્તિસાગરજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી શ્રી પુરુષાદાનીય પાર્શ્વનાથ શ્વે. મૂર્તિ. જેન સંઘ, દેવકીનંદન સોસાયટી, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. શાસન પ્રભાવક-કિયારાગી આચાર્યદેવશ્રી વિજય ઋચકચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાહિત્યપ્રેમી મુનિરાજ શ્રી સર્વોદય સાગરજી મ. સા. ની પ્રેરણાથી-“અચલગચ્છાધિપતિ પ.પૂ. આ. ભ. શ્રી ગુણસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના શિષ્યરત્ન પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રરત્નસાગરજી મ. ની ૧૯મી અઢાઈ નિમિત્તે-શ્રી ચારિત્રરત્ન ડા. ચે. ટ્રસ્ટ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. યેથાવૃત્ત્યકારિકા સાધ્વી શ્રી મલયાશ્રીજી મ. સા. ના શિષ્યા વ્યવહાર વિચક્ષણા પૂ. સાધ્વી શ્રી હિતજ્ઞાશ્રીજી મ. ની પ્રેરણાથી જેન આરાધના મંદિર-“જ્ઞાનખાતા” તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સૌમ્યમૂર્તિ સાધ્વીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી મ. ની પ્રેરણાથી પ.પૂ. ગુરુમાતા-વાત્સલ્યમૂર્તિ સા. શ્રી રત્નત્રયાશ્રીજી મ. ની પંચમી પુન્યતિથિ નિમિત્તે શ્રીમતી લીલમબેન પ્રાણલાલ પી. દામાણી તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સ્વનામધન્યા સા. શ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓના શિષ્યા સા. શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-૨૦૫૩ના યશસ્વી ચાતુર્માસ નિમિત્તે શ્રી પાર્શ્વપદ્માવતી જેન સંઘ, પારૂલનગર, અમદાવાદ તરફથી નકલ બે.

-પ.પૂ. રત્નત્રયારાધકા સાધ્વીશ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજી તથા તેઓશ્રીના શિષ્યા સા. શ્રી સમજ્ઞાશ્રીજીની પ્રેરણાથી સંવત ૨૦૫૪ના નિર્મળ આરાધનામય ચાતુર્માસની સ્મૃતિમાં-ઘાટલોડિયા (પાવાપુરી) જેન શ્વે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. સાધ્વી શ્રી રત્નત્રયાશ્રીજી મ.ના પરમ વિનેયા સા.શ્રી સૌમ્યગુણાશ્રીજીની પ્રેરણાથી તેઓના સંસારીભાઈશ્રી ઇન્દ્રવદનભાઈ દામાણીના અનુમોદનીય પુરુષાર્થથી “આગમ દીપ-સંપુટ”ના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી-નકલ ચાર.

-પ.પૂ. પ્રશમરસનિમગ્ના સાધ્વીશ્રી પ્રશમશીલાશ્રીજી મ.ની પ્રેરણાથી-સમ્મેતશિખર તિર્થોદ્ધારિકા પ.પૂ. સાધ્વીશ્રી રંજનશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા આપ્રતિમ યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી તત્ શિષ્યા સા. શ્રી નરેન્દ્રશ્રીજી-તત્ શિષ્યા સા. શ્રી પ્રગુણાશ્રીજી મ.ના. આત્મશ્રેયાર્થ-અરિહંત ટાવર, જેન સંઘ, મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવશ્રી ના સમુદાયવર્તી પ.પૂજ્ય યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સા.શ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા. શ્રી કૈવલ્યશ્રીજી મ.ના શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજી મ.સા.ના સુશિષ્યા મિષ્ટભાષી સાધ્વીશ્રી પૂર્ણપ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.સા. તથા તેમના વિનિત શિષ્યા સા. શ્રી પૂર્ણદર્શિતાશ્રીજી તથા સા. પૂર્ણનંદીતાશ્રીજીની પ્રેરણાથી-સર્વોદય પાર્શ્વનાથ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ, મુલુન્ડ મુંબઈ તરફથી નકલ એક.

-પ.પૂ. યૈયાવૃત્ત્યકારિકા સાધ્વીશ્રી મલયાશ્રીજી મ.ના પ્રશિષ્યા સા. શ્રી ભવ્યાનંદશ્રીજીમ.ના સુવિનિતા સા.શ્રી કલ્પપ્રજ્ઞાશ્રીજી તથા કોકીલકંઠી સા. શ્રી કૈરવપ્રજ્ઞાશ્રીજી ની પ્રેરણાથી -મેહુલ સોસાયટી, આરાધનાભવન, સુભાષનગર, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક

-શ્રી વિશાશ્રીમાળી તપગચ્છજ્ઞાતિ-જ્ઞાનખાતું, જેન પાઠશાળા, જામનગર તરફથી નકલ બે.

-શ્રી મંગળ પારેખનો ખાંચો-જેન શ્રે. મૂર્તિ. સંઘ, અમદાવાદ. તરફથી ર૦૫૪ના ચાતુર્માસ નિમિત્તે નકલ બે.

- શ્રી આકોટા જેન સંઘ, વડોદરાની બહેનો તરફથી નકલ એક.

-શ્રીમતી નયનાબેન રમેશચંદ્ર શાહ, વડોદરાની પ્રેરણાથી આગમોના સેટના બદલામાં પ્રાપ્ત રકમમાંથી નકલ પાંચ.

શેષ સર્વે રકમ “અમારા”આજ પર્યન્ત પ્રકાશનોના
બદલામાં પ્રાપ્ત થયેલી છે.

नमो नमो निम्नल दंसणस्त
पंचम गणधर श्री सुधर्मास्वामिने नमः

७ उपासकदशाङ्गसूत्रम्

सटीकं

(सप्तमं अङ्गसूत्रम्)

(मूलसूत्रम् + अभयदेवसूरिविरचिता वृत्तिः)

॥ १ ॥

श्रीवर्द्धमानमानस्य, व्याख्या काचिद्विधीयते ।

उपासकदशादीनां, प्रायो ग्रन्थान्तरेक्षिता ॥

वृ. तत्रोपासकदशाः सप्तममङ्गं, इह चायमभिधानार्थः—उपासकानां—श्रमणोपासकानां सम्बन्धिनोऽनुष्ठानस्य प्रतिपादिका दशाः—दशाध्ययनरूपा उपासकदशाः, बहुवचनान्तमेतद् ग्रन्थनाम् । आसां च सम्बन्धाभिधेयप्रयोजनानि नामान्वर्थसामर्थ्येनैव प्रतिपादिता न्यवगन्तव्यानि, तथाहि—उपासकानुष्ठानमिहाभिधेयं तदवगमश्च श्रोतृणामनन्तरप्रयोजनं, शास्त्रकृतां तु तद्व्रतिबोधनमेव तत्, परम्परप्रयोजनं तु भयेषामप्यपवर्गप्राप्तिरिति । सम्बन्धस्तु द्विविधः शस्त्रेष्वभिधीयते—उपायोपेयभावलक्षणो गुरुपर्वक्रमलक्षणश्च, तत्रोपायोपेयभावलक्षणः शस्त्रनामान्वर्थसामर्थ्येनैवासा-मभिहितः, तथाहि—इदं शस्त्रमुपाय एतत्साध्योपासकानुष्ठानावगम-श्चोपेयमित्युपायोपेयभाव-लक्षणः सम्बन्धः, गुरुपर्वक्रमलक्षणं तु सम्बन्धं साक्षाद्दर्शयितुमाह—

मू. (१) तेणं कालेणं तेणं समएणं चम्पा नामं नयरी होत्या, वण्णओ, पुणभदे चेइए ।

मू. (२) तेणं कालेणं तेणं समएणं अज्जसुहम्मे समोसरिए जाव जम्बु पञ्जुवासमाणे एवं वयासी—जइ णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं छट्ठस्स अङ्गस्स नायाधम्मकहाणं अयमट्ठे पन्नत्ते सत्तमस्स णं भंते ! अङ्गस्स उवासगदसाणं समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्ठे प० ?, एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं सत्तमस्स अङ्गस्स दस अज्जयणा प० तं०—

वृ. 'तेणं कालेणं तेणं समएणमि'त्यादि, सर्वं चेदं ज्ञातधर्मकथाप्रथमाध्ययन-विवरणानुसारेणानुगमनीयां ।

मू. (३) आनंदे १ कामदेवे य २, गाहावइ चुलणीपिया ३ । सुरादेवे ४ चुल्लसयए ५, गाहावइ कुंडकोलिए ६ सद्दालपुत्ते ७ महासयए ८, नंदिनीपिया ९ सालिहीपिया १० ।

वृ. नवरं 'आनन्दे' इत्यादि रूपकं, तत्रानन्दाभिधानोपासकवक्तव्यताप्रतिबद्धम-ध्ययनमानन्द एवाभिधीयते, एवं सर्वत्र, 'गाहावइ'ति गृहपतिः ऋद्धिमद्विशेषः 'कुण्डकोलिए'ति रूपकान्तः ।

मू. (४) जइ णं भंते ! समणेणं जाव संपत्तेणं सत्तमस्स अङ्गस्स उवासगदसाणं दस अज्जयणा पन्नत्ता पढमस्स णं भन्ते ! समणेणं जाव संपत्तेणं के अट्ठे पन्नत्ते ? ॥

मू. (५) एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं वाणियगामे नामं नयरे होत्था, वण्णओ, तस्स णं वाणियगामस्स नयरस्स बहियाउत्तरपुरच्छिमे दिसीभाए दूइपलासए नामं चेइए, तत्थ णं वाणियगामे नयरे जियसत्तू राया होत्था वण्णओ, तत्थ णं वाणियगामे आनंदे नामं गाहावई परिवसइ, अहे जाव अपरिभूए ॥

तस्स णं आनंदस्स गाहावइस्स चत्तारि हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ चत्तारि हिरण्ण कोडीओ वुड्ढिपउत्ताओ चत्तारि हिरण्णकोडिओ पवित्थरपउत्ताओ चत्तारि वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं होत्था ॥ से णं आनंदे गाहावई बहूणं राईसर जाव सत्थवाहाणं बहूसु कज्जेसु य कारणेसु य मन्तेसु य कुडुम्बेसु य गुज्जेसु य रहस्सेसु य निच्छएसु य ववहारेसु य आपुच्छणिज्जे पडिपुच्छणिज्जे सयस्सवि य णं कुडुम्बस्स मेढी पमाणं आहारे आलम्बणं चक्खू, मेढीभूए जाव सब्बकज्जवट्टावए याचि होत्था ॥

तस्स णं आनंदस्स गाहावइस्स सिवानंदा नामं भारिया होत्था, अहीण जाव सुरुवा आनंदस्स गाहावइस्स इट्ठा आनंदेणं गाहावइणा सद्धिं अनुरत्ता अविरत्ता इट्ठा सद्ध जाव पञ्चविहे माणुस्सए कामभोए पच्चणुभवमाणी विहरइ ॥ तस्स णं वाणियगामस्स बहिया उत्तरपुच्छिमे दिसीभाए एत्थ णं कोल्लाए नामं सन्निवेसे होत्था, रिद्धत्थिमिय जाव पासादीए ४ ॥

तत्थ णं कोल्लाए सन्निवेसे आनंदस्स गाहावइस्स बहुए मित्तनाइयगसयणसम्बन्धिपरिजणे परिवसइ, अहे जाव अपरिभूए । तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवं महावीरे जाव समोसरिए, परिसा निग्गया, कोणिए राया जहा तथा जियसत्तू निग्गच्छइ २ ता जाव पञ्जुवासइ ॥

तए णं से आनंदे गाहावई इमीसे कहाए लद्धेइ समाणे एवं खलु समणे जाव विहरइ, तं महाफलं जाव गच्छामि णं जाव पञ्जुवासामि, एवं सम्भेहेइ २ ता ण्हाए सुद्धप्पावेसाइं जाव अप्पम-हग्घाभरणालङ्कियसरीरे सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ २ ता सकोरण्टमल्लदामेणं छतेणं धरिज्जमाणेणं मणुस्सवगुरापरिक्खित्ते पांयविहारचारेणं वाणियगामं नयरं मज्झंमज्झेणं निग्गच्छइ २ ता जेणामव दूइपलासे चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ २ ता वन्दइ नमंसइ जाव पञ्जुवासइ ॥

चू. 'प्रविस्तरौ' धनधान्यद्विपदचतुष्पदादिविभूतिविस्तरः, 'ब्रजा' गोकुलानि, दशगोसाहस्रिकेण-गोसहस्रदशकपरिमाणेनेत्यर्थः ।

मू. (६) तए णं समणे भगवं महावीरे आनंदस्स गाहावइस्स तीसे य महइमहालियाए जाव धम्मकहा, परिसा पडिगया, राया य गए ॥

मू. (७) तए णं से आनंदे गाहावई समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तिए धम्मं सोच्चा निस्स हइतुइ जाव एवं वयासी-सद्धहामि णं भंते ! निग्गन्थं पावयणं पत्तियामि णं भंते ! निग्गन्थं पावयणं रोएमि णं भंते ! निग्गन्थं पावयणं एवमेयं भंते तहमेयं भंते ! अविहमेयं भंते ! इच्छियमेयं भंते ! पडिच्छियमेयं भंते ! इच्छियपडिच्छियमेयं भंते ! से जहेयं तुल्ले वयत्तिकट्टु,

जहा णं देवाणुप्पियाणं अंतिए बहवे राईसरतलवरमाडम्बियकोडुम्मबिय-सेड्डिसेणा-वइसत्थवाहण्येइओ मुण्डे भवित्ता अगाराओ अनगारियं पव्वइया नो खलु अहं तथा संचाएमि मुण्डे जाव पव्वइत्तए, अहं णं देवाणुप्पियाणं अन्तिए पञ्चाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवज्जिस्सामि, अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबनं करेह ॥

मू. (८) तए णं से आनंदे गाहावई समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तिए तप्पढमयाए थूलगं पाणाइवायं पच्चक्खाइ जावज्जीवाए दुविहं तिविहेणं न करेमि न कारवेमि मणसा वयसा कायसा १ । तयानंतरं च णं थूलगं मुसावायं पच्चक्खाइ जावज्जीवाए दुविहं तिविहेणं न करेमि न कारवेमि मणसा वयसा कायसा २ ।

तयानंतरं च णं थूलगं अदिन्नादाणं पच्चक्खाइ जावज्जीवाए दुविहं तिविहेणं न करेमि न कारवेमि मणसा वयसा कायसा ३ । तयानंतरं च णं सदारासंतोसिए परिमाणं करेइ, नन्नत्थ एक्काए सिवानंदाए भारियाए, अवसेसं सच्चं मेहुणविहिं पच्चक्खामि म० ३, ४ ।

तयानंतरं च णं इच्छाविहिपरिमाणं करेमाणे हिरण्णसुवण्णविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ चउहिं हिरण्णकोडीहिं निहाणपउत्ताहिं चउहिं बुद्धिपउत्ताहिं चउहिं पवित्थरपउत्ताहिं, अवसेसं सच्चं हिरण्णसुवण्णविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं चउप्पयविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ चउहिं वएहिं दसगोसाहस्सिएणं वएणं, अवसेसं सच्चं चउप्पयविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं खेत्तवत्थुविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ पच्चहिं हलसएहिं नियत्तणसइएणं हलेणं, अवसेसं सच्चं खेत्तवत्थुविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं सगडविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ पच्चहिं सगडसएहिं दिसायत्तिएहिं पच्चहिं सगडसएहिं संवाहणिएहिं, अवसेसं सच्चं सगडविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं वाहणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ चउहिं वाहणेहिं दिसायत्तिएहिं चउहिं वाहणेहिं संवाहणिएहिं, अवसेसं सच्चं वाहणविहिं पच्चक्खामि ३, ५ ।

तयानंतरं च णं उवभोगपरिभोगविहिं पच्चक्खाएमाणे उल्लणियाविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगाए गन्धकासाईए, अवसेसं सच्चं उल्लणियाविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं दन्तवणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगेणं अल्ललट्ठीमहुएणं, अवसेसं दन्तवणविहिं पच्चक्खामि ३ । तयानंतरं च फलविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ खीरामलएणं, अवसेसं फलविधि पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं अब्भङ्गणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ सयपागसहस्सपागेहिं तेल्लहिं, अवसेसं अब्भंगणविहिं पच्चक्खामि ३,

तयानंतरं च णं उव्वट्टणाविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगेणं सुरहिणा गन्धट्टएणं, अवसेसं उव्वट्टणाविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं मज्जणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ अट्टहिं उट्टिएहिं उदगस्स घडएहिं, अवसेसं मज्जणविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं वत्थविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगेणं खोमजुयलेणं, अवसेसं वत्थविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं विलेवणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ अगरुकुड्डुमचन्दणमाहिएहिं, अवसेसं विलेवणविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं पुप्फविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगेणं सुद्धपउमेणं मालइकुसुमदाभेणं वा, अवसेसं पुप्फविहिं आभरणविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं धूवणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ अगरुकुड्डुधूव-माविएहिं, अवसेसं धूवणविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं भोयणविहिपरिमाणं करेमाणे पेज्जविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगाए कट्टुपेज्जाए, अवसेसं पेज्जविहिं पच्चक्खामि ३, तयानंतरं च णं भक्खविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एगेहिं धयपुण्णेहिं खम्बखज्जएहिं वा, अवसेसं भक्खविहिं पच्चक्खामि ३,

तयानंतरं च णं ओदनविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ कलमसालिओदनेणं, अवसेसं ओदनविहिं

पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं सूवविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ कलायसूवेण वा सुग्गमासूवेण वा, अवसेसं सूवविहिं पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं घयविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ सारइएणं गोघयमण्डेणं, अवसेसं घयविहिं पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं सागविहिपरिमाणं करेइष नन्नत्थ वत्थुसाएण वा सुत्थिंसाएण वा मण्डुक्कियसाएण वा, अवसेसं सागविहिं पद्मक्खामि ३, तयानन्तरं च णं माहुरयविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एणेणं पालङ्गामुहारएणं, अवसेसं माहुरयविहिं पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं जेमणविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ सेहंबदालियंबेहिं, अवसेसं जेमणविहिं पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं पाणियविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ एणेणं अन्तलिकखोदएणं, अवसेसं पाणियविहिं पद्मक्खामि ३, तयानंतरं च णं मुहवासविहिपरिमाणं करेइ, नन्नत्थ पध्दसोग-न्धिएणं तम्बोलेणं, अवसेसं मुहवासविहिं पद्मक्खामि ३, ६।

तयानंतरं च णं चउच्चिहं अण्डादण्डं पद्मक्खाइ, तंजहा—अवज्झाणायरियं पमायायरियं हिंसप्याणं पाचकम्मोवएसे ३, ७।

बृ. 'तप्पढमचाए'ति तेषाम्—अणुव्रतादीनां प्रथमं तत्प्रथमं तद्भावस्तत्प्रथमता तया 'थूलगं'ति त्रसविषयं 'जावज्जीवाए'ति यावती चासौ जीवा च—प्राणधारणं यावज्जीवा यावान् वा जीवः—प्राणधारणं यस्यां प्रतिज्ञायां सा यावज्जीवा तया,

'दुविहं'ति करणकारणभेदेन द्विविधं प्राणातिपातं 'तिविहेणं'ति मनःप्रभृतिना करणेन 'कायस'ति सकारस्यागमिकत्वात्कायेनेत्यर्थः, न करोमीत्यादिनैतदेव व्यक्तीकृतं । स्थूल-मृषावादः तीव्रसंक्लेशात्तीव्रस्यैव संक्लेशस्योत्पादकः ।

स्थूलकमदत्तादानं—चौर इति व्यपदेशनिबन्धनं ।

स्वदारैः सन्तोषः स्वदारसन्तोषिकः स एव स्वदारसन्तोषिकः स्वदारसन्तोषिर्वा स्वदारसन्तुष्टिः, तत्र परिमाणं—बहुभिदारैरुपजायमानस्य सङ्घेपकरणं, कथम्?—'नन्नत्थे'ति न मैथुनमाचरामि अन्यत्र एकस्याः स्त्रियाः, किमभिधानायाः? शिवानन्दायाः, किम्भूतायाः? भार्यायाः? स्वस्येति गम्यते, एतदेव स्पष्टयन्नाह—अवशेषं—तद्वर्जं मैथुनविधिं तद्व्यकारं तत्कारणं वा, तथा वृद्धव्याख्या तु 'नन्नत्थ' ति अन्यत्र तां वर्जयित्वेत्यर्थः । हिरण्यं ति—रजतं सुवर्णं—प्रतीतं विधिः—प्रकारः, 'नन्नत्थ'ति न—नैव करोमीच्छं हिरण्यादौ, अन्यत्र चतसृभ्यो हिरण्यकोटीभ्यः, ता वर्जयित्वेत्यर्थः, 'अवसेसं' ति शेषं तदतिरि-क्तमित्येवं सर्वत्रावसेयम्, 'खेत्तवत्थु' ति—इ क्षेत्रमेव वस्तु क्षेत्रवस्तु ग्रन्थान्तरे तु क्षेत्रं च वास्तु च—गृहं क्षेत्रवास्तु इति व्याख्यायते,

'नियत्तणसइएणं'ति निवर्त्तनं—भूमिपरिमाणविशेषो देशविशेषप्रसिद्धः ततो निवर्त्तनशतं कर्षणीयत्वेन यस्यास्ति तन्नवर्त्तनशतिकं तेन, 'दिसायत्तिएहिं'ति दिग्यात्रा—देशान्तरगमनं प्रयोजनं येषां तानि दिग्यात्रिकानि तेभ्योऽन्यत्र, 'संवाहणिएहिं' ति संवाहनं क्षेत्रादिभ्यस्तृणकाष्ठ-धान्यादेर्गृहादावानयनं तद्व्ययोजनानि सांवाहनिकानि तेभ्योऽन्यत्र, 'वाहणेहिं'ति यानपात्रेभ्यः,

'उवभोगपरिभोग'ति उपभुज्यते—पौनःपुन्येन सेव्यत इत्युपभोगो—भवनवसनवनितादिः परिभुज्यते—सकृदासेव्यत इति परिभोगः—आहारकुसुमविलेपनादिः व्यत्ययो वा व्याख्येय इति, 'उल्लणिय'ति। नस्नानजलार्द्रशरीरस्य जललूषणवस्त्रं, 'गन्धकासाईए'ति गन्धप्रधाना कषायेण रक्ताशाटिका गन्धकाषायी तस्याः, 'दन्तवण'ति दन्तपावनं—दन्तमलापकर्षणकाष्ठम्, 'अल्ललट्टीम-

हुएणं'ति आर्द्रेण यथीमधुना—मधुरसवनस्यतिविशेषेण, 'खीरामलएणं' ति अबद्धास्थिकं क्षीरमिव मधुरं वा यदामलकं तस्मादन्यत्र, 'सयपागसहस्सपागेहिं' ति द्रव्यशतस्य सत्कं क्वाथशतेन सह यत्पच्यते कार्षापणशतेन वा तच्छतपाकम्, एवं सहस्रपाकमपि, 'गन्धट्टएणं' ति गन्धद्रव्याणा-मुपलकुष्ठादीनां 'अट्टओ' ति चूर्णं गोधूमचूर्णं वा गन्धयुक्तं तस्मादन्यत्र, 'उट्टिहं' उदगस्स घड-एहिं' ति उष्ट्रिका—बृहन्मृन्मयभाण्डं तत्पूरणप्रयोजना ये घटास्त उष्ट्रिकाः, उचितप्रमाणा नातिलघवो महान्तो वेत्यर्थः, इह च सर्वत्रान्यत्रेतिशब्दप्रयोगेऽपि प्राकृतत्वात्पञ्चम्यर्थे तृतीया द्रष्टव्येति, 'खोमजुयलेणं' ति कार्पासिकवयुगलादन्यत्र, 'अगरु' ति अगुरुर्गन्धद्रव्यविशेषः,

'सुद्धपउमेणं' ति कुसुमान्तरवियुतं पुण्डरीकं वा शुद्धपद्मं ततोऽन्यत्र, 'मालइकुसुमदाम' ति जातिपुष्पमाला 'मडकण्णेज्जएहिं' ति मृष्टाभ्याम्—अचित्रवद्भ्यां कर्णाभरणविशेषाभ्यां 'नाममुद्द' ति नामाङ्किता मुद्रा—अङ्गुलीयकं नाममुद्रा, 'तुरुक्कधृव' ति सेल्हक-लक्षणो धूपः, 'पेज्जविहिं' ति पेयाहारप्रकारं 'कट्टपेज्ज' ति मुद्गादियूषो घृततलिततण्डुलपेया वा, 'भक्ख' ति खरविशदमभ्यवहार्यं भक्षमित्यन्यत्र रूढम्, इह तु पक्वात्रमात्रं तद्विवक्षितं, 'घय-पुण्ण' ति घृतपूराः प्रसिद्धाः, 'खण्डखज्ज' ति खण्डलितानि खाद्यानि अशोकवर्तयः खण्डखाद्यानि, 'ओदण' ति ओदनः—कूरं, कलत्त सालि' ति पूर्वदेशप्रसिद्धः, 'सूव' ति मूपः कूरस्य द्वितीयाशनं प्रसिद्ध एव 'कलायसूवे' ति कलायाः चणकाकारा धान्यविशेषा मुद्गा भाषाश्च प्रसिद्धः, 'सारइएणं गोधयमण्डेणं' ति शागदिकेन शरत्कालोत्पन्नेन गोघृतमण्डेन—गोघृतसारेण, 'साग' ति शाको वस्तुलादिः, 'चुचुसाए' ति चूचुशाकः, सौवस्तिकशाको मण्डूकिकाशाकश्च लोकप्रसिद्धा एव, 'भाहुरय' ति अनम्लरसानि शालनकानि, 'पालङ्ग' ति वल्लीफलविशेषः, 'जेमण' ति जेमनानि वटकपूरणादीनि, 'सेहंबदा-लियंबेहिं' ति सेधे—सिद्धौ सति यानि अन्तेन—तीमनादिना संस्क्रियन्ते तानि सेधाम्लानि यानि दात्या मुद्गादिमध्या निष्पादितानि अम्लानि च तानि दालिकाम्लानीति सम्भाव्यन्ते,

'अन्तलिकखोदयं' ति यज्जलमाकाशान्यतदेव गृह्यते तदन्तरिक्षोदकम्, 'पञ्चसोगन्धिएणं' ति पञ्चभिः—एलालवङ्गकपर्कक्रोलजातीफललक्षणैः सुगन्धिभिर्द्रव्यैरभिसंस्कृतं पञ्चसौगन्धिकम् ।

'अणट्टादण्डं' ति अनर्थेन—धर्मार्थकामव्यतिरेकेण दण्डोऽनर्थदण्डः, 'अवज्झाणायरियं' ति अपध्यानम्—आर्त्तरीद्ररूपं तेनाचरितः—आसोवितो योऽनर्थदण्डः स तथा तं, एवं प्रमादा-चरितमपि, नवरं प्रमादो—विकथारूपोऽस्थगिततैलाजनधरणादिरूपो वा, हिंसाहिंसाकारि शस्त्रादि तथदानं—परेषां समर्पणं, 'पापकर्मोपदेशः' 'क्षेत्राणि कृषत' इत्यादिरूपः,

मू. (९) इह खलु आनंदाइ समणे भगवं महावीरे आनंदं समणोवासणं एवं वयासी—'एवं खलु आनंदा! समणोवासएणं अभिगयजीवाजीवेणं जाव अणइक्कमणिज्जेणं सम्भत्तस्स पञ्च अइयारा पेयालाजाणियव्वा न समायरियव्वा, तंजहा—सङ्घा कङ्घा विइगिच्छा परपासंडपसंसा परपासंडसंथवे तयानंतरं च णं थूलगस्स पाणाइवायवेरमणस्स समणोवासएणं पच अइयारा पेयाला-जाणियव्वा न समायरियव्वा, तंजहा—बंधे वहे छविच्छेए अइभारे भत्तपाणवोच्छेए १ ।

तयानंतरं च णं थूलगस्स मुसावायवेरमणस्स पच अइयारा जाणियव्वा न समायरिच्वा, तंजहा—सहसाअब्भक्खाणे रहसाअब्भक्खाणे सदारमन्तभेए मोसोवएसे कूडलेहकरणे २ ।

तयानंतरं च णं थूलगस्स अदिन्नादानवेरमणस्स पच अइयारा जाणियव्वा न समाय-

रियव्वा, तंजहा—तेणाहडे तकरप्पओगे विरुद्धजाइकमे कूडतुलकूडमाणे तप्पडिरुवगववहारे ३
तयानंतरं च णं सदारसन्तोसिए पंच अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा, तंजहा—
इत्तरियपरिग्गहियागमणे अपरिग्गहियगमणे अनंगकीडा परविवाहकरणे कामभोगतिव्वाभिलासे ४।

तयानंतरं च इच्छापरिमाणस्स समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा,
तंजहा—खेतवत्थुपमाणाइकमे हिरण्णसुवण्णपमाणाइकमे दुपयचउप्पयमाणाइकमे धणधन्नप-
माणाइकमे कुवियपमाणाइकमे ५, ।

तयानंतरं च णं दिसिवयस्स पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा, तंजहा—
उट्टुदिसिपमाणाइकमे अहोदिसिपमाणाइकमे तिरियदसिपमाणाइकमे खेतवुट्ठी सइअन्तरद्धा ६
तयानंतरं च णं उवभोगपरिभोगे दुविहे पन्नत्ते, तंजहा—भोयणओ य कम्मओ य, तत्थ
णं भोयणओ समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा, तंजहा—सचित्ताहारे
सचित्तपडिबद्धहारे अप्पउलिओसहिभक्खणया दुप्पउलिओसहमक्खणया तुच्छओसहिभक्खणया,
कम्मओणं समणोवासएणं पनरस कम्मादानां जाणियव्वाइं न समायरियव्वाइं, तंजहा—इङ्गालकम्पे
वणकम्पेसाडीकम्पे भाडीकम्पे फोडीकम्पे दंतवाणिजे लक्खवाणिजे रसवाणिजे विसवाणिजे
केसवाणिजे जन्तपीलणकम्पे मनिळ्ळञ्छणकम्पे दवग्गिदावणया सरदहतलावसोसणया
असईजणपोसणया ७।

तयानंतरं च णं अणद्दादण्डवेरमणस्स समणोवासएणं पञ्च अइयारा जाणियव्वा न
समायरियव्वा, तंजहा—कन्दपे कुक्कुइए मोरिए सञ्जुत्ताहियरणे उवभगपरिभोगइरित्ते ८।

तयानंतरं च णं सामाइयस्स समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा,
तंजहा—मणदुप्पणिहाणे वयदुप्पणिहाणे कायदुप्पणिहाणे सामाइयस्स सइअकरणया सामाइयस्स
अणवड्डियस्स करणया ९।

तयानंतरं च णं देसावगासियस्स समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा,
तंजहा—आणवणप्पओगे पेसवणप्पओगे सद्दाणुवाए रूवाणुवाएअ बहिया पोग्गलपक्खेवे १०।

तयानंतरं च णं पोसहोववासस्स समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा, न समायरियव्वा
तंजहा—अप्पडिलेहियदुप्पडिलेहियसिञ्जासंधारे अप्पमज्झियदुप्पमज्झियसिञ्जासंधारे अप्पडिलेहि-
यदुप्पडिलेहियउच्चारपासवणभूमी अप्पमज्झियदुप्पमज्झियउच्चारपासवणभूमी पोसहोववासस्स सम्मं
अननुपालणया ११।

तयानंतरं च णं अहासंविभागस्स समणोवासएणं पंचं अइयारा जाणियव्वा न समायरियव्वा
तंजहा—सचित्तनिक्खेवणया सचित्तपिहणया कालाइकमे परववदेसे मच्छरिया १२।

तयानंतरं च णं अपच्छिममारणन्तियसंलेहणाइसुसणाराहणाए पंचं अइयारा जाणियव्वा,
न समायरियव्वा तंजहा—इहलोगासंसप्पओगे परलोगसंसप्पओगे जीवियासंसप्पओगे
मणासंसप्पओगे कामोगासंसप्पओगे १३।

वृ. 'आनंदाइ'त्ति हे आनन्द इत्येवंप्रकारेणामन्त्रणवचनेन श्रमणो भगवान् महावीर
आनन्दमेवमावादीदिति, एतदेवाह—'एवं खलु आनंदे'त्यादि,

'अइयारा पेयाल' ति अतिचारा—मिथ्यात्वमोहनीयोदयविशेषादात्मनोऽशुभाः परिणाम-

विशेषाये सम्यकत्वमतिचारयन्ति ते चानेकप्रकारा गुणिनामनुपूर्वहादयः ततस्तेषां मध्ये 'पेयाल' ति साराः—प्रधानाः स्थूलत्वेन शक्यव्यपदेशत्वाद् ये ते तथा तत्र शङ्का—संशयकरणं काङ्क्ष—अन्यान्य-दर्शनग्रहः विचिकित्सा—फलंप्रति शङ्का विद्वज्जुगुप्सा वा—साधूना जात्यादिहीलनेति, परपाषण्डाः—परदर्शनिनस्तेषां प्रशंसा—गुणोत्कीर्तनं परपाषण्डसंस्तवः—तत्परिचयः ।

तथा 'बन्धे' ति बन्धो द्विपदादीनां रज्ज्वादिना संयमनं 'बहे' ति बधो यद्यथादिभिस्ताडनं 'छविच्छेदे' ति शरीरावयवच्छेदः 'अइभारे' ति अतिभारारोपणं तथाविधशक्तिविकलानां महाभारारोपणं 'भक्तपाणवोच्छेदे' ति अशनपानीयाद्यप्रदानं, इहायं विभागः पूज्यैरुक्तः—

॥ १ ॥ 'बन्धवहं छविच्छेदं अइभारं भक्तपाणवोच्छेदं ।

क्रोहादिदूसियमणो गोमणुयाईण नो कुञ्जा' ॥ (तथा)

॥ १ ॥ 'न मारयामीति कृतव्रतस्य, विनैव मृत्युं क इहातिचारः ।

निगद्यते यः कुपितः करोति, व्रतेऽनपेक्षस्तदसौ व्रती स्यात् ॥

॥ २ ॥ कायेन भग्न न तो व्रती स्यात्कोपाद्वाहीनतया तु भग्नम् ।

तद्देशभङ्गादातिचार इष्टः, सर्वत्र योज्यः क्रम एष धीमन् ! ॥ (इती)

'सहसाअब्भक्खाणे' ति सहसा—अनालोच्याभ्याख्यानम्—असद्वेषाध्यारोपणं सहसा-ऽभ्याख्यानं, यथा 'चौरस्त्वम्' इत्यादि, एतस्य चातिचारत्वं सहसाकारेणैव, न तीव्रसंक्लेशेन भणनादिति १, 'रहसाअब्भक्खाणे' ति रहः—एकान्तस्तेन हेतुना अभ्याख्यानं रहोऽभ्याख्यानम्, एतदुक्तं भवति—रहसि मन्त्रयमाणानां वक्ति—एते हीदं चेदं च राजापकारादि मन्त्रयन्तीति, एतस्य चातिचारत्वमनाभोगमभणनात्, एकान्तमात्रोपाधितया च पूर्वस्माद्विशेषः, अथवा सम्भाव्य-मानार्थभणनादतिज्ञो न तु भङ्गोऽयमिति २, 'सदारमन्तभेए' ति स्वदारसंबन्धिर्नो मन्त्रस्य—विश्रम्भ-जल्पस्य भेदः—प्रकाशनं स्वादारमन्त्रभेदः, एतस्य चातिचारत्वं सत्यभणनेऽपि कलत्रोक्ताप्रकाशनीय प्रकाशनेन लज्जादिभिर्मरणाद्यनर्थपरम्परासम्भवात्परमार्थतोऽसत्यत्वात्तस्येति ३, 'मोसोवएसे' ति मृषोपदेशः—परेषामसत्योपदेशः सहसाकारानाभोगादिना, व्याजेन वा यथा 'अस्माभिस्तदिदमिदं वाऽसत्यमभिधाय परो विजित' इत्येवंवार्त्ताकथनेन परेषामसत्य-वचनव्युत्पादनमतिधारः, साक्षात्कारेणासत्येऽप्रवर्तनादिति ४, 'कूडलेहकरणे' ति असद्भूतार्थस्य लेखस्य विधानमित्यर्थः, एतस्य चातिचारत्वं प्रमादादिना दुर्विवेकत्वेन वा, 'मया मृषावादः प्रत्या-ख्यातोऽयं तु कूडलेखो, न मृषावादनम्' इति भावयत इति ५,

वाचनान्तरे तु 'कञ्जालियं गवालियं भूमालियं नासावहारे कूडसक्खिज्जं सन्धिकरणे' ति पठ्यते, आवश्यकदौ पुनरिमे स्थूलमृषावादभेदा उक्ताः, ततोऽयमर्थः सम्भाव्यते—एते एव प्रमादासहसाकारानाभोगैरभिधीयमाना मृषावादविरतेरतिचारा भवन्ति, आकूट्या तु भङ्गा इति, एतेषां चेदं स्वरूपम्—कन्या—अपरिणीता स्त्री तदर्थमलीकं कन्यालीकं तेन च लोकेऽति-गर्हितत्वादिहोपात्तेन सर्वं मनुष्यजातिविषयमलीकमुपलक्षितं, एवं गवालीकमपि चतुष्पद-जात्यलीकोपलक्षणं, भूम्यलीकमपदानां सचेतनाचेतनवस्तूनामलीकस्योपलक्षणं, न्यासो—द्रव्यस्य निक्षेपः, परैः समर्पितं द्रव्यमित्यर्थः, तस्यापहारः—अपलपनं न्यासापहारः, तथा कूटम्—असद्भूतम-सत्यार्थसंवादेन साक्ष्यं—साक्षिकर्म कूटसाक्ष्यं, कस्मिन्नित्याह—'सन्धिकरणे' द्वयोर्विवदमानयोः

सन्धानकरणे, विवादच्छेद इत्यर्थः, इह च न्यासापहारदिद्वयस्य आद्यत्रयान्तभविऽपि प्रधान-
विवक्षयाऽपहवसाक्षिदानक्रियमयोर्भेदेनोपादानं द्रष्टव्यमिति ।

‘तेनाहडे’ ति स्तेनाहृतं-चौरानीतं, तत्समर्धमिति लोभात्काणक्रयेण गृह्णतोऽतिचरति
तृतीयव्रतमित्यतिचारेहेतुत्वात् स्तेनाहृतमित्यतिचार उक्तः, अतिचारता चास्य साक्षाच्चौर्याप्रवृत्तेः
१, ‘तत्करप्पओगे’त्ति तत्करप्रयोगश्चौरव्यापारणं, ‘हरत यूयम्’ इत्येवमभ्यनुज्ञानमित्यर्थः,
अस्याप्यतिचारताऽनाभोगादिभिरिति २, ‘विरुद्धरज्जाइक्कमे’ ति विरुद्धनृपयो राज्यं तस्यातिक्रमः-
अतिलङ्घनं विरुद्धाराज्यातिक्रम न हि ताभ्यां तत्रातिक्रमोऽनुज्ञातः, चौर्यबुद्धिरपि तस्य तत्र
नास्तीति, अतिचारताऽस्यानाभोगादिना इति ३, ‘कूडतुलकूडमाणे’त्ति तुला-प्रतीता मानं-
कुडवादि कूटत्वं-न्यूनाधिकत्वं, ताभ्यां न्यूनाभ्यां ददतोऽधिकाभ्यां गृह्णतोऽतिचरति व्रतमिति
अतिचारहेतुत्वा-दतिचारः कूटतुलाकूटमानमुक्तः, अतिचारत्वं चास्यानाभोगादेः, अथवा ‘नाहं
चौरः क्षत्रखन- नादेरकरणात्’ इत्यभिप्रायेण व्रतसापेक्षत्वात् ४, ‘तप्पडिरूवगववहारे’ ति
तेन-अधिकृतेन प्रतिरूपकं-सध्दं तत्प्रतिरूपकं तस्य विविधमवहरणं व्यवहारः-प्रक्षेपस्तत्प्रति-
रूपकव्यवहारः, यद्यत्र घटते व्रीहिघृतादिषु पलजीवसादि तस्य प्रक्षेप इतियावत्, तत्प्रतिरूपकं
वा वसादिना व्यवहरणं तत्प्रतिरूपकव्यवहारः, अतिचारता चास्य पूर्ववत् ५ ।

‘सदारसंतोसीए’त्ति स्वदारसन्तुष्टेरित्यर्थः, ‘इत्तरियपरिग्गहियागमणे’त्ति इत्तरकाल-
परिगृहीता कालशब्दलोपादित्वपरिगृहीता-भाटीप्रदानेन क्रियन्तमपि कालं दिवसमासादिकं
स्ववशीकृतेत्यर्थः, तस्यां गमनं-मैथुनासेवनमित्तरपरिगृहीतागमनं, अतिचारता चास्यातिक्रमा-
दिभिः १, ‘अपरिग्गहियागमणे’त्ति अपरिगृहीता नाम वेश्या अन्यसत्त्वरिगृहीतभाटिका कुलाङ्गना
वा अनाथेति, अस्याप्यतिचारताऽतिक्रमादिभिरेव २, ‘अनङ्गकीड’त्ति अनङ्गानिमैथुनकमपिक्षया
कुचकुक्षोरुवदनादीनि तेषु क्रीडनमनङ्गक्रीडा, अतिचारता चास्य स्वदारेभ्योऽन्यत्रमैथुनपरिहारेणा-
नुरागादालिङ्गनादि विदधतो व्रतमालिन्यादिति ३, ‘परविवाहकरणे’त्ति परेषाम्-आत्मन आत्मीया-
पत्येभ्यश्च व्यतिरिक्तानां विवाहकरणं परविवाहकरणं, अयमभिप्रायः-स्वदारसन्तोषिणो हिन
युक्तः परेषां विवाहादिकरणेन मैथुननियोगोऽनर्थको विशिष्टविरतियुक्तत्वादित्येवमनाकलयतः
परार्थकरणोद्यततयाऽतिचारोऽयमिति ४, ‘कामभोगतिव्वाभिलासे’ ति कामौ-शब्दरूपे भोगाः-
गन्धरसस्पर्शास्तेषु तीव्राभिलाषः-अत्यन्तं तदध्यवसायितं कामभोगतीव्राभिलाषः, अयम-
भिप्रायः-स्वदारसन्तोषी हि विशिष्टविरतिमान्, तेन च तावत्येव मैथुनासेवा कर्तुमुचिता यावत्या
वेदजनिता बाधोपशाम्यति, यस्तु वाजिकरणादिभिः कामशास्त्रविहितप्रयोगैश्च तामधिकामुत्साह
सततं सुरतसुखमिच्छति स मैथुनविरतिव्रतं परमार्थतो मलिनयति, को हि नाम सकर्णकः
पामामुत्पाद्याग्निसेवाजनितं सुखं वाञ्छेदिति अतिचारत्वं कामभोगतीव्राभिलाषस्येति ५

‘खेतवत्पुपमाण्णाइक्कमे’त्ति क्षेत्रवस्तुनः प्रमाणातिक्रमः, प्रत्याख्यानकालगृहीतमानोल्लङ्घन-
मित्यर्थः, एतस्य चातिचारत्वमनाभोगादिनाऽतिक्रमादिना वा, अथवा एकक्षेत्रादिपरिमाणकर्तुस्त-
दन्यक्षेत्रस्य वृत्तिप्रभृतिसीमापनयनेन पूर्वक्षेत्रे योजना क्षेत्रप्रमाणातिक्रमोऽतिचार एव,
व्रतसापेक्षत्वात्तस्येति १, ‘हिरण्णसुवण्णपमाण्णाइक्कमे’ ति प्राग्वत्, अथवा राजादेः सकाशाद्बुद्धं
हिरण्याद्यभिग्रहावधिं यावदन्यस्मै प्रयच्छतः ‘पुनरवधिपूर्त्तो ग्रीह्णामि’ इत्यव्यवसायवतोऽ-

यमतिचारस्तथैवेति २, 'धणधन्नपमाणाइकमे' ति अनाभोगादेः अथवा लभ्यमानं धनाद्यभिग्रहवधिं यावत्परगृह एव बन्धनबद्धं कृत्वा धारयतोऽतिचारोऽयमिति ३, 'दुपयचउप्पयपमाणाइकमे' ति अयमपि तथैव, अथवा गोवडवादिचतुष्पदयोषित्सु यथा अभिग्रहकालावधीपूर्तो प्रमाणाधिक-वत्सादिचतुष्पदोत्पत्तिरभवति तथा षष्ठादिकं प्रक्षिपतोऽतिचारोऽयं, तेन हि जातमेव वत्सादिकमपेक्ष्य प्रमाणातिक्रमस्य परिहृतत्वाद्गर्भगतापेक्षया तस्य सम्पन्नत्वादिति ४, 'कुवियपमाणाइकमे' ति कुप्यं—गृहोपस्करः स्थालकञ्चोलकादि, अयं चातिचारोऽनाभोगादिना, अथवा पञ्चैव स्थालानि परिग्रहीतव्यानीत्याद्यभिग्रहवतः कस्याप्यधिकतराणां तेषां सम्पत्तौ प्रत्येकं द्यूयादिमेलनेन पूर्वसङ्ख्यावस्थापनेनातिचारोऽयमिति ५, आह च—

॥ १ ॥

“खेत्ताइहिरण्णाईधणाइदुपयाइकुप्पमाणकमे ।

जोयणपयाणबन्धणकारणभावेहि नो कुञ्जा ॥”

दिग्ब्रतं शिक्षाव्रतानि च यद्यपि पूर्वं नोक्तानि तथापि तत्र तानि द्रष्टव्यानि, अतिचारभग-नस्यान्यथा निरवकाशता स्यादिहेति, कथमन्यथा प्रागुक्तं—“दुवालसविहं सावगधम्मं पडिवज्जि-स्सामि” इति, कथं वा वक्ष्यति—‘दुवालसविहं सावगधम्मं पडिवज्जइ’ इति, अथवा सामायिकादी-नामित्तरकालीनत्वेन प्रतिनियतकालकरणीयत्वान्न तदैव तान्यसौ प्रतिपन्नवान् दिग्ब्रतं च विरतेरभावाद् उचितावसरे तु प्रतिपत्स्यत इति भगवतस्तदतिचारवर्जोपदेशनमुपपन्नं, यद्योक्तं ‘द्वादशविधं गृ—हिधर्म प्रतिपत्स्ये’ यन्न वक्ष्यति—‘द्वादशविधं श्रावकधर्म प्रतिपद्यते’ तद् यथाकालं तत्करणाभ्युपगमनादनवद्यमवसेयमिति ।

तत्र ‘उद्धविसिपमाणाइकमे’ ति, क्वचिदेवं पाठः, क्वचिन्तु ‘उद्धविसाइकमे’ ति, एते चोर्ध्वादिगाद्यतिक्रमा अनाभोगादिनाऽतिचारतयाऽवसेयाः १-३, ‘खेत्तवुद्धि’ ति एकतो योजनशतपरिमाणमभिगृहीतमन्यतो दश योजनान्यभिगृहीतानि, ततश्च यस्यां दिशि दश योजनानि तस्यां दिशि समुत्पन्ने कार्ये योजनशतमध्यादपनीयान्यानि दश योजनानि तत्रैव स्वबुद्ध्या प्रक्षिपति, संवर्धयत्येकत इत्यर्थः, अयं चातिचारो व्रतसापेक्षत्वादवसेयः ४, ‘सइअन्तरइ’ ति स्मृत्यन्तर्धा-स्मृत्यन्तर्धानं स्मृतिभ्रंशः ‘किं भया व्रतं गृ—हीतं शतमर्यादया पञ्चाशन्मर्यादया वा ?’ इत्येवमस्मरणे योदजनशतमर्यादायामपि पञ्चशतमतिक्रामतोऽयमतिचारोऽवसेय इति ५ ।

‘भोयणओ कम्मओ य’ ति भोजनतो—भोजनमाश्रित्य बाह्याभ्यन्तरभोजनीय-वस्तून्यपेक्षेत्यर्थः, ‘कर्मतः’ क्रियां जीवनवृत्तिं बाह्याभ्यन्तरभोजनीयवस्तुप्राप्तिनिमित्त-भूता-माश्रित्येत्यर्थः, ‘सचित्ताहारे’ ति सचेतनाहारः, पृथिव्यप्कायवनस्पतिकायजीवशरीरिणां सचेतनानामभ्यवहरणमित्यर्थः, अयं चातिचारः कृतसचित्ताहारप्रत्याख्यानस्य कृततत्परिमाणस्य वाऽनाभोगादिना प्रत्याख्यातं सचेतनं भक्षयतस्तद्वा प्रतीत्यातिक्रमादौ वर्तमानस्य १, ‘सचित्तपडिवद्धहारे’ ति सचित्ते वृक्षादी प्रतिबद्धस्य गुन्दादेरभ्यवहरणम्, अथवा सचित्ते—अस्थिके प्रतिबद्धं यस्य कर्मचेतनं खर्जूरफलादि तस्य सास्थिकस्य कटाहमचेतनं भक्षयिष्यामीतरत्परिहरिष्यामि इति भावनया मुखे क्षेपणमिति, एतस्य चातिचारत्वं व्रतसापेक्षत्वादिति २, ‘अप्पउलिओस-हिभक्खणय’ ति अपक्कायाः—अग्निनाऽसंस्कृतायाः ओषधेः—शाल्यादिकक्या भक्षणता—भोजन-मित्यर्थः, अस्याप्यतिचारताऽनाभोगादिनैव, ननु सचित्ताहारातिचारेणैव अस्य संगृहीतत्वात्किं

भेदोपादानेनेति ? , उच्यते, पूर्वोक्तपृथिव्यादिसचित्तसामान्यापेक्षया ओषधीनां सदाभ्यवहरनीयत्वेन प्राधान्यख्यापनार्थं, दृश्यते च सामान्योपादाने सत्यपि प्राधान्यापेक्षया विशेषोपादानमिति ३, 'दुष्पउलिओसहिभक्खणया' दुष्पकाःअग्निना ओषधयस्तद्भक्षणता, अतिचारता चास्य पक्वबुद्धया भक्षयतः ३, 'तुच्छोसहिभक्खणय'ति तुच्छः—असारा ओषधयः—अनिष्पन्न-मुद्गफलीप्रभृतयः, तद्भक्षणे हि महती विराधना स्वल्पाच तत्कार्यं तृप्तिरिति विवेकिनाऽ- चित्ताशिना ता अचित्तीकृत्य न भक्षणीया भवन्ति, तत्करणेनापि भक्षणेऽतिचारो भवति, व्रतसापे-क्षत्वात्तस्येति ५, इह च पञ्चातिचारा इत्युपलक्षणमात्रमेवादसेयं, यतो मधुमद्यमांसरात्रिभोजना-दिव्रतिनामनाभोगातिक्रमादिभिरनेके ते सम्भवन्तीति ॥

'कम्मओण'मित्यादि, कर्मतो यदुपभोगव्रतं 'खरकर्मादिकं कर्म प्रत्याखायमि' इत्येवंरूपं तत्र श्रमणोपासकेन पञ्चदश कर्मादानानि वर्जनीयानि, 'इङ्गालकम्भे'ति अङ्गारकरणपूर्वकस्ताद्विक्रयः, एवं यदन्यदपि वह्निस्मारम्भपूर्वकं जीवनमिष्टकाभाण्डकादिपाकरूपं तदङ्गरकमेति ग्राह्यं, समानस्वभावत्वात्, अतिचारता चास्य कृतैतद्व्याख्यानस्यानाभोगादिना अत्रैव वर्तनादिति, एवं सर्वत्र भावना काव्या १, नवरं 'वनकर्म' वनस्पतिच्छेदनपूर्वकं तद्विक्रयजीवनं २, 'शकटकर्म' शकटानां घटनविक्रयवाहनरूपं ३, 'भाटककर्म' मूल्यार्थं गन्त्यादिभिः परकीयभाण्डवहनं ४, 'स्फोटकर्म' कुद्यालहलादिभिर्भूमिदारणेन जीवनं ५, 'दन्तवाणिज्यं' हस्तिदन्तशङ्खतृप्तिकेशादीनां तत्कर्मकारिभ्यः क्रयेण तद्विक्रयपूर्वकं जीवनं ६, लाक्षावाणिज्यं सजातजीवद्रव्यान्तरविक्रयोपलक्षणं ७, 'रसवाणिज्यं' सुरादिविक्रयः ८, विषवाणिज्यं जीवघातप्रयोजनशस्त्रादिविक्रयोपलक्षणं ९, 'केशवाणिज्यं' केशवतां दासगवोद्ग्रहस्त्यादिकानां विक्रयरूपं १०, 'यन्त्रपीडनकर्म' यन्त्रेण तिलेक्ष-प्रभृतीनां यत्पीडनरूपं कर्म तत् ११, तथा 'निर्लाञ्छनकर्म' वर्धितककरणं १२, दवानेः—वनावेदानं—वितरणं क्षेत्रादिशोधननिमित्तं दवाग्निदानमिति १३, 'सरोहदतडागपरिशोषणता' तत्र सरः—स्वभावनिष्पन्नं—इदो—नद्यादीनां नन्तरः प्रदेशः तडागं—खननसम्पन्नमुत्तानविस्तीर्णजलस्थानं एतेषां गोधूमादीनां वपनार्थं १४, 'असतीजनपोषणता' असतीजनस्य—दासीजनस्य पोषणं तद्भाटिकोपजीवनार्थं यत्तत् तथा, एवमन्यदपि क्रूरकर्मकारिणः प्राणिनः पोषणमसती-जनपोषणमेवेति १५ ।

'कन्दप्ये'ति कन्दर्पः—कामस्तद्वेतुर्विशिष्टो वाक्प्रयोगोऽपि कन्दर्प उच्यते, रागोद्रेकात् प्रहासमिश्रं मोहोद्दीपकं नर्मेति भावः, अयं चातिचारः प्रमादाचरितलक्षणानर्थदण्डभेदव्रतस्य सहसाकारादिनेति १, 'कुक्कुड'ति कौत्कुच्यम् अनेकप्रकारा मुखनयनादिविकारपूर्विका परिहासादिजनिका भाण्डानामिव विडम्बनाक्रिया, अयमपि तथैव २, 'मोहरिए'ति मौख्य धार्ष्ट्यप्राय-मसत्यासम्बद्धप्रलापित्वमुच्यते, अयमातिचारः प्रमादव्रतस्य पापकर्मपदेशव्रतस्य वाऽनाभोगादिनैव ३, 'संजुत्ताहिगरणे'ति संयुक्तम्—अर्थक्रियाकरणक्षममधिकरणम्—उद्वलमुशलादि, तदतिचारहेतुत्वादतिचारो हिंस्रप्रदाननिवृत्तिविषयः, यतोऽसौ साक्षाद्यद्यपि हिं शकटादिकं न समर्पयति परेषां तथापि तेन संयुक्तेन तेऽयाचित्वाऽप्यर्थक्रियां कुर्वन्ति, विसंयुक्ते तु तस्मिंस्ते स्वत एव विनिवारिता भवन्ति ४, 'उवभोगपरिभोगाइरित्ते'ति उपभोगपरिभोगविषयभूतानि यानि द्रव्याणि स्नानप्रक्रमे उष्णोदकोद्वर्तनकामलकादीनि भोजनप्रक्रमे अशनपानादीनि तेषु

यदतिरिक्तम्— अधिकमात्मादीनामर्थक्रियासिद्धावप्यवशिष्यते तदुपभोगपरिभोगातिरिक्तं, तदुपचारादतिचारः, तेन ह्यात्मोपभोगातिरिक्तेन परेषां स्नानभोजनादिभिरनर्थदण्डो भवति, अयं च प्रमादव्रतस्यैवातिचार इति ५ । उक्ता गुणव्रतातिचाराः, अथ शिक्षाव्रतानां तानाह—

‘सामाड्यस्स’ ति समो—रागद्वेष- वियुक्तो यः सर्वभूतान्यात्मवत्वश्यति तस्य आयः— प्रतिक्षणमपूर्वापूर्वज्ञानदर्शनतचारित्रपर्यायाणां निरुपमसुखहेतुभूतानामधःकृतचिन्तामणिकल्प-द्रुमोषमानां लाभः समायः सः प्रयोजनम-स्यानुष्ठानस्येति सामाधिकं तस्य—सावद्ययोगनिषेधरूपस्य निरवद्ययोगप्रतिषेधस्वभावस्य च ‘मणदुष्पणिहाणे’ ति मनसो दुष्टं प्रणिधानं प्रयोगो मनोदुष्प्रणिधानं कृतसामायिकस्य गृहेतिकर्मव्य-तायां सुकृतदुष्कृतपरिचिन्तनमिति भावः १, ‘वयदुष्पणिहाणे’ ति कृतसामायिकस्य निष्ठुरसाव-धवाकप्रयोगः २, ‘कायदुष्पणिगे’ ति कृतसामायिकस्याप्रत्युपेक्षि-तादीभूतलादौ करचरणादीनां देहावयवानामनिभृतस्थापनमिति ३, ‘सामाड्यस्स सइअकरणय’ ति सामायिकस्य सम्बन्धिनी या स्मृतिः—अस्यां वेलायां मया सामायिकं कर्तव्यं, तथा कृतं तत्र वा इत्येवंरूपं स्मरणं, तस्याः प्रबलप्रमादतयाऽकरणं स्मृत्यकरणं ४, ‘अणवद्वियस्स करणय’ ति अनवस्थितस्य अल्पकालीन-स्यानियतस्य वा सामायिकस्य करणमनवस्थितकरणम्, अल्पकाल करणानन्तरमेव त्यजति यथाकथञ्चिद्वा तत्करोतीति भावः ५, इह चाद्यत्रयस्यानाभोगादिनाति-चारत्वम् उत्तरद्वयस्य तु प्रमादवहुलतयेति ॥

‘देसावगासियस्स’ ति दिग्ब्रतगृहीतदिक्परिमाणस्यैकदेशो देशस्तस्मिन्नवकाशो— गमनादिचेष्टास्थानं देशावकाशस्तेन निवृत्तं देशावकाशिकं—पूर्वगृहीतदिग्ब्रतसङ्केपूपसर्वपब्रत-सङ्केपरूपं चेति, ‘आणवणप्पओगे’ ति इह विशिष्टावधिके भूदेशाभिग्रहे परतः स्वयंगमना-योगाद्यदन्यः सचित्तादिद्रव्यानयने प्रयुज्यते सन्देशकप्रदानादिना त्वयेदमानेयम् इत्यानमयनप्रयोगः १, ‘पेसवणप्पओगे’ बलाद्धिनियोज्यः प्रेष्यस्तस्य प्रयोगो, यथाभिगृहीतप्रविचारदेशव्यतिक्रमभयात् “त्वयाऽवश्यमेव तत्र गत्वा मम गवाद्यानेयं इदं वा तत्र कर्तव्यम्” इत्येवंभूतः प्रेष्यप्रयोगः २, ‘सद्धानुवाए’ ति स्वगृहवृत्तिप्राकारद्यवच्छिन्नभूप्रदेशाभिग्रहे बहिः प्रयोजनोत्पत्तौ तत्र स्वयंगमनायोगाद्वृत्तिप्राकारादिप्रत्यासन्नवर्तिनो बुद्धिपूर्वकं तसभ्युत्काशितादिशब्दकरणेन समवसितकानु बोधयतः शब्दानुपातः, शब्दस्यानुपातनम्—उच्चारणं तादग्येन परकीयश्रवणविव-रमनुपतत्यसाविति ३, ‘रूवाणुवाए’ ति अभिगृहीकतदेशाद्बहिः प्रयोजनभावे शब्दमनुच्चारयत एव परेषां स्वसमीपानयनार्थं स्वशरीररूपदर्शनं रूपानुपातः ४ ‘बहिया पोग्गलपक्खेवे’ ति अभिगृही-तदेशाद्बहिः प्रयोजनसद्भावे परेषां प्रबोधनाय लेष्ट्वादिपुद्गलप्रक्षेप इति भावना ५, इह चाद्यद्वयस्यानाभोगादिनाऽतिचारत्वं इतरस्य तु त्रयस्य व्रतसापेक्षत्वादिति ॥

‘पोसहोववासस्स’ ति इह पोषधशब्दोऽष्टम्यादिपर्वसु रूढः, तत्र पोषधे उपवासः पोषधोप-वासः, स चाहारादिविषयभेदाच्चतुर्विध इति तस्य, ‘अप्पडिलेहिये’ त्यादि अप्रत्युपेक्षितो—जीवरक्षार्थं चक्षुषा न निरीक्षितः, ‘दुष्प्रत्युपेक्षितः’ उद्भ्रान्तचेतोवृत्तितयाऽसम्यग्निरीक्षितः शय्या— शयनं तदर्थं समस्तारकः—कुशकम्बलफलकादिः शय्यासंस्तारकः ततः पदत्रयस्य कर्मधारये भवत्यप्रत्युपेक्षितदुष्प्रत्युपेक्षितशय्यासंस्तारकः, एतदुपभोगस्यातिचारहेतुत्वाद्यमतिचार उक्तः १, ‘एवमप्रभार्जितदुष्प्रभार्जितशय्यासंस्तारकोऽपि’ नवरं प्रभार्जनं वसनाञ्जलादिना २, एवमितरी

द्वौ, नवरमुच्चारः—पुरिषं, स्रवणं, मूत्रं तयोभूमिः स्थण्डिलम् ३, ४, एते चत्वारोऽपि प्रमादितयाऽ-
तिचाराः, पोसहोववासस्स सम्म अननुपालणय' ति कृतपोषधोपवासस्यास्थिर-चित्ततयाऽऽहार-
शरीरसत्काराब्रह्मव्यापाराणामभिलषणादननुपालना पोषधस्येति, अस्य चातिचारत्वं भावतो
विरतेर्बाधितत्वादिति ॥

‘अहासंविभागसे’ति अहति—यथासिद्धस्य स्वार्थं निर्वर्तितस्येत्यर्थः, अशनादेः समिति-
सङ्गतत्वेन पश्चात्कर्मादिदोषपरिहारेण विभजनं साधवे दानद्वारेण विभागकरणं यथासंविभागः तस्य,
‘सचित्तनिक्खिणवणये’ त्यादि सचित्तेषु व्रीह्यादिषु निक्षेपणमन्नादेरदानबुद्ध्या मातृस्थानतः
सचित्तनिक्षेपणं १, एवं सचित्तेन फलादिना स्थगनं सचित्तपिधानं २, ‘कालातिक्रमः’ कालस्य-
साधुभोजनकालस्यातिक्रमः—उल्लङ्घनं कालातिक्रमः, अयमभिप्रायः, कालमूनमधिकं वा ज्ञात्वा
साधवो न ग्रहीष्यन्ति ज्ञास्यन्ति च यथाऽऽयं ददाति एवं विकल्पतो दानार्थभ्युत्थानमतिचार इति
३, तथा ‘परव्यपदेशः’ परकीयमेतत् तेन साधुभ्यो न दीयते इति साधुसमक्षं भणनं, जानन्तु
साधवो यद्यस्यैतद् भक्तादिकं भवेत्तदा कथमस्मभ्यं न दद्याद् ? इति साधुसम्प्रत्ययार्थम् भणनं,
अथवा अस्माद्दानान्म मात्रादेः पुण्यमस्त्विति भणनमिति ४, ‘मत्सरिता’ अपरेणेदं दत्तं किमहं
तस्मादपि कृपणो हीनो वा अतोऽहमपि ददामि इत्येवंरूपो दानप्रवर्तकविकल्पो मत्सरिता ५,
एते चातिचारा एव, न भङ्गाः, दानार्थमभ्युत्थानाद् दानपरिणतेश्च दूषितत्वाद्, भङ्गस्वरूपस्य
चेहैवमभिधानाद्, यथा—

॥ १ ॥ दानन्तरायदोसा न देइ दिज्जन्तयं च वारेइ ।

दिन्ने वा परितप्पइ इति किवणत्ता भवे भङ्गो ॥

आवश्यकटीकायां हि न भङ्गातिचारयोर्विशेषेऽस्माभिरवबुद्धः, केवलमिह भङ्गाद्विवेकं
कुर्वद्भिरस्माभिरतिचारा व्याख्याताः सम्प्रदायात् नवपदादिषु तथा दर्शनात्,

॥ २ ॥ जारिसओ जइभेओ जह जायइ जहेव तत्थ दोसगुणा ।

जयणा जह अइयारा भङ्गा तह भावणा नेया ॥

इत्यस्या आवश्यकचूर्ण्या पूर्वगतगाथाया दर्शनात्, अतिचारशब्दस्य सर्वभङ्गे
प्रायोऽप्रसिद्धत्वाच्च, ततो न शङ्कनीयं य एतेऽतिचारा उक्तास्ते भङ्गा एवेति, तथा य एते प्रतिव्रतं
पञ्चपञ्चातिचारास्त उपलक्षणमतिचारान्तराणामसेया न त्ववधारणं, यदाहुः पूज्याः—

॥ १ ॥ “पञ्चे पञ्चाइयारा उ, सुत्तम्मि जे पदंसिया ।

ते नावहारणइएण, किन्तु ते उवलक्खणं ॥” इति,

इदं चेह तत्त्वं—यत्र व्रतविषयेऽनाभोगादिनाऽतिक्रमादिपदत्रयेण वा स्वबुद्धिकल्पनया
वा व्रतसापेक्षतया व्रतविषयं परिहरतः प्रवृत्तिः सोऽतिचारो, विपरीततायां तु भङ्गः, इत्येवं
सङ्कीर्णातिचारपदगमनिका कार्या ।

अथ सर्वविरतावेवातिचारा भवन्ति, देशाविरतौ तु भङ्गा एव, यदाह—

॥ १ ॥ “सव्वेऽवि य अइयारा सज्जलणाणं तु उदयओ हुन्ति ।

मूलच्छेज्जं पुण होइ बारसण्हं कसायाणं ॥”

अत्रोच्यते, इयं हि गाथा सर्वविरतावेवातिचारभङ्गोपदर्शनार्था, न देशविरत्यादि-

भङ्गदर्शनार्था, तथैव वृत्तौ व्याख्यातत्वात्, तथा सञ्ज्वलनोदयविशेषे सर्वविरतिविशेषस्यातिचारा एव भवन्ति, न मूलच्छेदः, प्रत्याख्यानावरणादीनां तूदये पञ्चानुपूर्व्यां सर्वविरत्यादीनां मूलतः छेदो भवतीत्येवंभूतव्याख्यानान्तरेऽपि न देशविरत्यादावतिचाराभावः सिध्यति, यतो यथा संयतस्य चतुर्थानामुदये यथाख्यातचारित्रं भ्रश्यति इतरचारित्रं सम्यकत्वं च सातिचारमुदयविशेषोन्निरतिचारं च भवतीति एवं तृतीयोदये सरागचरणं भ्रश्यति देशविरतस्य तु देशविरतिसम्यकत्वे सातिचारे निरतिचारे च प्रत्येकं तथैव स्यातां, द्वितीयोदये देशविरतिभ्रश्यति, सम्यकत्वं तु तथैव द्विधा स्यात्, प्रथमोदये तु सम्यकत्वं भ्रश्यतीति, एवं चैतत्, कथमन्यथा सम्यकत्वातिचारेषु दैशिकेषु प्रायश्चित्तं तप एव निरूपितं, सार्विकेषु तु मूलमिति, अथानन्तानुबन्ध्यादयो द्वादश कषायाः सर्वघातिनः सञ्ज्वलनास्तु देशघातिन इति, ततश्च सर्वघातिनामुदये मूलमेव, देशघातिनां त्वतिचार इति, सत्यं, किन्तु यदेतत्सर्वघातित्वं द्वादशानां कषायाणां तत्सर्वविरत्यपेक्षमेव शतकचूर्णिकारेण व्याख्यातं, न तु सम्यकत्वाद्यपेक्षमिति, तथा हि तद्वाक्यं—“भगवप्पणीयं पञ्चमहव्वयमइयं अट्टारसीलङ्गसहस्सकलियं चारित्तं घाएन्ति त्ति सब्बघाइणो”ति

किञ्च—प्रागुपदर्शितायाः ‘जारिसओ’ इत्यादिगाथायाः सामर्थ्यादतिचारभङ्गौ देशविरति-सम्यकत्वयोः प्रतिपत्तव्याविति ‘अपच्छिमे’ त्यादि, पश्चिमैवापश्चिमा मरणं—प्राणत्यागलक्षणं तदेवान्तो मरणान्तः तत्र भवामारणान्तिकी संलिख्यते—कृशीक्रियते शरीरकषायाघनयेति संलेखना-तपोविशेषलक्षणा ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः तस्या जोषणा—सेवना तस्या आराधना, अखण्डकाल-करणमित्यर्थः, अपश्चिममारणान्तिकसंलेखनाजोषणाराधना, तस्याः, ‘इहलोगे’त्यादि, इहलोको-मनुष्यलोकः तस्मिन्नाशंसा—अभिलाषः तस्याः प्रयोग इहलोकाशंसाप्रयोगः, श्रेष्ठी स्यां जन्मान्तरेऽमात्यो वा इत्येवंरूपा प्रार्थना १ एवं परलोकाशंसाप्रयोगो ‘देवोऽहं स्याम्’ इत्यादि २, ‘जीविताशंसाप्रयोगो’ जीवितं—प्राणधारणं तदाशंसायाः—तदभिलाषस्य प्रयोगो, यदि ‘बहुकुलमहं जीवेयम्’ इति । अयं हि संलेखनावान्कश्चिदूस्त्रमाल्यपुस्तकवाचनादिपूजादर्शना-द्वह्लुपरिवाराव-लोकनाल्लोकश्लाघाश्रवणाचैवं मन्यते, यथा ‘जीवितमेव श्रेयः, प्रतिपन्नानशनस्यापि यत एवंविधा मदुद्देशेन विभूतिर्वैतं’ इति ३, ‘मरणाशंसाप्रयोगः’ उक्तस्वरूपपूजाद्यभावे भावयत्यसौ यदि ‘शीघ्रं प्रिवेऽहम्’ इतिस्वरूप इति ४, कामभोगशंसाप्रयोगो “यदि मे मानुष्यकाः कामभोगा दिव्या वा सम्पद्यन्ते तदा साधु” इति विकल्परूपः ५ ।

मू. (१०) तए णं से आनंदे गाहावई समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिकखावइयं दुवालसविहं सावयधम्मं पडिवज्जइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी—

“नो खलु मे भंते! कप्पइ अण्डप्पभिइं अन्नउत्थिए वा अन्नउत्थियेदेवयाणि वा अन्नउत्थिय-परिग्गहिवाणि अरिहंतचेइयाणि वा वंदितिए वा नमंसित्तए वा, पुव्वि अणालत्तेणं आलवित्तए वा संलवित्तए वा, तेसिं असनं वा पानं वा खाइमं वा साइमं वा दाउं वा अणुप्पदाउं वा, नन्नत्थ रायाभिओगेणं गणाभिओगेणं बलाभिओगेणं देवाभिओगेणं गुरुनिग्गहेणं वित्तिकन्तारेणं कप्पइ मे समणे निग्गत्थे फासुएणं एसणिज्जेणं असनपानखाइमसाइमेणं वत्थपडिग्गहकम्बलपायपुंछणेणं

पीढफलपसिञ्जासंथारएणं ओसहभेसज्जेणं य पडिलाभेमाणस्स विहरित्तएत्तिकहु इमं एयारूवं अभिगहं अभिगिण्हइ २ ता पमिणाइं पुच्छइ २ ता अट्टाइं आदियइ २ ता, समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो वन्दइ २ ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियाओ दूइपलासाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव वाणियगामे नयरे जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ २ ता सिवानन्दं भारियं एवं वयासी-एवं खलु देवाणुप्पिए ! मए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं निसंते, सेऽपि य धम्मं मे इच्छिए पडिच्छिए अभिरुइए,

तं गच्छ णं तुमं देवाणुप्पिए ! समणं भगवं महावीरं वंदाहि जाव पञ्जुवासाहि, समणस्स भग० महावीरस्स अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवज्जाहि ।

वृ. 'नो खलु' इत्यादि, नो खलु मम 'भदन्त !' भगवन् ! 'कल्पते' युज्यते 'अद्यप्रभृति' इतः सम्यकत्वप्रतिपत्तिदिनादारभ्यनिरतिचारसम्यकत्वपरिपालनार्थं तद्यतनामाश्रित्य 'अन्नउत्थिएव' ति जैनयूथाद् यदन्यद् यूथं-सङ्घान्तरं तीर्थान्तरमित्यर्थः तदस्ति 'धेषां तेऽन्ययूथिकाः-घरकादिकृतीर्थिकाः तान्, अन्ययूथिकदैवतानि वा-हरिहरादीनि अन्ययूथिकपरिगृहीतानि वा चैत्यानि-अर्हत्प्रतिमालक्षणानि, यथा भौतपरिगृहीतानि वीरभद्रमहाकालादीनि 'वंदितुं वा' अभिवादनं कर्तुं 'नमस्कर्तुं वा' प्रणामपूर्वकं प्रशस्तध्वनिभिर्गुणोत्कीर्तनं कर्तुं तद्भक्तुं तां मिथ्यात्वस्थिरीकरणादिदोषप्रसङ्गादित्यभिप्रायः तथा पूर्व-प्रथममनालसेन सता अन्यतीर्थिकैः तानेव 'आलपितुं वा' सकृत्सम्भाषितुं 'संलपितुं वा' पुनः पुनः संलापं कर्तुं, यतस्ते तत्ततरायोगोलकल्पाः खल्वासनादिक्रियायां नियुक्ता भवन्ति, तद्यत्ययश्च कर्मबन्धः स्यात्, तथाऽऽलापादेः सकाशात्परिचयेन तस्यैव तत्परिजनस्य वा मिथ्यात्वप्राप्तिरिति, प्रथमालसेन त्वसम्भ्रमं लोकापवादभयात् 'कीदशस्त्वम्' इत्यादि वाच्यमिति, तथा 'तेभ्यः' अन्ययूथिकेभ्योऽज्ञानादि दातुं वा सकृत् अनुप्रदातुं वा पुनः पुनरित्यर्थः, अयं च निषेधो धर्मबुद्ध्यैव, करुणया तु दद्यादपि,

किं सर्वथा न कल्पत इत्याह- 'नन्नत्य रायाभिओगेणं' ति 'न' इति न कल्पत इति योऽइयं निषेधः सोऽन्यत्र राजाभियोगात्, तृतीयायाः पञ्चम्यर्थत्वाद् राजाभियोगं वर्जयित्वेत्यर्थः, राजाभियोगास्तु-राजपरतन्त्रता, गणः-समुदायस्तदभियोगो-पारवश्यता गणाभियोगस्तस्मात्, बलाभियोगो नाम-राजगणव्यतिरिक्तस्य बलवतः पारतन्त्र्यं, देवताभियोगो-देवपरतन्त्रता, गुरुनिग्रहो-मातापितृपारवश्यं गुरुणां वा-चैत्यासाधूनां निग्रहः-प्रत्यनीककृतोपद्रवो गुरुनिग्रहः तत्रोपस्थिते तद्रक्षार्थमन्ययूथिकादिभ्यो दददपि नातिक्रामनितसम्यकत्वमिति, 'वित्तिकन्तारेणं ति वृत्तिः जीविका तस्याः कान्तरम्-अरण्यं तदिव कान्तारं क्षेत्रं कालो वा वृत्तिकान्तारं, निर्वाहाभाव इत्यर्थः, तस्मादन्यत्र निषेधो दानप्रणामादेरिति प्रकृतमिति, 'पडिगहं' ति पात्रं 'पीढं' ति पट्टादिकं 'फलगं' ति अवष्टम्भादिकं फलकं 'भेसज्जं' ति पथ्यं 'अट्टाइं' ति उत्तरभूतानर्थानाददाति ॥

मू. (११) तए णं सा सिवानंदा भारिया आनंदेणं समणोवासएणं एवं वुत्ता समाणा हट्टुट्टा कोडुम्बियपुरिसे सद्दावेइ २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव लहुकरण जाव पञ्जुवासइ, तए णं समणे भगवं महावीरे सिवानंदाए तीसे य महइ० जाव धम्मं कहेइ,

तए णं सा सिवानंदा समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं निसम्म हट्टु जाव गिहिधम्मं पडिवज्जइ २ ता तमेव धम्मियं जाणप्पवरं दुरुहइ २ ता जामेव दिस्सि पाउब्भूया तामेव दिस्सि पडिगया ॥

वृ. 'लहुकरण'इत्यत्र यावत्करणात् 'लहुकरणजुत्तजोइयमित्यादिर्यानवर्णको व्याख्यास्यमान- सप्तमाध्ययनादवसेयः ॥

मू. (१२) भन्ते ति भगवं गोयमे समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी-पहू णं भन्ते ! आणंदे समणोवासए देवाणुपियाणं अंतिए मुण्डे जाव पव्वइत्तए ?, नो तिण्डे समइ, गोयमा ! आनंदे णं समणोवासए बहूइं वासाइं समणोवासगपरियागं पाउणिहिइ २ ता जाव सोहम्मे कप्पे अरुणे विमाणे देवत्ताए उववज्जिहिइ ।

तत्थ णं अत्थेगइयाणं देवाणं चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पन्नत्ता । तत्थ णं आनंदस्सऽवि समणोवासगस्स चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पन्नत्ता ॥

तए णं समणे भगवं ! महावीरे अन्नया कयाइ बहिया जाव विरहइ ।

वृ. 'महावीरस्स अंतियं'ति अनते भवा आन्तिकी महावीरसमीपाभ्युपगत्येत्यर्थः ।

मू. (१३) तए णं से आनंदे समणोवासए जाव अभिगयजीवाजीवे जाव पडिलाभेमाणे विहरइ । तए णं सा सिवानंदा भारिया समणोवासिया जाया जाव पडिलाभेमाणी विहरइ ।

मू. (१४) तए णं तस्स आनंदस्स समणोवासगस्स उच्चावएहिं सीलव्वयगुणवेरमण- पच्चक्खाणपोसहोववासेहिं अप्पाणं भावेमाणस्स चोदस संवच्छराइं विकंताइं, पन्नरसमस्स संवच्छरस्स अंतरा बट्टमाणस्स अन्नया कयाइ पुव्वरत्तावरत्तकालसमंयसि धम्मजागरियं जागरमाणस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए चिन्तिए पत्थिए मणोगए संकङ्कप्पे समुप्पज्जित्था

एवं खलु अहं वाणियगामे नयरे बहूणं राईसर जाव सयस्सवि य णं कुडुम्बस्स जाव आधारे, तं एएणं विकखेवेणं अहं नो संचाएमि समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मपन्नत्तिं उवसम्पज्जित्ता णं विहरित्तए ।

तं सेयं खलु ममं कल्लं जाव जलन्ते विउलं असनं जहा पूरणो जाव जेट्टपुत्तं कुडुम्बे ठवेत्ता तं मित्तं जाव जेट्टपुत्तं च आपुच्छित्ता कोल्लाए सन्नियेसे नायकुल्लंसि पोसहसालं पडिलेहिता समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मपन्नत्तिं उवसम्पज्जित्ता णं विहरित्तए ।

एवं सपेभेइ २ ता कल्लं विउलं तहेव जिमियभुत्तारागए तं मित्तं जाव विउलेणं पुष्क ५ सक्कारेइ सम्माहेइ २ ता तस्सेव मित्तं जाव पुरओ जेट्टपुत्तं सदावेइ २ ता एवं वयासी-एवं खलु पुत्ता ! अहं वाणियगामे बहूणं राईसर जहा चिन्तियं जाव विहरित्तए, तं सेयं खलु मम इदानिं तुमं सयस्स कुडुम्बस्स आलम्बणं ४ ठवेत्ता जाव विहरित्तए ॥

तए णं जेट्टपुत्ते आनंदस्स समणोवासगस्स तहत्ति अयमट्टं विनएणं पडिसुणेइ ॥ तए णं से आनंदे समणोवासए तस्सेव मित्तं जाव पुरओ जेट्टपुत्तं कुडुम्बे ठवेइ २ ता एवं वयासी-मा णं देवाणुपिया ! तुम्भे अज्जप्पभिइं केइ मम बहूसु कज्जेसु जाव आपुच्छउ वा पडिपुच्छउ वा ममं अट्टाए असनं वा ४ उवक्खडेउ वा उवकरेउ वा ॥

तए णं से आनंदे समणोवासए जेट्टपुत्तं मित्तनाइं आपुच्छइ २ ता सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ २ तावाणियगामं नयरं मज्झं मज्झेणं निग्गच्छइ २ ता जेणेव कोल्लाए सन्नियेसे जेणेव नायकुले जेणेव पोसहसाला तेणेव उवागच्छइ २ ता पोसहसालं पमज्जइ २ ता उच्चारपासव- णमूमिं पडिलेहेइ २ ता दब्भसंधारयं संथरइ, दब्भसंधारयं दुरुहइ २ ता पोसहसालाए पोसहिए

दम्भसंधारोवगए स० भ० म० अंतियं धम्मपन्नति उवसम्पज्जिताणं विहरइ ।

वृ. तां 'धम्मपन्नति'ति धर्मप्रज्ञापनामुपसम्पद्यअङ्गीकृत्यानुष्ठानद्वारतः 'जहा पूरणो'ति भगवत्यभिहितो बालतपस्वी स यथा स्वस्थाने पुत्रादिस्थापनमकरोत् तथाऽयं कृतवानित्यर्थः ।

एवं चासौ कृतवान् 'विउलं असनपानखाइमसाइमं उवक्खड्डावित्ता मित्तनाइनियगसम्बन्धिपरिजणं आमन्तेत्ता तं मित्तनाइनियगसम्बन्धिपरिजणं विउलेणं ४ वत्थगन्धमल्लालङ्कारेण य सक्कारेत्ता सम्माणेत्ता तरसेव मित्तनाइनियगसम्बन्धिपरिजणस्स पुरओ जेड्डपुत्तं कुड्डुच्चे ठावेइ ठावित्त'ति 'नायकुलंसि'ति स्वजनगृहे ॥ 'उवक्खड्डेउ'ति उपस्करोतु—राध्यतु, 'उववरेउ'ति उपकरोतु, सिद्धं सद् द्रव्यान्तरैः कृतोपकारम्—आहितगुणान्तरं विदधातु

मू. (१५) तए णं से आनंदे समणोवासए उवासगपडिमाओ उवसम्पज्जिता णं विहरइ, पढमं उवासगपडिमं अहासुत्तं अहाकप्पं अहामग्गं अहातच्चं सम्मं काएणं फासेइ पालेइ सोहेइ तीरेइ कित्तेइ आराहेइ ॥

तए णं से आनंदे समणोवासए दोच्चं उवासगपडिमं, एवं तच्चं चउत्थं पंचमं छट्ठं सत्तमं अड्डमं नवमं दसमं एक्कारसमं जाव आराहेइ ॥

वृ. 'पढमं'ति एकादशानामाद्यामुपासकप्रतिमां—श्रावकोचिताभिग्रहविशेषरूपामुपसम्पद्य विहरति, तस्याश्चेदं स्वरूपम्—

॥ १ ॥ 'सङ्कादिसल्लविरहियसम्मदसंणजुओ उ जो जन्तू ।
सेसगुणविप्पमुक्को एसा खलु होइ पढमा उ ॥'

सम्यग्दर्शनप्रतिपत्तिश्च तस्य पूर्वमप्यासीत्, केवलमिह शङ्कादिदोषराजाभियोगाद्यपवादावर्जितत्वेन तथाविधसम्यग्दर्शनाचारविशेषपालनाभ्युपगमेन च प्रतिमात्वं सम्भाव्यते, कथमन्यथाऽसावेकमासं प्रथमायाः प्रतिमायाः पालनेन द्वौ मासौ द्वितीयायाः पालनेन एवं यावदेकादशमासानेकादशयः पालनेन पञ्च सार्धानि वर्षाणि पूरितवानित्यर्थतो वक्ष्यतीति, न चायमर्थो दशाश्रुतस्कन्धादावुपलभ्यते, श्रद्धामात्ररूपायास्तत्र तस्याः प्रतिपादनात्,

'अहासुत्तं'ति सूत्राजतिक्रमेण 'यथाकल्पं' प्रतिमाचारानतिक्रमेण 'यथामार्गं' क्षायोपशमिकभावानतिक्रमेण 'अहातच्चं'ति यथातत्त्वं दर्शनप्रतिमेतिशब्दस्यान्वर्थानतिक्रमेण,

'फासेइ'ति स्पृशति प्रतिपत्तिकाले विधिना प्रतिपत्तेः 'पालेइ'ति सततोपयोगप्रतिजागरणेन रक्षति 'सोहेइ'ति शोभयति गुरुपूजापुरस्सरपारणकरणेन शोधयति वा निरतिचारतया 'तीरेइ'ति पूर्णेऽपि कालावधानुबन्धात्यागात् 'कीर्तयति' तत्समाप्ती इदमिदं चेहादिमध्यावसानेषु कर्तव्यं तच्च मया कृतमिति कीर्तनात् 'आराधयति' एभिरेव प्रकारैः सम्पूर्णेनिष्ठं नयतीति ॥

'दोच्चं'ति द्वितीयां व्रतप्रतिमाम् । इदं चास्याः स्वरूपम्—

॥ १ ॥ 'दंसणपडिमाजुत्तो पालेन्तोऽणुव्वए निरइयारे ।

अनुकम्पाइगुणजुओ जीवो इह होइ वयपडिमा ॥'

—'तच्चं'ति तृतीयां सामायिकप्रतिमाम्, तत्स्वरूपमिदम्—

॥ १ ॥ 'वरदंसणवयजुत्तो सामइयं कुणि जो तिसआसु ।

उक्कोसेण तिमासं एसा सामाइयप्पडिमा ॥'

- ‘चउत्थं’ति चतुर्थी पोषधप्रतिमाम्, एवंप्रपाम्—
 ॥ १ ॥ ‘पुव्वोदियपडिमजुओ पालइ जो पोसहं तु सम्पुण्णं ।
 अट्टमिचउट्टसाइसु चउरो मासे चउत्थी सा ॥’
- ‘पञ्चमं’ति पञ्चमीं प्रतिमाप्रतिमां, कायोत्सर्गप्रतिमामित्यर्थः, स्वरूपं चास्याः—
 ॥ १ ॥ ‘सम्ममणुव्वयगुणवयसिक्खावचवं थिरो य नाणी य ।
 अट्टमिचउट्टसीसुं पडिमं टाएगराइयं ॥
- ॥ २ ॥ असिणाण वियडभोई मउलिकडो दिवसबम्भचारी य ।
 राइं परिमाणकडो पडिमावज्जेसु दियहेसु ॥
- ॥ ३ ॥ झायइ परिमाए ठिओ तिलोयपुज्जे जिणे जियकसाए ।
 नियदोसपच्चणीयं अन्नं वा पंच जा मासा ॥’
- ‘छट्ठिं’ति षष्ठीं अब्रह्मवर्जनप्रतिमाम्, एतत्स्वरूपं चैवम्—
 ॥ १ ॥ ‘पुव्वोदियगुणजुत्तो विसेसओ विजियमोहणिज्जो य ।
 वज्जइ अबम्भमेगन्तओ य राइं पि थिरचित्तो ॥
- ॥ २ ॥ सिङ्गारकहाविरओ इत्थीए समं रहम्मि नो ठाइ ।
 घयइ य अइप्पसङ्गं तहा विभूसं च उक्कोसं ॥
- ॥ ३ ॥ एवं जा छम्मासा एसोऽहिगओ उ इयरहा दिट्ठं ।
 जावज्जीवंपि इमं वज्जइ एयम्मि लोगम्मि ॥’
- स‘त्तमिं’ति सप्तमीं सचित्ताहारवर्जनप्रतिमामित्यर्थः, इयं चैवम्—
 ॥ १ ॥ ‘सच्चित्तं आहारं वज्जइ असणाइयं निरवसेसं ।
 सेसवयसमाउत्तो जा मासा सत्त विहिपुव्वं ॥’
- ‘अट्ठमिं’ति अष्टमीं स्वयमारम्भवर्जनप्रतिमां, तद्रूपमिदम्—
 ॥ १ ॥ ‘वज्जइ सयमारम्भं सावज्जं कारवेइ पेसेहिं ।
 वित्तिनिमित्तं पुव्वयगुणजुत्तो अट्ट जा मासा ॥’
- ‘नवमिं’ति नवमीं भृतकप्रेष्यारम्भवर्जनप्रतिमाम्, सा चैवम्—
 पेसेहि आरम्भं सावज्जं कारवेइ नो गुरुयं ।
 पुवो इयगुणजुत्तो नव मासा जाच विहिणा उ ॥
- ‘दसमिं’ति दशमीं उद्दिष्टभक्तवर्जनप्रतिमां, सा चैवम्—
 ॥ १ ॥ ‘उद्दिट्ठकडं भत्तंपि वज्जए किमुय सेसमारम्भं ।
 सो होइ उ सुरमुण्डो सिहलिं वा धारए कोइ ॥
- ॥ २ ॥ दव्वं पुट्ठो जाणं जाणे इह वयइ नो य नो वेत्ति ।
 पुव्वोदियगुणजुत्तो दस मासा कालमाणेणं ॥’
- ‘एक्कारसमिं’ति एकादशीं श्रमणभूतप्रतिमां, तत्स्वरूपं चैतत्—
 ॥ १ ॥ ‘खुरमुण्डो लोएण व रयहरणं ओगहं च धेत्तूणं ।
 समणब्भूओ विहरइ धम्मं काएण फासेत्तो ॥

॥२॥

एवं उक्त्रोसेणं एक्कारस मास जाव विहरेइ ।

एक्काहाइपरेणं एवं सच्चथ पाएणं ॥' इति

मू. (१६) तए णं से आनदे समणोवासए इमेणं एयारूवेणं उरालेणं विउलेणं पयत्तेणं पग्गहियेणं तवोकम्मेणं सुक्केजाव किसे धमणिसंतए जाए ॥ तए णं तस्स आनंदस्स समणोवासगस्स अन्नया कयाइ पुव्वरत्ता जाव धम्मजागरियं जागरमाणस्स अयं अज्झत्थिए ५

एवं खलु अहं इमेणं जाव धमणिसंतए जाए, तं अत्थि ता मे उट्ठाणे कम्मे बले वीरिए पुरिसक्कारपरक्कमे सद्धाधिइसंवेगे, तं जाव ता मे अत्थि उट्ठाणे सद्धाधिइसंवेगे जाव य मे धम्मायरिए धम्मोवएसए समणे भगवं महावीरे जिने सुहत्थी विहरइ ताव ता मे सेयं कळं जाव जलन्ते अपच्छिममारणन्तियसंलेहणाझूसणाझूसियस्स भत्तपानपडियाइविक्खयस्स कालं अणवकं खमाणस्स विहरित्तए, एवं सम्पेहेइ २ ता कळं पाउ जाव अपच्छिममारणांतिय जाव कालं अनवकखंमाणे विहरइ ॥

तए णं तस्स आनंदस्स समणोवासगस्स अन्नया कयाइ सुभेणं अज्झवसाणेणं सुभेणं परिणामेणं लेसाहिं विसुज्जमाणीहिं तदावरणिज्जाणं कम्माणं खओवसणेणं ओहिनाणे समुप्पत्ते, पुरत्थिमेणं लवणसमुद्धे पंचजोचणसइयं खेतं जाणइ पासइ, ।

एवं दक्खिणेणं पच्चत्थिमेणं य, उत्तरेणं जाव चुल्लहिमवन्तं वासधरपव्वयं जाणइ पासइ, उट्ठं जाव सोहम्मं कप्पं जाणइ पासइ, अहे जाव इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए लोलुयच्चयं नरयं चउरासीइवाससहस्साड्डियं जाणइ पासइ ।

मू. (१७) तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवं महावीरे समोसरिए, परिसा निग्गया, जाव पडिगया,

तेणं कालेणं तेणं समएणं समणस्स भगवओ महावीरस्स जेट्ठे अंतेवासी इंदभूर्इ नामं अनगारे गोयमगोत्तेणं सत्तुस्सेहे समचउरंससंठाणसंठिए वज्जरिसहनारायसङ्गयणे कणगपुलगनिधसपहगोरे उग्गतवे दित्ततवे तत्ततवे धोरतवे महातवे उराले धोरगुणे धोरतवस्सी धोरबंभवेरवासी उच्छूढरीरे संखित्तविउलतेउलेसे छट्ठं छट्ठेणं अनिक्खित्तेणं तवोकम्मेणं संजमेणंतवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ।

तए णं से भगवं गोयमे छट्ठक्खमणपारणगंसि पढमाए पोरिसीए सज्जायं करेइ बिइयाए पोरिसीए ज्ञाणं ज्ञायइ, तइयाए पोरिसीए अतुरियं अचवलं असंभंते मुहपत्तिं पडिलेहेइ २ ता भायणवत्थाइं पडिलेइ २ ता भायणवत्थाइं पमज्जइ २ ता भायणाइं उग्गाहेइ २ ता जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी-

इच्छामि णं भंते ! तुब्भेहिं अब्भणुण्णाए छट्ठक्खमणपारणगंसि वाणियगामे नयरे उच्चनीयमज्झिमाइं कुलाइं धरसमुदाणस्स भिक्खायरियाए अडित्तए, अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंधं करेह । तए णं गोयमे समणेणं भगवया महावीरेण अब्भणुण्णाए समाणे सम० भग० महावीरस्स अंतियाओ दूइपलासाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ २ ता अतुरियमचवलमसंभंते जुगंतरपरिलोयणाए दिट्ठीए पुरओ ईरियं सोहेमाणे जेणेव वाणियगामे नयरे तेणेव उवागच्छइ २ ता वाणिय० उच्चनीयमज्झिमाइं कुलाइं धरसमुदाणस्स भिक्खायरियाए अडइ ।

तए णं से भगवं गोयमे वाणीयगामे नयरे जहा पन्तीए तहा जाव भिक्खायरियाए अडमाणे अहापज्जत्तं भत्तपाणं सम्मं पडिग्गाहेइ २ ता वाणिगामाओ पडिनिग्गच्छइ २ ता कोल्लायस्स सन्निवेसस्स अदूरसामन्तेणं वीईवयमाणे बहुजणसद्दं निसामेइ, बहुजणो अन्नमन्नस्स एवमाइक्खइ ४- एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तेवासी आनंदे नामं समणोवासए पोसहसालाए अपच्छिम जाव अनवकङ्कमाणे विहरइ ।

तए णं तस्स गोयमस्स बहुजणस्स अंतिए एयमद्दं सोच्चा निसम्म अयमेयारूवे अज्झत्थिए ४- तं गच्छामि णं आनंदं समणोवासयं पासामि, एवं संपेहेइ २ ता जेणेवे कोल्लाए सन्निवेसे जेणेव आनंदे समणोवासए जेणेव पोसहसाला तेणेव उवागच्छइ, तए णं से आनंदे समणोवासए भगयं गोयमं एज्जमाणं पासइ २ ता हइ हियए, भगवं गोयमं वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी -

एवं खलु भंते ! अहं इमेणं उरालेणं जाव धमणिसन्नए जाए, न संचाएभि देवाणुप्पियस्स अंतियं पाउभ्वित्ता णं तिक्खुत्तो मुद्धाणेणं पाए अभिवांदिताए, तुब्भे णं भंते ! इच्छाकारेणं अनभिओएणं इओ चेव एह, जा णं देवाणुप्पियाणं तिक्खुत्तो मुद्धाणेणं पाएसु वंदामि नमंसांमि तए णं से भगवं गोयमे जेणेव आनंदे समणोवासए तेणेव उवागच्छइ ।

वृ. 'उरालेण'मित्यादिवर्णको मेघकुमारतोवर्णक इव व्याख्येयः, यावदनवकांक्षन् विहरतीति।

मू. (१८) तए णं से आनंदे समणोवासए भगवओ गोयमस्स तिक्खुत्तो मुद्धाणेणं पाएसु वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी-अत्थि णं भंते ! गिहणो गिहिमज्जावसन्तस्स ओहिनाणे समुप्पज्जइ ?, हन्ता अत्थि ।

जइ णं भंते ! गिहिणो जाव समुप्पज्जइ, एवं खलु भंते ! ममवि गिहिणो गिहिमज्जावसंतस्स ओहिनाणे समुप्पज्जे-पुरत्थिमेणं तवणसमुद्धे पञ्च जोयणसयाइं जाव लोलुयच्चयं नरयं जाणामि पासामि । तए णं से भगवं गोयमे आनंदं समणोवासयं एवं वयासी-अत्थि णं आनंदा ! गिहिणो जाव समुप्पज्जइ, नो चेव णं एमहालए, तं णं तुमं आनंदा ! एयस्स ठाणस्स आलोएहि जाव तवोकम्मं पडिवज्जाहि ।

तए णं से आनंदे समणोवासए भगवं गोयमं एवं वयासी-अत्थि णं भंते ! जिनवयणे संताणं तद्घाणं तहियाणं सबभूयाणं भावाणं आलोइज्जइ जाव पडिवज्जिज्जइ ?, नो इणट्ठे समट्ठे, जइ णं भन्ते ! जिनवयणे सन्ताणं जाव भावाणं नो आलोइज्जइ जाव तवोकम्मं नो पडिवज्जिज्जइ तं णं भंते ! तुब्भे चेव एयस्स ठाणस्स आलोएह जाव पडिवज्जह ।

तए णं से भगवं गोयमे आनंदेणं समणोवासएणं एवं वुत्ते समाणे संकिए कंखिए विइगिच्छासमावज्जे आनंदस्स अन्तियाओ पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव दूइपलासे चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अदूरसामन्ते गमणागमणाए पडिक्कमइ २ ता एसणमणेसणं आलोएइ २ ता भत्तपाणं पडिदंसेइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नंसइ २ ता एवं वयासी-

एवं खलु भंते ! अहं तुब्भेहिं अब्भणुन्नाए तं चेव सव्वं कहेइ जाव तए णं अहं संकिए ३ आनंदस्स समणोवासगस्स अन्तियाओ पडिनिक्खमामि २ ता जेणेव इहं तेणेव हव्वमागए, तं

णं भंते ! किं आनंदेणं समणोवासएणं तस्स ठाणस्स आलोएयव्वं जाव पडिवज्जेयव्वं उदाहु-
मए ? , गोयमा इ समणे भगवं महावीरे भगवं गोयमं एवं वयासी-गोयमा ! तुमं चेव णं तस्स
ठाणस्स आलोएहि जाव पडिवज्जाहि, आनंदं च समणोवासायं एयमइं खामेहि ।

तए णं से भगवं गोयमे समणस्स भगवओ महावीरस्स तहति एयमइं विनएणं पडिसुणेइ
२ त्ता तस्स ठाणस्स आलोएइ जाव पडिवज्जइ, आनंदं च समणोवासयं एयमइं खामेइ । तए णं
समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइ बहिया जणवयविहारं विहरइ

वृ. 'गिहमज्झावसन्तस्स'ति गृहमध्यावसतः, गेहे वर्तमानस्येत्यर्थः ॥ 'सन्ताण' मित्वाद्य
एकार्थाः शब्दाः ॥ 'गोयमा इ'ति हे गौतम ! इत्येवमामन्थ्येति ॥

मू. (१९) तए णं से आनंदे समणोवासए बहूहिं सीलव्वएहिं जाव अप्पाणं भावेत्ता वीसं
धासाइं समणोवासगपरियाणं पाउणिता एक्कारस य उवासगपडिमाओ सम्मं काएणं फासित्ता
मासियाए संलेहणाए अत्ताणं झूसित्ता सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता आलोइयपडिकंते समाहिपत्ते
कालमासे कालं किच्चा सोहम्भे कप्पे सोहम्मवडिंसगस्स महाविमाणस्स उत्तरपुरच्छिमेणं अरुणे
विमाणे देवत्ताए उववन्ने ।

तत्थ णं अत्थेगइयाणं देवाणं चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पन्नत्ता, तत्थ णं आनंदस्सवि
देवस्स चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पन्नत्ता ।

आनंदे भंते ! देवे ताओ देवलवोगाओ आउक्खएणं ३ अनंतरं चयं चइत्ता कहिं गच्छिहिइ
कहिं उववज्जिहिइ ? , गोयमा ! महाविदेहे वासे सिज्जिहिइ । निक्खेवो

वृ. निक्खेवओ'ति निगमनं, यथा "एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव उवासगदसाणं
पढमस्स अज्झयणस्स अयमइं पन्नत्तेति बेभि" : ॥

अध्ययनं - १ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादीता उपासकदशाङ्ग सूत्रे
प्रथम अध्ययनस्य अभयदेवसूरि विरचिता टीका परिसमाप्ता

अध्ययनं - २ - कामदेवः

मू. (२०) जइ णं भंते ! समणेणं भगवया महावीरेणं जाव संपत्तेणं सत्तमस्स अंगस्स
उवासगदसाणं पढमस्स अज्झयणस्स अयमइं पन्नत्ते दोच्चस्स णं भन्ते ! अज्झयणस्स के अट्ठे
पन्नत्ते ? , एवं खलु जंबू ! तणं कालेणं तेणं समएणं चंपा नामं नयरी होत्था, पुन्नभद्वे चेइए,
जियसत्तू राया, कामदेवे गाहावई, भद्दा भारिया, छ हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ, छ
वुट्ठिपउत्ताओ, छ पवित्थरपउत्ताओ, छ वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं । समोसरणं ।

जहा आनंदो तहा निग्गओ, तहेव सावयधम्मं पडिवज्जइ, सा चेव वत्तव्वया जाव जेट्ठपुत्तं
मित्तनाइं आपुच्छित्ता जेणेव पोसहसाला तेणेव उवागच्छइ २ त्ता जहा आनंदो जाव समणस्स
भगवओ मावीरस्स अंतियं धम्मपन्नत्ति उवसम्पज्जित्ता णं विहरइ ।

मू. (२१) तए णं तस्स कामदेवस्स समणोवासगस्स पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि एगे देवे
मायी मिच्छदिडी अंतियं पाउब्भूए,

तए णं से देवे एणं महं पिसायरूवं विउव्वइ, तस्स णं देवस्स पिसायरूवस्स इमे एयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते-सीसं से गोकिलञ्जसंठाणसंठियं सालिभसेल्लसरिसा से केसा कविलतेएणं दिप्पमाणा महल्लउट्टियाकभल्लसंठाणसंठियं निडालं मुगुंसपुंछुं व तस्स भुमगाओ फुग्गफुग्गाओ विगयबीभच्छदंसणाओ सीसघडिविणिग्गयाइं अच्छीणि विगयबीभच्छदंसणाइं कण्णा जह सुप्पकत्तरं चेव विगयबीभच्छदंसणिज्जा, उरब्भपुडसन्निभा से नासा, झुसिरा जमलवुल्लिसंठाणसंठिया दोऽवि तस्स नासापुड्या, घोटयपुंछं व तस्स मंसूइं कविलकविलाइं विगयबीभच्छदंसणाइं,

उट्ठा उट्टसस चेव लम्बा, फालसरिसा से न्ता, जिब्बा जहा सुप्पकत्तरं चेव विगयबीभच्छदंसणाज्जा, हलकुदालंसंठिया से हणुया, गल्लकडिल्लं च तस्स खड्डं फुट्टं कविलं फरुसं महल्लं, मुइङ्गाकारोवमे से खन्धे, पुरवरकवाडोवमे से वच्छे, कोट्टियासंठाणसंठिया दोऽवि तस्स बाहा, निसापाहाणसंठाणसंठिया दोऽवि तस्स अग्गहत्था, निसालोढसंठाणसंठियाओ हत्थेसु अङ्गुलीओ, सिप्पिपडगसंठिया से नक्खा, ण्हावियपसेवओ व्व उरंसि लम्बन्ति दोऽवि तस्स थणया, पोट्टं अयकोट्टओ व्व वट्टं,

पाणकलन्दसरिसा से नही, सिक्कगसंठाणसंठिया से नेत्ते, किण्णपुडसंठाणसंठिया दोवि तस्स वसणा, जमलकोट्टियासंठाणसंठिया दोऽवि तस्स ऊरू, अञ्जुणगुट्टं व तस्स जाणूइं कुडिलकुडिलाइं विगयबीभच्छदंसणाइं, जङ्गाओ कक्खडीओ लोमेहिं उवचियाओ, अहरीलोढसंठाणसंठिया दोऽवि तस्स पाया,

-अहरीलोढसंठाणसंठियाओ पाएसु अङ्गुलीओ, सिप्पिपुडसंठिया से नक्खा लडहम-डहजाणुए विगयभग्गभुग्गभुमए अवदालियवयणविवरनिल्लालियग्गजीहे सरडकयमालियाए उन्दुरमालापि-रण्णसुकयचिंथे नउलकयकन्नपूरे सम्पकयवेगच्छे अप्फोडन्ते अभिगज्जन्ते भीममुक्कट्टहासे नानाविहंपंचवणेहिं लोमेहिं उवचिए एणं महं नीलुप्पलगवलगुलियअय-सिकुसुम्पणासं असिं खुरधारं गाहाय जेणेव पोसहसाला जेणेव कामदेवे समणोवासए तेणेव उवागच्छइ २ ता आसुरत्ते रुट्टे कुविए चंडिकिए मिसिमिसियमाणे कामदेवं समणोवासयं एवं वयासी-

हं भो कामदेवा ! समणोवासया अप्पत्थियपत्थिया दुरन्तपन्तलकअखणा हीणपुण्ण-चाउट्टसिया हिरिसिरिधिइकित्तिपरिचज्जिया ! धम्मकामया पुण्णकामया सग्गकामया मोक्खकामया धम्मकंखिया पुण्णकंखिया सग्गकंखिया मोक्खकंखिया धम्मपिवासिया पुण्णपिवासिया सग्गपिवासिया मोक्खपिवासिया ।

-नो खलु पकप्पइ तव देवाणुप्पिया ! जंसीलाइं वयाइं वेरमणाइं पच्चक्खाणाइं पोसहोववसाइं चालित्तए वा खोभित्तए वा खंडित्तए वा भजित्तए वा उज्जित्तए वा परिचइत्ताए वा, तं जइ णं तुमं अज्ज सीलाइं जाव पोसहोववासाइं न छट्टेसि न भंजे सि ती ते अहं अज्ज इमेणं नीलुप्पल जाव असिणा खंडाखंडिं करेमि, जहा णं तुमं देवाणुप्पिया ! अट्टुहट्टवसट्टे अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि, तए णं से कामदेवे समणोवासए तेणं देवेणं पिसायरूवेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए अतत्थे अणुव्विग्गे अक्खुभिए अचलिए असम्भन्ते तुसिणीए धम्मज्झाणोवगए विहरइ ।

वृ. अथ द्वितीये किमपि लिख्यते पुञ्जरात्तकालसमयसि त्ति पूर्वरात्रश्चासावपररात्रश्चेति पूर्वरात्रापररात्रः, स एव कालसमयः- कालविशेषः ॥ तत्र 'इमेयारूवे वण्णावासे पन्नत्ते'ति वर्णकव्यासो-वर्णकविस्तरः, सीसंति-शिरः 'से' तस्य 'गोकिलञ्ज'त्ति गवां चरणार्थं यद्दंशदलमयं

महद्भाजनं तद्गोकिलञ्जं यदुच्यते तस्याधोमुखीकृतस्य यत्संस्थानं तेन संस्थितं, तदाकारमित्यर्थः, पुस्तकान्तरे विशेषणान्तरमुपलभ्यते 'विगयकम्पयनिभं'ति विकृतो योऽलञ्जरादीनां कल्प एव कल्पकः— खण्डं कर्परमिति तात्पर्यं, तन्निभं तत्सदशमिति, क्वचित्तु 'वियहकोप्परनिभं' ति दृश्यते, तद्योपदेशगम्यं, 'सालिभसेल्लसरिसा' ग्रीहिकणिशशूकसमाः,

'से' तस्या 'केसा' वालाः, एतदेव व्यनक्ति—'कविलतेएणं दिप्पमाणा' पिङ्गलदीप्तया रोचमानाः 'उट्टियाकभल्लसंठाणसंठियं' उट्टिका—मृण्मयो महाभाजनविशेषस्तस्याः कभल्लं—कपालं तस्य यत्संस्थानं तत्संस्थितं, 'निडालं' ति ललाटं, पाठान्तरे 'महल्लउट्टियाकभल्लसरिसोवमे' महौट्टिकायाकभल्लसदशमित्येवमुल्लेखेनोपमा—उपमानवाक्यं यत्र तत्तथा, 'मुगुंसपुंछं व' भुजपरिसर्पविशिषो मुगुंसा सा च खाडहिल्लति सम्भाव्यते, तस्युच्छवत्, 'तस्ये'ति पिशाचरूपस्य 'भुमगाओ'ति भ्रुवौ, प्रस्तुतोपमार्थमेव व्यनक्ति—

'फुगफुग्गाओ' ति परस्परसम्बद्धरोमिके विकीर्णविकीर्णरोमिके इत्यर्थः, पुस्तकान्तरे तु 'जडिलकुडिलाओ'ति प्रतीतं 'विगयबीभच्छदंसणाओ' ति विकृतं बीभत्सं च दर्शनं—रूपं ययोस्ते तथा, 'सीसघडिविणिग्गयाणि' शीर्षमेव घटी तदाकारत्वात् शीर्षघटी तस्या विनिर्गते इव विनिर्गते शिरोघटीमतिक्रम्य व्यवस्तितत्वात् 'अक्षिणी' लोचने, विकृतबीभत्सदर्शने प्रतीतं, कर्णौ—श्रवणौ यथा शूर्पकर्तारमेव—शूर्पखण्डमेव नान्यथाकारौ, टप्पराकारावित्यर्थः, विकृतेत्यादि तथैव 'उरब्भ-पुडसन्निभा' उरभ्रः—ऊरणस्तस्य पुटं—नासापुटं तत्सन्निभा—तत्सदशी नासा—नासिका, पाठान्तरेण—'हुरब्भपुडसंठाण संठिया' तत्र हुरब्भा—वाघविशेषस्तस्याः पुटं—पुष्करं तत्संस्थान-संस्थिता, अतिचिपिटत्वेन तदाकृतिः 'झुसिर' ति महारन्ध्रा 'जमलचुल्लीसंठाणसंठिया' यमलयोः—समस्थितद्वयरूपयोः चुपल्लयोर्यत्संस्थानं तत्संस्थिते द्वे अपि तस्य नासापुटे—नासिकाविवरे,

वाचनान्तरे 'महल्लकुब्बसंठिया दोऽवि से कवोला' तत्र क्षीणमांसत्वादनुरतास्थित्वाच्च 'कुब्बं'ति निम्नं क्षाममित्यर्थः, तत्संस्थितौ द्वावपि 'से' तस्य 'कपोलौ' गण्डौ तता 'घोडय'ति घोटकपुच्छवद्—अश्ववालधिवत्तस्य—पिशाचरूपस्य 'श्मश्रूणि' कूर्चकेशाः, तथा 'कपिलका-पिलानि' अतिकडाराणि, विकृतानीत्यादि तथैव, पाठान्तरेण घोडयपुंछं व तत्स कविलफरुसाओ उद्धलोमाओ दाडियाओ' तत्र परुषे—कर्कशस्पर्शे ऊर्ध्वरोमिके न तिर्यगवगते इत्यर्थः दंष्ट्रिके-उत्तरोष्ठरोमाणि, 'ओष्ठौ' दशनच्छदौउष्ट्रस्येव लम्बी—प्रलम्बमानौ,

पाठान्तरेण 'उड्डा से घोडगस्स जहा दोऽवि लम्बमाणा' तथा फाला—लोहमयकुशाः तत्सदशा दीर्घत्वात् 'से' तस्य 'दन्ता' दशनाः, जिह्वा यथा शूर्पकर्तारमेव, नान्यथाकारा, विकृतेत्यादि तदेव, पाठान्तरे 'हिङ्गुलुयघाउकन्दरविलं व तत्स वयणं' इति दृश्यते, तत्र हिङ्गुलुको—वर्णद्रव्यं तद्रूपो धातुर्यत्र तत् तथाविधं यत्कन्दरविलं—गुहालक्षणं रन्ध्रं तदिव तस्य वदनं, 'हलकुदालं' हलस्योपरितनो भागः तत्संस्थिते—तदाकारे अतिवक्रदीर्घे 'से' तस्य 'हणुय' ति दंष्ट्रविशेषौ, 'गल्लकडिल्लं च तत्स' ति गल् एव—कपोल एव कडिल्लं—मण्डकादिपचनभाजनं गल्लकडिल्लं, चः समुद्यये, 'तस्य;' पिशाचरूपस्य 'खड्डु'ति गर्ताकारं, निम्नमध्यभागमित्यर्थः, 'फुट्टं' ति विदीर्णं, अनेनैव साधम्येण कडिल्लमित्युपमानं कृतं, 'कविलं' ति वर्णतः 'फरुसं' ति स्पर्शतः 'महल्लं' ति बहत्, तथा मृदङ्गा-कारेण—मर्दलाकृत्या उषमा यस्य स मृदङ्गाकारोपमः 'से' तस्य स्कन्धः—अंशदेशः,

‘पुरवरे’ ति पुरवरकपाटोपमं ‘से’ तस्य वक्षः-स्थलं, विस्तीर्णत्वादिति, तथा ‘कोष्ठिका’ लोहादिधातुधमनार्थं मृत्तिकामयी कुशूलिका तस्या यत्संस्थानं तेन संस्थितौ तस्य द्वावपि बाहू-भुजौ, स्थूलावित्यर्थः, तथा ‘निसापाहाणे’ ति मुद्गादिदलनशिला तत्संस्थितौ पृथुलत्वस्थूलत्वा-भ्यां द्वावपि अग्रहस्तौ-भुजयोरग्रभूतौ, करावित्यर्थः, तथा ‘निसालोढे’ ति शिलापुत्रकः तत्संस्थानसंस्थिता हस्तयोरङ्गुल्यः, स्थूलत्वदीर्घत्वाभ्यां, तथा ‘सिप्पिपुडं’ ति शुक्तिसम्पुटस्यैकं दलं तत्संस्थान-संस्थितास्तास्य ‘नख’ ति नखाः हस्ताङ्गुलिसम्बन्धिः, वाचनान्तरे तु इदमपरमधीयते- ‘अडयालग-संठिओ उरो तस्सरोमगुविलो’ ति अत्र अड्या लगति-अड्यालकः प्राकारावयवः सम्भाव्यते, तत्साधर्म्यं घोरसः क्षामत्वादिनेति, तथा ‘ण्हावियपसेवओव्व,’ ति नापितप्रसेवक इव नखशोधक-क्षुरादिभाजनमिव ‘उरसि’ वक्षासि ‘लम्बेते’ प्रलम्बमानौ तिष्ठतः द्वावपि तस्य ‘स्तनकौ’ वक्षोजौ, तथा ‘पोडुं’ जठरं अयःकोष्ठकवत्-लोहकुशूलवदन्तं-वर्तुलं, तथा पानं-धान्यरसंस्कृतं जलं येन कुविन्दाश्चीवराणि पाययन्ति तस्य कलन्दं-कुण्ड पानकलन्दं तत्सदशी गम्भीरतया ‘से’ तस्य नाभिः-जठरमध्यावयवः, वाचनान्तरेऽधीतं ‘भग्गकडी विगयवंकपड्डी असरिसा दोवि तस्स फिसगा’ तत्र भग्नकटिर्विकृतवक्रपृष्ठः फिसकौ-पुत्तौ, तथा ‘शिक्ककं’ दध्यादिभाजनानां दोरकमयमाकाशेऽवलम्बनं लोकप्रसिद्धं तत्संस्थानसंस्थितं ‘से’ तस्य नेत्रं-मथिदण्डाकर्षणरज्जुः तद्वदीर्घतया तत्रेत्रं शेफ उच्यते, तथा ‘किण्णपुडसंठाणसंठिय’ ति सुरागोणरूपतण्डुलकिण्व-भृतगोणीपुटद्वयसंस्थानसंस्थिताविति सम्भाव्यते, द्वापि तस्य वृषणौ-पोत्रकौ, तथा ‘जमलकोट्टिय’ ति समतया व्यवस्थापितकुशूलिकाद्वयसंस्थानसंस्थितौ द्वावपि तस्य ऊरू-जङ्घे, तथा ‘अज्जुणगुडुं’ वति अर्जुनः-तृणविशेषस्तस्य गुडुं-स्तम्बस्तद्वत्तस्य जानुनी, अनन्तरोक्तोपमानस्य साधर्म्यं व्यनक्ति-कुटिलकुटिले-अतिवक्रे विकृतबीभत्सदर्शने, तथा ‘जङ्घे’ जानुनोरघोवर्तिन्यौ ‘कक्खडीओ’ ति कठिने, निर्मासे इत्यर्थः, तथा रोमभिरुपचिते, तथा अघरी-पेषणशिला तत्संस्थानसंस्थितौ द्वावपि तस्य पादौ, तथा अधरीलोष्टः-शिलापुत्रकः तत्संस्थानसंस्थिताः पादयोरङ्गुल्यः, तथा शुक्तिपुटसंस्थिताः ‘से’ तस्य पादाङ्गुलिनखाः ।

केशाग्रात्रखाग्रं यावद्वर्णितं पिशाचरूपम्, अधुना सामान्येन तद्वर्णनायाह- ‘लडहम-डहजाणुए’ ति इह प्रस्तावे लडहशब्देन गन्त्याः पश्चाद्भागवर्ति तदुत्तराङ्गरक्षणार्थं यत्काष्ठं तदुच्यते, तच्च गन्त्यां श्लथबन्धनं भवति, एवं च श्लथसन्धिबन्धनत्वाल्लडह इव लडहे मडहे च स्थूलत्वल्प-दीर्घत्वाभ्यां जानुनी यस्य तत्तथा, विकृते-विकारवत्यौ भग्ने-विसंस्थुलतया भुग्ने-यक्रे भ्रुवौ यस्य पिशाचरूपस्य तत्तथा, इहान्यदपि विशेषणचतुष्टयं वाचनान्तरेऽधीयते- ‘मसिमूसगमहि-सकालए’ मपीमूषिकामहिपवत्कालं ‘रियमेहवण्णे’ जलभृतमेघवर्णं कालमेवेत्यर्थः, ‘लम्बोड्डे निगयदन्ते’ प्रतीतमेव, ‘अवदारिए’ ति तथा ‘अवदारितं’ विवृतीकृतं वदनलक्षणं विवरं येन तत्तथा, तथा ‘निर्लालिता’ निष्काशिता अग्रजिह्वा-जिह्वाया अग्रभागो येन तत्तथा ततः कर्मधारयः, तथा शरटैः-कृत्तासैः कृता मालिका-सक्रतुण्डे वक्षसि वा येन तत्तथा, -

-तथा उन्दुरमालया-मूषिकजा परिणद्धं-परिगतं सुकृतं-सुष्ठुरचितं चिह्नं-स्वकीयलाञ्छनं येन तत्तथा तथा, नकुलाभ्यां-गभ्रुभ्यां कृते कर्णपूरे-आभरणविशेषौ येन तत्तथा, तथा सर्पाभ्यां कृतं वैकक्षम्-उत्तरासङ्गो येन तत्तथा, पाठान्तरेण ‘मूसगकयभुंभलए विच्छुयकयवेगच्छे

सम्पकयजणोवइए' तत्र भुंभलयेति—शेखरः विच्छुयाति—वृश्चिकाः यज्ञोपवीतं—ब्राह्मणकण्ठसूत्रं, तथा 'अभिन्नमुहनयणनखवरवग्धचित्तकत्तिनियंसणे' अभिन्नाः—अविशीर्णा मुखनयननखा यस्यां सा तथा सा चासी वरव्याघ्रस्य चित्रा—कर्बुरा कृतिश्च—चर्मैति कर्मधारयः, सा निवसनं—परिधानं यस्य तत्तथा, 'सरसरुहिरमंसावलिक्तगते' सरसाभ्यां रुधिरमांसाभ्यामलितं गात्रं यस्य तत्तथा, 'आस्फोटयन्' करास्फोटं कुर्वन् 'अभिगर्जन्' धनध्वनिं मुञ्चन् भीमो मुक्तः—कृतोऽदृहासो—हासविशेषो येन तत्तथा, नानाविधपञ्चवर्णे रोमभिरुपचितं एकं महत्रीलोत्पलगवलगुलिकात-सीकुसुमप्रकाशमसिंक्षुरधारं गृहीत्वा यत्र पोषधशाला यत्र कामदेवः श्रमणोपासकस्तत्रोपागच्छति स्मेति, इह गवलं—महिषशृङ्गं गुलिका—नीली अतसी—धान्यविशेषः असिः—खड्गः क्षुरस्येव धारा यस्यातिच्छेदकत्वादसौ क्षुरधारः,

'आसुरत्ते रुद्धे कृविए चंडिकिए मिसीमिसीयमाणे' ति एकार्थाः शब्दाः कोपातिश-यप्रदर्शनार्थाः, 'अपत्थियपत्थिया' अप्रार्थितप्रार्थक दुरन्तानि—दुर्द्ययवसानानि प्रान्तानि—असुन्द-गाणि लक्षणानि यस्य स तथा 'हीणपुण्यचाउइसिय' ति हीनाअसम्पूर्णा पुण्या चतुर्दशी तिथिर्जन्मकाले यस्य स हीनपुण्यचतुर्दशकिः, तदामन्त्रणं, श्रीहीधृतिकीर्त्तिवर्जितेति व्यक्तं, तथा धर्मं श्रुतचारित्रलक्षणं कामयते—अभिलषति यः स धर्मकामः, तस्यामन्त्रणं हे धम्मकामया !, एवं सर्वपदानि,

नवरं पुण्यं—शभप्रकृतिरूपं कर्म स्वर्गः—तत्फलं मोक्षो—धर्मफलं काङ्क्ष—अभिलाषातिरेकः पिपासा—काङ्क्षतिरेकः, एवमेतैः पदैरुत्तरोत्तरोऽलाषप्रकर्ष एवोक्तः, "नोखलु" इत्यादि 'न खलु—नैव कल्पते शीलादीनि चलयितुमिति वस्तुस्थितिः, केवलं यदि त्वं तान्यद्य न चलयसि ततोऽहं त्वां खण्डाखण्डिं करोमीति वाक्यार्थः, तत्र शीलानि—अणुव्रतानि, व्रतानि—दिग्व्रतादीनि, विरमणानि—रागादिविरतयः, प्रत्याख्यानानि—नमस्कारसहितादीनि, पोषधोपवासान्—आहारादिभेदेन चतुर्विधान्,

—'चालित्ताए' भङ्गकान्तरकरणतः 'क्षोभयितुं' एतत्पालनविषयं क्षोभं कर्तुं, खण्डयितुं देशतो, भङ्गितुं सर्वतः, 'उज्झितुं' सर्वस्या देशाविरतेस्त्यागतः, परित्यक्तुं सम्यकत्वस्यापि त्यागादिति, 'अदुहदुहदुवसंष्टे' ति आर्तस्य—ध्यानविशेषस्य यो दुहदुहति—दुर्घतोदुःस्थगो दुर्निरोधो वशः—पारतन्त्र्यं तेन ऋतः—पीडितः आर्तदुर्घटवशार्तः, अथवा आर्तेन दुःखार्तः आर्तदुःखार्तः, तथा वशेन—विषयपारतन्त्र्येण ऋतः—परिगतो वशार्तः, ततः कर्मधारय इति ॥

अभीते इत्यादीन्येकार्थान्यभयप्रकर्षप्रदर्शनार्थानि ।

मू. (२२) तए णं से देवे पिसायरूवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव धम्मज्झाणोवगयं विहरमाणं पासइ २ ता दोच्चंपि तच्चंपि कामदेवं एवं वयासी—हं भो कामदेवा ! समणोवासया अपत्थियपत्थिया जइ णं तुमं अज्ज जाव ववरोविज्जसि थए णं से कामदेवे समणोवासये तेणं देवेणं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव धम्मज्झाणोवगए विहरइ,

तए णं से देवे पिसायरूवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता आसुरत्ते तिवलियं मिउडिं निडाले साहट्ट कामदेवं समणोवासयं नीलुप्पल जाव असिणा खंडाखंडिं करेइ, तए णं से कामदेवे समणोवासए तं उज्जलं जाव दुरहियासं वेयणं सम्मं सहइ जाव अहियासेइ

वृ. 'तिवलियं' ति त्रिलिकां भ्रूकर्ति—धृष्टिरचनाविशेषं तलाटे 'संहृत्यविधायेति चलपितुमन्यथाकर्तुं, चलनं च द्विधासंशयद्वारेण विपर्ययद्वारेण च, तत्र क्षोभयितुमिति संशयतो, विपरिणमयितुमिति च विपर्ययतः ॥

मू. (२३) तए णं से देवे पिसायरूवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता जाहे नो संचाएइ कामदेवं समणोवासयं निगंथाओ पावयणाओ चालित्तए वा खोभित्तए वा विपरिणामित्तए वा ताहे संते तंते परितंते सणियं सणियं पच्चोसकइ २ ता पोसहसालाओ पडिनिखमइ २ ता दिव्वं पिसायरूवं विप्पडहइ २ ता एगं महं दिव्वं हत्थिरूवं विउव्वइ सत्तंगपइद्वियं सम्मं संठियं सुजायं पुरओ उदग्गं पिड्डओ वराहं अयाकुच्छिं अलम्बकुच्छिं पलम्बलम्बोदराधरकरं अब्भुग्गयमउलमल्लियाविमलधवलदंतं कंचणकोसीपविड्डदंतं आणामियचावललियसंविद्धि-यग्गसोंडं कुम्पडिपुन्नचलणं वीसइनखं अल्लीणपमाणजुत्तपुच्छं मत्तं मेहमिव गुलगुलेत्तं मणपवणजइणवेगं दिव्वं हत्थिरूवं विउव्वइ २ ता —

—जेणेव पोसहसाला जेणेव कामदेवे समणोवासए तेणेव उवागच्छइ २ ता कामदेवं मणोवासयं एवं वयासी—हं भो कामदेवा ! समणोवासया तहेव भणइ जाव न भंघिसि तो ते अज्ज अहं सोंडाए गिणहामि २ ता पोसहसालाओ नीणेमि २ ता उइं वेहासं उव्विहामि २ ता तिक्खेहिं दंतमुसलेहिं पडिच्छामि २ ता अहे धरणितलंसि तिक्खुत्तो पाएसु लोलेमि जहाणं तुमं अइदुहइवसइ अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि,

तए णं से कामदेवे समणोवासए तेणं देवेणं हत्थिरूवेणं एवं बुत्ते समाणे अभीए जाव विहरइ, तए णं से देवे हत्थिरूवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता दोद्धं पि तद्धं पि कामदेवं समणोवासयं एवं वयासी—हं भो कामदेवा ! तहेव जाव सोऽवि विहरइ,

तए णं से देवे हत्थिरूवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता आसुरुत्ते ४ कामदेवं समणोवासयं सोंडाए गिणहेइ २ ता उइं वेहासं उव्विहइ २ ता तिक्खेहिं दन्तमुसलेहिं पडिच्छइ २ ता अहे धरणितलंसि तिक्खुत्तो पाएसु लोलेइ, तए णं से कामदेवे समणोवासए तं उज्जलं जाव अहियासेइ ।

वृ. श्रान्तादयः समानार्थाः, 'सत्तंगपइद्वियं' ति सप्ताङ्गानि—चत्वारः पादाः करः पुच्छं शिशं चैति एतानि प्रतिष्ठितानि—भूमौ लग्नानि यस्य तत्तथा, 'सम्मं' मांसोपचयात्संस्थितं गजलक्षणोपेतसकलाङ्गोपाङ्गत्वात्सुजातमिव सुजातं पूर्णादिनजातं 'पुरओ' अग्रत उदग्रं—उद्धं, समुच्छित-शिर इत्यर्थः, 'पृष्ठतः' पृष्ठदेशे वराहः—शूकरः स इव वराहः, प्राकृतत्वान्नपुंसकलिङ्गता,

अजाया इव कुक्षिर्यस्य तदजाकुक्षि, अलम्बकुक्षि बलवत्त्वेन प्रलम्बो—दीर्घो लम्बोदरस्येव—गणपतेरिव अधरः—ओष्ठः करश्च—हस्तो यस्य तत्रलम्बलम्बोदराधरकरं, अभ्युद्गतमुकुला—जातकुडमला या मल्लिका—विचकिलस्तद्धत्तु विमलधवलौ दन्तौ यस्य अथवा प्राकृतत्वान्मल्लिका-मुकुलवदभ्युद्गतौ उन्नतौ विमलधवलौ च दन्तौ यस्य तदभ्युद्गतमुकुलमल्लिकाविमलधवलदन्तं, काञ्चनकोशीप्रविष्टदन्तं, कोशी—प्रतिमा आनामितम्—ईषन्नामितं यच्चापं—धनुस्तद्वया ललिता च—विलासवती संवोळिता च—वेल्लन्ती सङ्कोचिता वा अग्रशुण्डा—शुण्डाग्रं यस्य तत्तथा, कूर्मवत्कूर्मा-काराः प्रतिपूर्णाश्चरणा यस्य तत्तथा, विंशतिनखं, आलीनप्रमाणयुक्तपुच्छामिति कठचम् ॥

मू. (२४) तए णं से देवे हत्थिरुवे कामदेवं समणोवासयं जाहे नो संचाएइ जाव सणियं सणियं पद्योसकइ २ ता पोसहसालाओ पडिनिक्खमइ २ ता दिव्वं हत्थिरुवं विप्पजहइ २ ता एगं महं दिव्वं सप्परुवं विउव्वइ उग्गविसं चंडवसं घोरविसं महाकायं मसीभूसाकालगं नयनविसरोसपुण्णं अंजणपुंजनिगरप्पगासं रत्तच्छं लोहियलोयणं जमलजुयलचंडलजीहं धरणीयवेणिभूयं उक्कडफुडकुडिलजडिलककसवियडफडाडोवकरणदचअछं लोहागरधम्ममाण-धमधमेतधोसं अणागलियतिव्वचंडरोसं सप्परुवं विउव्वइ २ ता जेणेव पोसहसाला जेणेव कामदेवे समणोवासए तेणेव उवागच्छइ २ ता कामदेवं समणोवासयं एवं वयासी-हं भो कामदेवा ! समणोवासया जाव न भंजेसि तो ते अज्जेव अहं सरसरस्स कायं दूरुहामि २ ता पच्छिमेणं भाएणं तिक्खुत्तो गीवं वेढेमि २ ता तिक्खाहिं विसपरिगयाहिं दाढाहिंउउरंसि चेव निकुट्टेमि जहा णं तुमं अइदुहइवसइ अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि,

तए णं से कामदेवे समणोवासए तेणं देवेणं सप्परुवेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरइ, सोऽविदोच्चंपि तच्चंपि भणइ, कामदेवोऽवि जाव विहरइ, तए णं से देवे सप्परुवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव पासइ २ ता आसुरुत्ते ४ कामदेवस्स समणोवासयस्स सरसरस्स कायं दुरुहइ २ ता पच्छिमभायेणं तिक्खुत्तो गीवं वेढेइ २ ता तिक्खाहिं विसपरिगयाहिं दाढाहिं उरंसि चेव निकुट्टेइ, तए णं स कामदेवे समणोवासएतं उज्जलं जाव अहियासेइ।

वृ. 'उग्गविसं' इत्यादीनि सर्पर्विशेषणानि क्वचिद्यावच्छब्दोपात्तानि क्वचिंत्साक्षादु-क्तानि दृश्यन्ते, तत्र उप्रविषं-दुरधिसह्याविषं, चण्डविषं अल्पकालेनैव दष्टशरीरव्यापकविषत्वात्, घोरविषं भारकत्वात्, महाकायं-महाशरीरं, मषीभूमाषाकालकं, नयनविषेण-दृष्टिविषेण रोषेण च पूर्णं नयनधिपरोपपूर्णं, अञ्जनपुञ्जानां-कज्जलोत्कराणां यो निकरः-समूहस्तद्वत्पूरकाशो यस्य तदञ्जनपुञ्जनिकरप्रकाशं, रक्ताक्षं लोहितलोचनं, यमलयोः-समस्थयोर्युगलं-द्वयं चञ्चलचलन्त्योः-अत्यर्थं चपलयोर्जिह्वयोर्यस्य तद्यमलयुगलचञ्चलजिह्वं धरणीतलस्य वेणीव-केशबन्धविशेष इव कृष्णत्वदीर्घत्वाभ्यामिति धरणतिलवेणिभूतम् उत्कटोनाभिभवनीयत्वात् स्फुटो-व्यक्तो भासुरतया दृश्यत्वात् कुटिलो वक्रत्वात् जटिलः केशसटायोगात् कर्कशो-निष्ठुरो नप्रताया अभावात् विकटो-विस्तीर्णो यः स्फटोपः-फणाडम्बरं तत्करणे दक्षं उत्कटस्फुटकुटिलजटिलकर्कशविक-टस्फटोपकरणदक्षं, तथा 'लोहागरधम्ममाणधमधमेत्तधोसं' लोहाकरस्येव ध्मायमानस्य-भस्त्रावेतो नोदीप्य-मानस्य धमधमायमानस्य-धमधमेत्वंशब्दायमानस्य घोषः-शब्दो यस्य तत्तथा,

इह च विशेष्यस्य पूर्वनिपातः प्राकृतत्वादिति, 'अणागलिवतिव्वपयण्डरोसं' अनाकलितः-अप्रमितोऽनर्गलितो वा निरोद्धुमशक्यस्तीव्रप्रचण्डः-अतिप्रकृष्टो रोषो यम्य तत्तथा, 'सरसरस्स' ति लौकिकानुकरण-भाषा, 'पच्छिमेणं भाएणं' ति पुच्छेनेत्यर्थः, 'निकुट्टेमि' ति निकुट्ट्यामि प्रहृष्टिं 'उज्जलं' ति उज्वलां विपक्षलेशेनाप्यकलङ्गितां, विपुलां शरीरव्यापकत्वात्, कर्कशां कर्कशद्रव्यामिवानिष्टां, प्रगाढां-प्रकर्षवतीं चण्डां-रौद्रां दुःखां दुःखरूपां, न सुखामित्यर्थः किमुक्तं भवति-दुरहियासं' ति दुरधिसह्यामिति ।

मू. (२५) तए णं से देवे सप्परुवे कामदेवं समणोवासयं अभीयं जाव पासइ २ ता जाहे नो संचाएइ कामदेवं समणोवासयं निग्गंथाओ पावयणाओ चालितए वा खोभितए वा

विपरिणामित्वा वा ताहे संते ३ सणियं सणियं पच्चोसकइ २ ता पोसहसालाओ पडिनिक्खमइ २ ता दिव्वं सम्परुवं विम्पजहइ २ ता एणं महं दिव्वं देवरुवं विउव्वइ हारविराइयवच्छं जाव दस दिसाओ उज्जोवेमाणं पभासेमाणं पासाईयं दरिसणिज्जं अभिरुवं पडिरुवं दिव्वं देवरुवं विउव्वइ २ ता कामदेवस्स समणोवासयस्स पोसहसालं अणुप्पविसइ २ ता अंतलिक्खपडिवत्ते सखिखिणि-याइं पंचवण्णाइं वत्थाइं पवरपरिहिए कामदेवं समणोवासयं एवं वयासी- “हंभो कामदेवा समणोवासया ! धत्तेसि णं तुमं देवाणुप्पिया ! सपुण्णे कयत्थे कयलक्खणे सुलद्धे णं तव देवाणुप्पिया माणुस्सए जम्मजीवियफले, जस्स णं तव निग्गंथे पायवणे इमेयारूवा पडिवत्ती लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया ।

एवं खलु देवाणुप्पिया ! सक्के देविन्दे देवराया जाव सक्कंसि सीहासणांसि चउरासीईए सामाणियसाहस्सीणं जाव अत्तेसिं च बहूणं देवाण य देवीण य मज्झगए एवमाइक्खइ ४-एवं खलु देवा ! जम्बुद्वीवे दीवे भारहे वासे घंपाए नयरीए कामदेवे समणोवासये पोसहसालाए पोसहियबंभचारी जाव दब्भसंधारोवगए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मपन्नतिं उवसंपज्जित्ता णं विहरइ, नो खलु से सक्का केणइ देवेण वा दानवेण वा जाव गंधव्वेण वा निग्गंथाओ पावयणाओ चालित्तए वा खोभित्तए वा विपरिणामित्तए वा, तए णं अहं सक्कस्स देविंदस्स देवरन्नो एयमइं असइहमाणे ३ इहं हव्वमागए, तं अहो णं देवाणुप्पिया ! इट्ठी ६ लद्धा, ३, तं दिट्ठा णं देवाणुप्पिया ! इट्ठी जाव अभिसमन्नागया,

तं खामेमि णं देवाणुप्पिया ! खमंतु मज्झ देवाणुप्पिया ! खंतुमरहंति णं देवाणुप्पिया नाइं भुज्जो करणयाएत्तिकइ पायवडिए पंजलिउडे एयमइं भुज्जो भुज्जो खामेइ २ ता जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगए,

तए णं से कामदेवे समणोवासए निरुवसग्गं तिकइ पडिमं पारेइ ।

वृ. ‘हारविराइयवच्छं’मित्यादौ यावत्करणादिदं ६शं-‘कडगतुडियथम्मियभुयं अङ्गदकुण्डलमट्टगण्डतलकण्णपीढधरं विचित्तहत्थाभरणं विचित्तमालामजलिं कल्लणगपवर-वत्थपरिहियं कल्लणपगवरमल्लणुलेवणधरं भासुरबोद्धिं पलम्बवणमालधरं दिव्वेणं वण्णेणं दिव्वेणं गन्धेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं सङ्खयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अट्ठीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेसाए’त्ति कण्ठयं नवरं कटकानि-कङ्कणविशेषाः तुटितानि-बाहुरक्षकास्ताभिरतिबहुत्वास्तंभितौ-स्तब्धीकृतौ भुजौ यस्य तत्तथा, अङ्गदे च-केयूरे कुण्डले च प्रतीते, मृष्टगण्डतले-घृष्टगण्डे ये कर्णापीढाभिधाने कणाभरणे ते च धारयति यत्तत्तथा, तच्च विचित्रमालाप्रधानो मौलिः-मकुटं मस्तकं वा यस्य तत्तथा, कल्याणकमअनुपहतं प्रवरं वस्त्रं परिहितं येन तत्तथा, कल्याणकानि-प्रवराणि माल्यानि-कुसुमानि अनुलेपिनानि च धारयति यत्तत्तथा, भास्वरबोन्दीकं-दीप्तशरीरं, प्रलम्बा य वनमाला-आभरणविशेषस्तां धारयति यत्तत्तथा, दिव्वेन वर्णेन युक्तमिति गम्यते, एवं सर्वत्र,-

-नवरं ऋद्धया-विमानवस्त्रभूषणादिकया युक्तया-इष्टपरिवारादियोगेन प्रभया-प्रभावेन छाया-प्रतिबिम्बेन अर्चिषा-दीप्तिज्वालाया तेजसा-कन्त्या लेश्यया-आत्मपरिणामेन, उद्योतयत्-प्रकाशयत्-प्रभासयत्-शोभयदिति, प्रासादीयं चित्ताह्लादकदर्शनीयं यत्पश्यच्चक्षुर्न

श्राम्यति अभिरूपं—मनोज्ञप्रतिरूपं—द्रष्टारं द्रष्टारं प्रति रूपं यस्य 'विकुव्य'—वैक्रियं कृत्वा 'अन्तरिक्षप्रतिपन्नः' आकाशस्थितः 'सकिङ्किणीकानि' क्षुद्रघण्टिकोपेतानि, 'सक्केदेविन्दे' इत्यादी यावत्करणादिदं दृश्यं 'वज्रपाणी पुरन्दरे सयक्कुरु सहस्सक्खे मघवं पागसासणे दाहिणहूलोगाहिर्वई बत्तीसविमाणसयसहस्साहिर्वई एरावणवाहणे सुरिन्दे अरयम्बरवत्थधरे आलइयमालमउडे नवहेमचारुचित्त-चञ्चलकुण्डलविलिहिज्जमाणगण्डे भासुरवोन्दी पलम्बवणमाले सोहम्मे कप्पे सोहम्मवडिंसाए विमाणे सभाए सोहम्माए' ति,

शक्रादिशब्दानां च व्युत्पत्यर्थभेदेन भिन्नार्थता द्रष्टव्या, तथाहि—शक्तियोगाच्छक्रः, देवानां परमेश्वरत्वाद्देवेन्द्रः, देवानां मध्ये राजमानत्वात्—शोभमानत्वाद्देवराजः, वज्रपाणिः—कुलिशकरः, पुरं—असुरादिनगरविशेषस्तस्य दारणात्पुरन्दरः, तथा ऋतुशब्देनह प्रतिमा विवक्षिताः, ततः कार्तिक-श्रेष्ठित्वे शतं ऋतूनाम्—अभिग्रहविशेषाणां यस्यासौ शतक्रतुरिति चूर्णिकारव्याख्या, तथा पञ्चानां मन्त्रिशतानां सहमक्षणां भवतीति तद्योगादसौ सहस्राक्षः, ततथा मघशब्देनेह मेघा विवक्षिताः ते यस्य वशवर्तिनः सन्ति स मघवान्, तथा पाको नाम दलवांस्तस्य रिपुः तच्छासनात्पाकशासनः, लोकस्यार्द्धम्—अर्धलोको दक्षिणो योऽर्द्धलोकः तस्य योऽधिपतिः स तथा, एरावणवाहणे—ऐरावतो—हस्ती स वाहनं यस्य स तथा,

सुष्ठु राजन्ते ये ते सुरास्तेषामिन्द्रः—प्रभुः सुरेन्द्रः, सुराणां—देवानां वा इंद्रः सुरेन्द्रः, पूर्वत्र देवेन्द्रत्वेन प्रतिपादित्वात्, अन्यथा वा पुनरुक्तपरिहारः कार्यः, अरजांसि—निर्मलानि अम्बरम्—आकाशं तद्ददच्छत्वेन यानि तान्यम्बराणि तानि च वस्त्राणि च २ तानि धारयति यः स तथा, आलगितमालम् आरोपितम् मुकुटं यस्य स तथा, नवे इव नवे हेमनः—सुवर्णस्य सम्बन्धिनी चारुणी—शोभने चित्रे—चित्रवती चञ्चले ये कुण्डले ताभ्यां विलिख्यमानौ गण्डौ—कपोलौ यस्य स तथा, शेषं प्रागिवेति, 'समाणियसाहस्सीण'मिह यावत्करणादिदं दृश्यं 'तायत्तीसाए तायत्तीसमाणं चउण्हं लोगपालाणं अट्टण्हं अन्गमहिस्सीणं सपरिवाराणं तिण्हं परिसाणं सत्तण्हं अनियाणं सत्तण्हं अनियाहिर्वईणं चउण्हं चउरासीणं आयरक्खदेवसाहस्सीणं' ति,

तत्र त्रयस्त्रिंशः—पूज्या महत्तरकल्पाः, चत्वारो लोकपालाः पूर्वादिदिग्धिपतयः सोमयम-वरुणवैश्रवणाख्याः, अष्टौ अग्रमहिष्यः—प्रधानभार्याः, तत्परिवारः प्रत्येकं पञ्चसहस्राणि, सर्वमीलने चत्वारिंशत्सहस्राणि, तिः परिषदः—अभ्यन्तरा मध्यमा बाह्या च, सप्तानीकानि—पदातिगजाश्वर-धवृषभभेदात्पञ्च साङ्ग्रामिकाणि, गन्धर्वानीकं नाट्यानीकं चेति सप्त, अनीकाधिपतयश्च सप्तवै—प्रधानः पतिः प्रधानो गज एवमन्येऽपि, आत्मरक्षा—अङ्गरक्षास्तेषां चतः सहस्राणां चतुरशीत्यः ।

आख्यातिसामान्यतो भाषते विशेषतः, एतदेव प्रज्ञापयति प्ररूपयतीति पदद्वयेन क्रमेणोच्यत इति, 'देवेण वे'त्यादौ यावत्करणादेवं द्रष्टव्यं 'जक्खेण वा रक्खसेण वा किन्नरेण वा किम्पुरिसेण वा महोरेण वा गन्धव्वेण वा' इति ॥ 'इही' इत्यादि यावत्करणादिदं दृश्यं 'जुई जसो बलं वीरियं पुरिसक्कारपरक्कमे' ति ॥ 'नाइं भुज्जो करणयाए' न—नैव, आइंतिनिपातो वाक्या-लङ्कारे अवधारणे वा, भूयःकरणतायां—पुनराचरणे न प्रवर्तिध्ये इति गम्यते ॥

मू. (२६) तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवं महावीरे जाव विहरइ,

तए णं से कामदेवे समणोवासए इमीसे कहाए जाव लद्धडे समाणे एवं खलु समणे भगवं

महावीरे जाव विहरइ तं सेयं खलु मम समणं भगवं महावीरं वंदित्ता नमंसित्ता तओ पडिनियत्तस्स
 पौसहं पारित्तएत्तिकट्टु एवं संपेहेइ २ ता सुद्धप्पावेसाइं वत्थाइं जाव अप्पमहग्घं जाव
 मणुस्सवग्गुरापरिक्खिते सयाओ गिहाओ पडिनिक्खमइ २ ता चंपं नगरिं मज्झंमज्जेणं निग्गच्छइ
 २ ता जेणेव पुण्णभद्रे चेइए जहा संखो जाव पज्जुवासइ ।

तए णं समणे भगवं महावीरे कामदेवस्स समणोवासयस्स तीसे य जाव धम्मकहा समत्ता
 वृ. 'जहा संखे' ति यथा शब्दः श्रावको भगवत्यामभिहितस्तथाऽयमपि वक्तव्यः, अयम-
 भिप्रायः—अन्ये पञ्चविधमभिगमं सचित्तद्रव्यव्युत्सर्गादिकं समवसरणप्रवेशे विवदधति, शब्दः पुनः
 पोषाधिकत्वेन सचेतनादिद्रव्याणामभावात्तत्र कृतवान्, अयमपि पौषाधिक इति शब्देनोपमितः ॥

यावत्करणादिदं द्रष्टव्यं—'जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता समणं
 भगवं महावीरं तिवस्सुतो आयाहिणं पयाहिणं करेइ २ ता वंदइ नमंसइ २ ता नच्चासन्ने नाइदूरे
 सुस्सूसमाणे नमंसमाणे अभिमुहे पज्जलिउडे पज्जुवासइ' ति । 'तए णं समणे ३ कामदेवस्स समणोवा-
 सवस्स तीसे य' इत आरभ्य औपपातिकाधीतं सूत्रं तावद्धक्तव्यं यावद्धर्मकथा समाप्ता परिषद्य
 प्रतिगता, तद्धैवं सविशेषमुपदर्शयते—'तए णं समणे भगवं महावीरे कामदेवस्स समणोवासयस्स
 तीसे य महइमहालियाए—तस्याश्च महातिमहत्या इत्यर्थः ।

'इसिपरिसाए मुनिपरिसाए जइ परिसाए' तत्र पश्यन्तीति ऋषयः अवध्यादिज्ञानवन्तः,
 मुनयो—वाचंयमाः, यतयो—धर्मक्रियासु प्रयतमानाः, 'अनेगसयवंदाए' अनेकशतप्रमाणानि वृन्दानि
 यस्यां सा तथा 'अनेगसयवन्दपरिवाराए' अनेकशतप्रमाणानि यानि वृन्दानि तानि वृन्दानि परिवारो
 यस्य । सा तथा, तस्याः धर्मं परिकथयतीति सम्बन्धः, किम्भूतो भगवान् ?—'ओहबले अइव्वले
 महब्वले' ओघबलः—अव्यवच्छिन्नबलः अतिबलः—अतिक्रान्ताशेष पुरुषामरतिर्यग्बलः, महाबलः—
 अप्रमितबलः, एतदेव प्रपञ्चयते—'अपरिमियबलविरिचतेयमाहप्पकंतिजुत्ते' अपरिमितानि
 यानिबलादीनि तैर्युक्तो यः स तथा, तत्र बलं—सारिरः प्राणः वीर्यं—जीवप्रभवः तेजो—दीप्तिः
 माहात्म्यं—महानुभावता कान्तिः—काम्यता 'सारयनवमेहथणियमहुरनिग्घोस- दुन्दुभिसरे'
 शरत्कालप्रभवाभिनवमेघशब्दवन्मधुरो निर्घोषो यस्य दुन्दुभेरिव च स्वरो यस्य स तथा,—

—'उरेवित्थडाए' उरसि विस्तृतया उरसो विस्तीर्णत्वात् सरस्वत्येति सम्बन्धः, 'कण्डे
 पवट्टियाए' गलविवरस्य वर्तुलत्वात्, 'सिरे सङ्किलाए' मूर्धनि सङ्कीर्णया, आयामस्य मूर्ध्नां स्वलि-
 तत्वात्, 'अगरलाए' व्यक्तवर्णयैत्यर्थः, 'अम्मणाए' अनवरत्नञ्चयमानयेत्यर्थः, 'सव्वक्खर-
 सत्रिवाइयाए' सर्वाक्षरसंयोगवत्या 'पुण्णरत्ताए' परिपूर्णमधुरया 'सव्वभासाणुगामिणीए'
 सरस्सईए—भणित्या 'जोयणनीहारिणा सरेणं' योजनातिक्रामिणा शब्देन, 'अद्धमागहाए भासाए
 भासइ अरहा धम्मं परिकहेइ,' अर्धमागधी भाषा यस्यां 'रसौलशौ मागध्या' मित्यादिकं मागधभाषाल-
 क्षणं परिपूर्णं नास्ति, भाषते सामान्येन भणति, किंविधो भगवान् ? अहंन्—पूजितो पूजोचितः,
 अरहस्यो वा सर्वज्ञत्वात्, कं ? 'धम्मं' श्रद्धेयज्ञेया-नुष्ठेवस्तुश्रद्धानन्नानानुष्ठानरूपं ।

तथा परिकथयति अशेषविशेषकथनेनेति । तथा 'तेसिं सर्वोसिं आरियमणारियाणं अगिलाए
 धम्माइक्खइ' न केवलं ऋषिपर्वदादीनां, ये चन्दनाद्यर्थमागतास्तेषां च सर्वेषामार्याणाम्-

आर्यदेशोत्पन्नानामनार्याणां—स्लेच्छानामग्लान्या—अखेदेनेति ॥

‘साऽवि च णं अद्धमागहा भासा तेसिं आरियमनारियाणं अप्पणो भासाए परिणामेणं परिणमइ’ स्वभाषपरिणामेनेत्यर्थः, धर्मकथामेव दर्शयति—‘अत्थि लोए अत्थि अलोए एवं जीवा अजीवा बन्धे भोक्खे पुण्णे पावे आसवे संवरे वेयणा निज्जरा’ एतेषामस्तित्वदर्शनं शून्यज्ञान-निरात्मद्वैतैकान्तक्षणिकनित्यवादिनास्तिकादिकुदर्शननिराकरणात् परिणामिवस्तुप्रतिपादनेन सकलैहिकामुष्मिकक्रियाणामनवद्यत्वमावेदितं, तथा ‘अत्थि अरहंता चक्खवट्ठी बलदेवा वासुदेवा नरगा नेरइया तिरिक्खजोणिया तिरिक्खजोणिणीओ माया पिया रिसओ देवा देवलोया सिद्धी सिद्धा परिनिव्वाणे परिनिव्वुया’ सिद्धिः—कृतकृत्यता परिनिर्वाणं—सकलकर्मकृतविकार-चिरहादतिस्वास्थ्यं एवं सिद्धपरिनिर्वृतानामपि विशेषोऽवसेयः

तथा—अत्थि पाणाइवाए मुसावाए अदिन्नादाणे मेहुणे परिग्गहे, अत्थि कोहे, माणे माया लोभे पेजे दोसे कलहे अब्भक्खाणे पेसुन्ने अरइरई परपरिवाए मायामोसे मिच्छादंसणसल्ले, अत्थि पाणाइवायवेरमणे जाव कोहविवेगे जाव मिच्छादंसणसल्लविवेगे, किं बहुना ? सच्चं अत्थिवं अत्थित्ति वयइ, सच्चं नत्थिभावं नत्थित्ति वयइ, सुचिण्णा कम्मा सुचिण्णफला भवन्ति’ सुचरिताः—क्रियादानादिकाः सुचीर्णफलाः—पुण्यफला भवन्तीत्यर्थः, ‘दुच्चिण्णा कम्मा दुच्चिण्णफला भवन्ति, ‘फुसइ पुण्णपावे’ बध्नात्यात्मा शुभाशुभकर्मणी, न पुनः साङ्ख्यमतेनेव न बध्यते, ‘पच्चायन्ति जीवा’ प्रत्याजायन्ते उत्पद्यन्ते इत्यर्थः, ‘सफले कल्लाणपवाए’ इष्टानिष्टफलं शुभाशुभं कर्मेत्यर्थः, ‘धम्ममाइक्खइ’ अनन्तरोक्तं ज्ञेयद्वेयानश्रद्धानरूपमाचष्टे इत्यर्थः, तथा—

—‘इणमेव निग्गथे पावयणे सच्चे’ इदमेव—प्रत्यक्षं नैर्ग्रन्थं प्रवचनं—जिनशासनं सत्यं—सद्भूतं कषादिशुद्धत्वात्सुवर्णवत् ‘अनुत्तरे’ अविद्यमानप्रधानतरं ‘केवलिए’ अद्वितीयं ‘संसुद्धे’ निर्दोषं ‘पडिपुण्णे’ सद्गुणभृतं ‘नेयाउए’ नैयायिकं न्यायनिष्ठं ‘सल्लगतणे’ मायादिशल्यकर्तनं ‘सिद्धिमग्गे’ हितप्राप्तिपथः ‘मुत्तिमग्गे’ अहितविच्युतेरुपायः, ‘निज्जाणमग्गे’ सिद्धिक्षेत्रावाप्तिपथः ‘परिनिव्वाणमग्गे’ कर्माभावप्रभवसुखोपायः, ‘सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे’ सकलदुःखक्षयोपायः, इदमेव प्रवचनं फलतः प्ररूपयति—‘इत्थं ठिया जीवा सिज्झंति निष्ठितार्थतया बुज्झंति केवलितया मुच्चन्ति—कर्मभिः परिनिव्वायन्ति स्वधी भवन्ति, किमुक्तं भवति ?—सव्वदुक्खाणमन्तं करेन्ति, एगच्चा पुण एमे भयन्तारो, एकाच्या—अद्वितीयपूज्याः संयमानुष्ठाने वा असदृशी अर्चा—शरीरं येषां ते एकार्चाः, ते पुनरेके केचन येन सिध्यन्ति ते भक्तारो—निर्ग्रन्थप्रवचनसेवका भदन्ता वा—भट्टारका भयत्रातारो वा, ‘पुव्वकम्मावसेसेणं अन्नतरेसु देवलोगेसु देवत्ताए उववत्तारो भवन्ति महिद्धिएसु महज्जुइएसु महाजसेसु महाबलेसु महाणुभावेसु महासुक्खेसु दूरङ्गएसु चिरट्ठिएसु, ते णं तथ देवा भवन्ति महिद्धिया जाव चिरट्ठिएया हारविराइयवच्छा कडगतुडिय-धम्मियभुया अङ्गदकुण्डलमट्टाण्डत-लकण्णपीढधार विचित्तहत्थाभरणा विचित्तमालाम-उलीमउडा—विदीप्तानि विचित्राणि वा ‘मउली’त्ति मुकुटविशेषः कल्लाणपवरवत्थपरिहिया कल्लाणगपवरमल्लाणुलेवणधरा भासुरबोन्दी पलम्बवणमालाधरा दिव्वेणं वव्वेणं दिव्वेणं गन्धेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं सङ्खयणेणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इट्ठीए दिव्वाए जुईए दिव्वाए पभाए दिव्वाए छायाए दिव्वाए अट्ठीए दिव्वेणं तेणं दिव्वाए लेसाए दस दिसाओ उज्जोएमाणा पभासेमाणा गइक्कल्लाणा दिइक्कल्लाणा आगमेसिभद्दा

पासाईया दरसणिजा अभिरूवा पडिरूवा, तमाइक्खइ' यदेतत् धर्मफलं तदाख्याति,

—तथा 'एवं खलु च उहिं ठाणेहिं जीवा नेरइयत्ताए कम्मं पकरेन्ति, 'एव'मितवक्ष्यमाणप्रकारेणेति, नेरइयत्ताए कम्मं पकरेत्ता नेरइएसु उववज्जन्ति, तंजहा—महारम्भयाए महापरिग्गहयाए पञ्चेन्द्रियवहेणं कुणिमाहारेणं' 'कुणिमं' ति मांसं, एवं च एएणं अभिलावेणं तिरिक्खजोणिएसु माइलयाए अलियवयणेणं उक्कञ्चणयाए वञ्चणयाए, तत्र माया—वञ्चनबुद्धिः उक्तञ्चनं—मुग्धवञ्चन-प्रवृत्तस्य समीपवर्तिविदग्धचित्तरक्षणार्थं क्षणमव्यापारतया अवस्थानं, वञ्चनं—प्रतारणं ॥ मणुसेसु पगइभइयाए पगइविणीययाए माणुक्कोसयाए अमच्छरियाए, प्रकृतिभद्रकता—स्वभावत एवापरोपतापिता, अनुक्रोशो—दया ॥

देवेसु सरागसंजमेणं संजमासंजमेणं अकामनिज्जराए बालवतोकम्पेणं, तमाइक्खइ ॥ यदेवमुक्तरूपं नारकत्वादिनिबन्धनं तदाख्यातीत्यर्थः ॥ तथा—

॥ १ ॥ जह जह नरया गम्मन्ती जे नरया जा य वेयणा नरए ।

सारीरमाणसाइं दुक्खाइ तिरिक्खजोणीए ॥

॥ २ ॥ माणुस्सं च अनिच्चं वाहिजरामरणवेयणापउरं ।

देवे य देवलोए देवेहिं देवसोक्खाइं ॥

॥ ३ ॥ नरगं तिरिक्खजोणिं माणुसभावं च देवलोगं च ।

सिद्धिं च सिद्धिवसहिं छज्जीवणियं परिकहेइ ॥

॥ ४ ॥ जह जीवा बज्जन्ती मुच्चन्ती जह य सङ्किलिस्सन्ति ।

जह दुक्खाणं अन्तं करेन्ति केई अपडिबद्धा ॥

॥ ५ ॥ अट्टा अट्टियचित्ता जह जीवा दुक्खसागरमुवेन्ति ।

जह वेरग्गमुवगया कम्मसमुग्गं विहाडेन्ति ॥

आर्ताः—शरीरतो दुःखिताः आर्तितचित्ताः—शोकादिपीडिताः, आर्ताद्वा ध्यानविशेष-दार्त्तितचित्ता इति ।

॥ ६ ॥ जह रागेण कडाणं कम्माणं पावओ फलविवागो ।

जह य परिहीणकम्मा सिद्धा सिद्धलयमुवेन्ति ॥

अथानुष्ठेयानुष्ठानलक्षणं धर्ममाह—'तमेव धम्मं दुविहमाहाक्खियं' येन धर्मेणं सिद्धा, सिद्धालयमुपयान्ति स एव धर्मो द्विविध आख्यात इत्यर्थः, जहा आगारधम्मं च अनगारधम्मं च, अनगारधम्मो इह खलु सव्वओ सर्वान् धनधान्यादिप्रकारानाश्रित्य 'सव्वत्ताए' सर्वात्मना, सर्वैरात्मपरिणामैरित्यर्थः, अगाराओ अनगारियं पव्वइयस्स सव्वाओ पाणाइवायाओ वेरमणं, एवं मुसावायाओ अदिन्नादाणमेहुणपरिग्गहराईभोयणाओ वेरमणं, अयमाउसो! अनगारसामाइए धम्मे पन्तते, एयस्स धम्मस्स सिक्खाए उवट्टिए निग्गन्थे वा निग्गन्थी वा विहरमाणे आणाए आराहए भवइ ।

अगारधम्मं दुवालसविहं आइक्खइ, तंजहा—पञ्चाणुव्वयाइं तिण्णि गुणव्वयाइं चत्तारि सिक्खावयाइं, पञ्च अणुव्वयाइं तंजहा—थूलाओ पाणाइवायाओ धेरमणं एवं मुसावायाओ अदिन्नादाणओ सदारसन्तोसे इच्छापरिमाणे, तिण्णि गुणव्वयाइं तंजहा—अणट्टादण्डवेरमणं

दिसिब्वयं उवभोगपरिभोगपरिमाणं, चत्तारि सिक्खावयाइं तंजहा—सामाइयं देसावगासियं पोसहोववासो अतिहिसंविभागो, अपच्छिममारणन्तिसेलेहणाइसुसणाआराहणा,

अयमाउसो ! आगारसमाइए धम्मे पन्न्ते, एयस्स धम्मस्स सिक्खाए उवड्डिए समणोवासए समणोवासिया वा विहरमाणे आणाए आराहए भवइ ॥

तए णं सा महइमहालिया मणूसपरिसा समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्टतुइ जाव हियया उड्डाए उड्डेइ २ ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेइ २ ता वंदइ नमंसइ २ ता अत्येगइया मुंडा भविता अगाराओ अनगारियं पव्वइया, अत्येगइया पञ्चणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवन्ना, अवसेसा णं परिसा समणं भगवं महावीरं वंदित्ता नमंसित्ता एवं वयासी—

सुयक्खाए णं भंते ! निग्गंथे पावयणे, एवं सुपन्न्ते भेदतः, सुभासिए वचनव्यक्तितः, सुविणीए सुद्धु शिष्येषु विनियोजनात्, सुभाविए तत्त्वभणनात्, अनुत्तरे भंते ! निग्गंथे पावयणे, धम्मं णं आइक्खमाणा उवसमं आइक्खह, क्रोधादिनिग्रहमित्यर्थः, उवसमं आइक्खमाणा विवेगं आइक्खह, बाह्यग्रन्थत्यागमित्यर्थः, विवेगं आइक्खमाणा वेरमणं आइक्खह, मनोनिवृत्तिमित्यर्थः, वेरमणं आइक्खमाणा अकरणं पावाणं कम्माणं आइक्खइ, धर्ममुपशमादिस्वरूपं ब्रूथेति हृदयं, नत्थि णं अन्ने कोइ समणे वा माहणे वा जे एरिसं धम्ममाइविक्खत्तए, प्रभुरिति शेषः, किमङ्ग पुण एत्तो उत्तरतरं ?, एवं वदित्ता जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगयत्ति ॥

मू. (२७) कामदेवाइ ! समणे भगवं महावीरे कामदेवं समणोवासयं एवं वयासी—से नूनं कामदेवा ! तुब्भं पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि एगे देवे अंतिए पाउब्भूए, तए णं से देवे एयं महं दिव्वं पिसायरूवं विउव्वइ २ ता आसुरुत्ते ४ एयं महं नीलुप्पल जाव असिं गहाय तुमं एवं वयासी—हं भो कामदेवा ! जाव जीवियाओ ववरोविञ्जासि, तं तुमं तेणं देवेणं एवंवुत्ते समाणे अभीए जाव विहरसि एवं वण्णगरहिया तिन्निवि उवसग्गा तहेव पडिउच्चारयेव्वा जाव देवे पडिगओ, से नूनं कामदेवा अट्टे समट्टे ?, हन्ता, अत्थि,

अज्जो इ समणे भगवं महावीरे बहवे समणे निग्गंथे य निग्गंथीओ य आमंतेत्ता एवं वयासी—जइ ताव अज्जो ! समणोवासगा गिहिणो गिहमज्जावसंता दिव्वमाणुसतिरिक्खजोणिए उवसग्गे सम्मं सहति जाव अहियासेंति, सक्का पुण्णाइं अज्जो ! समणेहिं निग्गंथेहिं दुवालसङ्गं गणिपिडं अहिज्रमाणेहिं दिव्वमाणुसतिरिक्खजोणिए सम्मं सहित्तए जाव अहियासित्तए, तओ ते बहवे समणा निग्गन्था य निग्गंथीओ य समणस्स भगवओ महावीरस्स तहत्ति एयमट्टं विनएणं पडिसुणंति ।

तए णं से कामदेवे समणोवासए हट्ट जाव समणं भगवं महावीरं पसिणाइं पुच्छइ अट्टमादियइ, समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो वंदइ नमंसइ २ ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए तए णं समणे भगवं महावीरे अत्रया कयाइ चंपाओ पडिनिक्खमइ २ ता बहिया जणवयविहारं विहरइ ।

वृ. 'अट्टे समट्टे'ति अस्त्येषोऽर्थ इत्यर्थः, अथवा अर्थः—प्रयोदितं वस्तु समर्थः—सङ्गतः, हन्ता इति क्रोमलामन्त्रणवचनं, 'अज्जो' ति आर्या इत्येवमामन्त्रैवमवादीदिति, 'संहति' ति यावत्करणादिदं ६१यं—स्वमंति तितिक्खंति, एकार्थाश्चैते, विशेषव्याख्यानमप्येषामस्ति तदन्यतोऽवसेयमिति ॥

मू. (२८) तए णं से कामदेवे समणोवासए पढमं उवासगपडिमं उवसंपज्जिताणं विहरइ,
तए णं से कामदेव समणोवासए बहूहिं जाव भावेत्ता वीसं वासाइं समणोवासगपरियाणं
पाउणिता एक्कारस उवासगपडिमाओ सम्मं काएणं फासेत्ता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झूसित्ता
सद्धिं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता आलोइयपडिकंते समाहिपत्ते कालमासे कालं किच्चा सोहम्मे कप्पे
सोहम्मवडिसयस्स महाविमाणस्स उत्तरपुरच्छिमेणं अरुणाभे विमाणे देवत्ताए उववत्ते, तत्थ णं
अत्थेगइयाणं देवाणं चत्तारि पलिओवमाइं टिई पन्नत्ता कामदेवस्सऽवि देवस्स चत्तारि पलिओवमाइं
टिई पन्नत्ता ।

से णं भंते ! कामदेवे ताओ देवलोगाओ आउक्खएणं भवक्खएणं ठिइक्खएणं अनंतरं
घयं घइत्ता कहिं गमिहिइ कहिं उववज्जिहिइ ?, गो० ! महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ । निक्खेवो
वू. 'निक्खेवओ' ति निगमनवाक्यं वाच्यं, तच्चेदं एवं खलु जम्बू ! समणेणं जाव संपत्तेणं
दोच्चस्स अज्झयणस्स अयमट्ठे पन्नत्तेति वेमि ।

अध्ययन - २ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादीता उपासकदशाङ्ग सूत्रस्य
द्वितीयअध्ययनस्य अभयदेवसुरि विरचिता टीका परिसमाप्ता

अध्ययन : ३ - चुलनीपिता

मू. (२९) उक्खेवो तइयस्स अज्झयणस्स-एवं खलु जम्बू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं
वाणारसी नामं नयरी, कोट्टए चेइए, जियसत्तू राया ।

तत्थ णं वाणारसीए नगरीए चुलणीपिया नामं गाहावई परिवसइ, अट्ठे जाव अपरिभूए,
सामा भारिया, अट्ठ हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ अट्ठ वुड्धिपउत्ताओ अट्ठ पवित्थरपउत्ताओ
अट्ठ वया दसगासाहस्सिएणं वएणं जहा आनंदो राईसर जाव सव्वकज्जवइवाए यावि होत्था,
सामी समोसढे, परिसा निग्गया, चुलणीपियावि जहा आनंदो तहा निग्गओ,

तहेव गिहिधम्मं पडिवज्जइ, गौयमपुच्छा तहेव सेसं जहा कामदेवस्स जाव पोसहसालाए
पोसहिए बंधचारी समणस्स भगवओ महाविरस्स अंतियं धम्मपन्नत्तिं उवसंपज्जिता णं विहरइ

वू. अथ तृतीयं व्याख्यायते, तच्च सुगममेव, नवरं 'उक्खेवो' ति उपक्षेपः- उपोद्घातः
तृतीयाध्ययनस्य वाच्यः, स चायम् जइ णं भंते ! समणेणं भगवया जाव संपत्तेणं उवासगदसाणं
दोच्चस्स अज्झयणस्स अयमट्ठे पन्नत्ते तच्चस्स णं भंते ! अज्झयणस्स के अट्ठे पन्नत्ते ? इति,
कण्ठ्यश्चायम् ॥ तथा क्वचित्कोष्ठकं चैत्यमधीतं क्वचिन्महाकामवनमिति, श्यामा नाम भार्या

मू. (३०) तए णं तस्स चुलणीपियस्स समणोवासयस्स पुब्बरत्तावरत्तकालसमयंसि एणे
देवे अंतियं पाउब्भूए तए णं से देवे एणं नीलुप्पल जाव असिं गहाय चुलणीपियं समणोवासयं एवं
वयासी- हं भो चुलणीपिया ! समणोवासया जहा कामदेवो जाव न भंजासि तो ते अहं अज्ज जेइं
पुत्तं साओ गिहाओ नीणेमि २ ता तव अग्गओ घाएमि २ ता तओ मंससोळे करेमि २ ता आदान
भारियंसि कडाहयंसि अदहेमि २ ता तव गायं मंसेण य सोणिणएण य आयश्चामि,

जहा णं तुमं अट्ठदुहइवसट्ठे अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि, तए णं से चुलणीपिया

समणोवासए तेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरइ, तए णं से देवे चुलणीपियं समणोवासयं अभीयं जाव पासइ २ ता दोच्चं पि तच्चच्चं पि चुलणीपियं समणोवासयं एवं वयासी हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! तं चेव भणइ, सो जाव विहरइ,

तए णं से देवे चुलणीपियं समणोवासयं अभीयं जाव पासिता आसुरुत्ते ४ चुलणीपियस्स समणोवासयस्स जेइ पुत्तं गिहाओ नीणेइ २ ता अग्गओ घाएइ २ ता तओ मंससोए करेइ २ ता आदानमरियंसि कडाहयंसि अदहेइ २ ता चुलणीपियस्स समणोवासयस्स गायं मंसेण य सोणियेण य आयच्चइ, तए णं से चुलणीपिया समणोवासए तं उज्जलं जाव अहियासेइ

तए णं से देवे चुलणीपियं समणोवासयं अभीयं जाव पासइ २ ता दोच्चं पि चुलणीपियं समणोवासयं एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! अपत्थियपत्थया जाव न भंजसि तो ते अहं अज्ज मज्झिमं पुत्तं साओ गिहाओ नीणेमि २ ता तव अग्गओ घाएमि जहा जेइ पुत्तं तहेव भणइ तहेव करेइ एवं तच्चं पि कनीयसं जाव अहियासेइ,

तए णं से देवे चुलणीपियं समणोवासयं अभीयं जाव पासइ २ ता चउत्थं पि चतुलणीपियं समणोवासयं एवं वयासी— “हं भो चुलणीपिया समणोवासया अपत्थियपत्थया ४ जइ णं तुमं जाव न भंजसि तओ अहं अज्ज जाइमा तव माया भद्दा सत्थवाही देवयगुरुजणणी दुक्करदुक्करकारिया तं ते साओ गिहाओ नीणेमि २ ता तव अग्गओ घाएमि २ ता तओ मंससोए करेमि २ ता आदानमरियंसि कडाहयंसि अदहेमि २ ता तव गायं मंसेण य सोणियेण य आयंचामि जहा णं तुमं अट्टुहट्टवसट्टे अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि, तए णं से चुलणीपिया समणोवासए तेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरइ,

तए णं से देवे चुलणीपियं समणोवासयं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता चुलणीपियं समणोवासयं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! तहेव जाव ववरोविज्जसि,

तए णं तस्स चुलणीपियस्स समणोवासयस्स तेणं देवेणं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वुत्तस्स समाणास्स इमेयारूवे अज्जात्थिए ५ अहो णं इमे पुरिसे अनारिए अणनरियबुद्धी अनारियाइं पावाइं कम्माइं समायरइ, जेणं ममं जेइ पुत्तं साओ गिहाओ नीणेइ २ ता मम अग्गओ घाएइ २ ता जहा कयं तहा चिंतेइ जाव गायं आयंचइ, जेणं ममं मज्झिमं पुत्तं साओ गिहाओ जाव सोणियेण य आयंचइ, जेणं ममं कनीयसं पुत्तं साओ गिहाओ तहेव जाव आयंचट्टइ, जाऽवि य णं इमा ममं माया भद्दा सत्थवाही देवयगुरुजणणी दुक्करदुक्करकारिया तं पि य णं इच्छइ साओ गिहाओ नीणेत्ता मम अग्गओ घाएत्तए तं सेयं खलु ममं एयं पुरिसं गिण्हित्तएत्तिकहु उद्धाइए, सेऽवि य अगासे उप्पइए, तेणं च खंभे आसाइए, महया महया सदेणं कोलाहले कए, तए णं सा भद्दा सत्थवाही तं कोलाहलसदं सोच्चा निसम्म जेणेव चुलणीपिया समणोवासए तेणेव उवागच्छइ २ ता चुलणीपियं समणोवासयं एवं वयासी—किण्णं पुत्ता ! तुमं महया सदेणं कोलाहले कए ?

तए णं से चुलणीपिया समणोवासए अम्मयं भदं सत्थवाहिं एवं वयासी—एवं खलु अम्मो न जाणामि केवि पुरिसे आसुरुत्ते ५ एमं महं नीलुप्पल जाव असिं गहाय ममं एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! अपत्थियपत्थया ४ जइ णं तुमं जाव ववरोविज्जसि, अहं तेणं

पुरिसेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरामि,

तए णं से पुरिसे ममं अभीयं जाव विहरमाणं पासइ २ ता ममं दोच्चं पि तच्चं पि एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! तहेव जाव गायं आयंचइ, तए णं अहं तं उज्जलं जाव अहियासेमि, एवं तहेव उच्चारयेव्वं सव्वं जाव कनीयसं जाव आयंचइ, अहं तं उज्जले जाव अहियासे मि, तए णं से पुरिसे ममं अभीयं जाव पासइ २ ता ममं चउत्थं पि एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया अपत्थियपत्थया जाव न भंजसि तो ते अज्ज जा इमा माया गुरु जाव ववरोविज्जसि,

तए णं अहं तेणं पुरिसेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरामि, तए णं से पुरिसे दोच्चं पि तच्चं पि ममं एवं वयासी—हं भो चुलणीपिया समणोवासया ! अज्ज जाव ववरोविज्जसि, तए णं तेणं पुरिसेणं दोच्चं पि तच्चं पि ममं एवं वुत्तस्स समाणस्स इमेयारूवे अज्जत्थिए ५ अहो णं इमे पुरिसे अनारिए जाव समायरइ, जेणं ममं जेड्डं पुत्तं साओ गिहाओ तहेव जाव कनीयसं जाव आयंचइ, तुब्भेऽवि य णं इच्छइ साओ गिहाओ नीणेत्ता मम अग्गओ घाएत्तए,

तं सेयं खलु ममं एय पुरिसं गिण्हित्तएत्तिकइ उच्चाइए, सेऽविय आगासे उप्पइए, मएऽवि य खंभे आसाइए महया महया सदेणं कोलाहले कए, तए णं सा भद्दा सत्थवाही चुलणीपियं समणोवासयं एवं वयासी—नो खलु केई पुरिसे तव जाव कनीयसंल पुत्तं साओ गिहाओ निणेइ २ ता तव अग्गओ घाएइ, एस णं केइ पुरिसे तव उवसग्गं करेइ, एस णं तुमे विदरिसणे दिडे, तं णं तुमं इयाणिं भग्गव्वए भग्गनियमे भग्गपोसहे विहरसि, तं णं तुमं पुत्ता ! एयस्स ठाणस्स आलोएहि जाव पडिवज्जाहि, तए णं से चुलणीपिया समणोवासए अम्मगाए भद्दाए सत्थवाहीए तहत्ति एयमइं विनएणं पडिसुणेइ २ ता तस्स ठाणस्स आलोएइ जाव पडिवज्जइ

मू. (३१) तए णं से चुलनीपिया समणोवासए पढमं उवासगपडिमं उवसंपज्जिता णं विहरइ, पढमं उवासगपडिमं अहासुत्तं जहा आनंदो जाव एक्कारसवि,

तए णं से चुलणीपिया समणोवासए तेणं उरालेणं जहा कामदेवो जाव सोहम्भे कप्पे सोहम्मवडिंसगस्स महाविमाणस्स उत्तरपुच्छिमेणं अरुणप्पभे विमाणे देवत्ताए उववत्ते । चत्तारि पलिओवमाइं ठिई पन्नत्ता । महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ ५ ॥ निक्खेवो

वृ. 'तओ मंससोल्ले' ति त्रीणाणि मांसशूल्वकानि शूले पच्यन्ते इति शूल्यानि, त्रीणि मांसखण्डानीत्यर्थः, 'आदानभरिंयंसि' ति आदानम्—आद्रहणं चतुदकतैलादिकमन्य-तरद्रव्यपाकायागनावुत्ताप्यते तद्वृत्ते, 'कडाहंसि' ति कटाहे—लोहमयभाजनविशेषे, आद्रहयामि—उत्क्राथयामि 'आयंचामि' ति आसिञ्चामि ॥

'एस णं तए विदरिसणे दिडे' ति एतच्च त्वया विदर्शनं — विरूपाकारं विभीषिकादि ष्टम्—अवलोकितमिति, 'भग्गव्वए' ति भग्गव्रतः, स्थूलप्राणातिपातविरतेर्भावतो भग्गत्वात्, तद्विनाशार्थं कोपेनोद्धावनात् सापराधस्यापि व्रताविषयीकृतत्वात्, 'भग्गनियमः' कोपोद-येउनोत्तरगुणस्य क्रोधाभिग्रहरूपस्य भग्गत्वात्, 'भग्गपोषधः' अव्यापारपौषधभङ्गत्वात्, 'एयस्स' ति द्वितीयार्थत्वात् षष्ठ्याः, एतमर्थमालोचय—गुरुभ्यो निवेदय, यावत्करणात् पडिक्कमाहि—निवर्त्तस्व, निन्दाहि—आत्मसाक्षिकां कुत्सां कुरु, गरिहाहि—गुरुसाक्षिकां कुत्सां विधेहि, विउज्जाहि—वित्रोटय तद्भावानुबन्धच्छेदं विधेहि, विसोहेहि—अतिचारमलक्षालनेन अकरणयाए

अब्जुद्देहि—तदकरणाभ्युपगमं कुरु, 'अहारिहं तबोकम्मं पायच्छित्तं पडिवज्जाहि' ति प्रतीतं, एतेन च निशीधादिषु गृहिणं प्रति प्रायश्चित्तस्याप्रतिपादनात् तेषां प्रायश्चित्तमस्तीति ये प्रतिपद्यन्ते तन्मतमपास्तं, साधूद्देशेन गृहिणोऽपि प्रायश्चित्तस्य जीवितव्यवहारानुपातित्वात्

अध्ययनं - ३ - समाप्तम्

अध्ययनं - ४ - सुरादेवः

मू. (३२) उक्खेवओ चउत्थस्स अज्झयणस्स, एवं खलु जम्बू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं वाणारसी नामं नयरी, कोइए चेइए, जियसत्तू राया, सुरादेवे गाहावई अद्दे छ हिरण्णकोडीओ जाव छ वया दसगोसाहस्सिएणं वर्णं, धन्ना भारिया, सामी समोसदे,

जहा आनंदो तहेव पडिवज्जइ गिहिधम्मं, जहा कामदेवो जाव समणस्स भगवओ महावीरस्स धम्मपन्नत्तिं उवसंपज्जित्ता णं विहरइ ।

वृ. अथ चतुर्थमारभ्यते, तदपि सुगमं नवरं चैत्यं कौष्ठकं, पुस्तकान्तरे काममहावनं, धन्या च भार्या ।

मू. (३३) तए णं तस्स सुरादेवस्स समणोवासयस्स पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि एगे देवे अंतियं पाउब्भवित्था से देवे एगं महं नीलुप्पल जाव असिं गहाय सुरादेवं समणोवासयं एवं वयासी— हं भो सुरादेवा समणोवासया ! अपत्थियपत्थिया ४ जइ णं तुमं सीलाइं जाव न भंजसि तो ते जेइं पुत्तं साओ गिहाओ नीणेमि २ ता तव अग्गओ घाएमि २ ता पंच सोल्लए करेमि आदानभरियंसि कडाहयंसि अद्देहेमि २ ता तव गायं मंसेण य सोणिएण य आयंचामि जहा णं तुमं अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि,

एवं मज्झिमयं, कनीयसं, एकैके पंच सोल्लया, तहेव करेइ, जहा चुलणीपियस्स, नवरं एकैके पंचसोल्लया, तए णं से देवे सुरादेवं समणोवासयं चउत्थंपि एवं वयासी—

हं भो सुरादेवा ! समणोवासया अपत्थियपत्थिया ४ जाव न परिच्चयासि तो ते अज्ज सरीरंसि जमगसमगमेव सोलस रोगायङ्के पक्खिवामि, तंजहा—सासे कासे जाव कोढे, जहा णं तुमं अट्टुहइ जाव ववरोविज्जसि, तए णं से सुरादेवे समणोवासए जाव विहरइ, एवं देवो दोच्चंपि तच्चंपि भणइ जाव ववरोविज्जसि, तए णं तस्स सुरादेवस्स समणोवासयस्स तेणं देवेणं दोच्चंपतच्चंपि एवं वुत्तस्स समाणस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए ४—

—अहो णं इमे पुरिसे अनारिए जाव समायरइ, जेणं ममं जेइं पुत्तं जाव कनीयसं जाव आयंचइ, जेऽवि य इमे सोलस रोगायंका तेऽवि य इच्छइ मम सरीरगंसि पक्खिवित्ते, तं सेयं खलु ममं एयं पुरिसं गिण्हेत्तएत्तिकइ उच्छाइए, सेऽवि य आगासे उप्पइए, तेण य खंभे आसाइए महयामहया सद्देणं कोलाहले कए, तए णं सा धन्ना भारिया कोलाहलं सोच्चा निसम्म जेणेव सुरादेवे समणोवासए तेणेव उवागच्छइ २ ता एवं वयासी —

किण्णं देवाणुप्पिया ! तुब्भेहिं महया महया सद्देणं कोलाहले कए ?, तए णं से सुरादेवे समणोवासए धन्नं भारियं एवं वयासी—एवं खलु देवाणुप्पिए ! केऽवि पुरिसे तहेव कहेइ जहा चुलणीपिया, धन्नाऽवि पडिभणइ जाव कनीयसं, नो खलु देवाणुप्पिया ! तुब्भे केऽवि पुरिसे

सरीरंसि जमगसमगं सोलस रोगायङ्के पक्खिवइ,

एस णं केवि पुरिसे तुब्भं उवसग्गं करेइ, सेसं जहा चुलणीपियस्स तहा भणइ, एवं सेसं जहा चुलणीपियस्स निरवसेसं जाव सोहम्मे कप्पे अरुणकंते विमाणे उववन्ने । चत्तारि पलिओवमाइं टिई, महाविदेहे वासे सिञ्जिहिइ ५, निक्खेवो ॥

वृ. 'जगभसमगं' ति वीगपघेनेत्यर्थः, 'सासे' इत्यादी यावत्करणादिदं दृश्यं—

सासे १ काले २ जरे ३ दाहे ४, कुच्छिसूले ५ भगन्दरे ६ ।

अरिसा ७ अजीरए ८ दिट्ठी ९ मुद्धसूले १० अकारए ११ ॥

अच्छिवेयणा १२ कण्णवेयणा १३ कण्हू १४ उदरे १५ कोढे १६ ॥'

अध्ययन - ४ - समाप्तम्

अध्ययन - ५ - क्षुल्लशतकः

मू. (३४) एवं खलु जम्बु ! तेणं कालेणं तेणं समएणं आलभिया नामं नयरी, संखवेने उज्जाणे जियसत्तू राया, चुल्लसयए गाहावई अट्टे जाव छ हिरण्णकोडीओ जाव छ वया दसगोसा-हस्सिएणं वएणं बहुला भारिया सामी समोसडे, जहा आनंदो तहा गिहिधम्मं पडिवज्जइ,

सेसं जहा कामदेवो जाव धम्मपन्नति उवसंपज्जित्ताणं विहरइ ॥

मू. (३५) तए णं तस्स चुल्लसयगस्स समणोवासयस्स पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि एगे देवे अंतियं जाव असिं गहाय एवं वयासी - हं भो चुल्लसयगा समणोवासया ! जाव न भंजसि तो ते अज्ज जेट्टं पुत्तं साओ गिहाओ नीणेमि एवं जहा चुलणीपियं, नवरं एक्केके सत्त मंससोल्लया जाव कनीयसं जाव आयंचामि, तए णं से चुल्लसयए समणोवासे जाव विहरइ,

तए णं से देवे चुल्लसयगं समणोवासयं चउत्थंपि एवं वयासी - हं भो चुल्लसयगा ! समणोवासया जाव न भंजसि तो ते अज्ज जाओ इमाओ छ हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ छ वुट्ठिपउत्ताओ छ पवित्थरपउत्ताओ ताओ साओ गिहाओ नीणेमि २ ता आलभियाए नयरीए सिंघाडग जाव पहेसुसब्बओ समंता विप्पइरामि, जहा णं तुमं अट्टदुहट्टवसट्टे अकाले चेव जीवियाओ ववरोविज्जसि

तए णं से चुल्लसयए समणोवासए तेणं देवेणं एवं वुत्ते समणे अभीए जाव विहरइ,

तए णं से देवे चुल्लसयगं समणोवासयं अभीयं जाव पासित्ता दोच्चंपि तच्चंपि तहेव भणइ जाव ववरोविज्जसि, तए णं तस्स चुल्लसयगस्स समणोवासयस्स तेणं देवेणं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्तस्स समाणस्स अयमेयारुवे अज्जत्थिए ४-

अहो णं इमे पुरिसे अनारिए जहा चुलणीपिया तहा चिंतेइ जाव कनीयसं जाव आयंचइ, जाओऽवि य णं इमाओ ममं छ हिरण्णकोडीओ छ निहाणपउत्ताओ छ वुट्ठिपउत्ताओ छ पवित्थर पउत्ताओ ताओऽवि य णं इच्छइ ममं साओ गिहाओ नीणेत्ता आलभीयाए नयरीए सिंघाडग जाव विप्पइरित्तए, तं सेयं खलु ममं एयं पुरिसं गिण्हित्तएत्तिकड्डु उद्धाइए जहा सुरादेवो तहेव भारिया पुच्छइ तहेव कहेइ ५

मू. (३६) सेसं जहा चुलणीपियस्स जाव सोहम्मे कप्पे अरुणसिद्धे विमाणे उववन्ने, चत्तारि पलिओवमाइं टिई सेसं तहेव जाव महाविदेहे वासे सिञ्जिहिइ ५ ॥ निक्खेवो ॥

वृ. पञ्चमं कण्ठयु ॥

अध्ययनं - ५ - समाप्तम्

मुनि दीपरत्नसागरेण संशोधिता सम्पादीता उपासकदशाङ्गसूत्रस्य
पञ्चमअध्ययनस्य अभयदेवसूरि विरचिता टीका परिसमाप्ता

अध्ययनं - ६ - कुण्डकोलिकः

मू. (३७) ॥ छट्टस्स उक्खेवओ-एवं खलु जम्बू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं कंप्पिपुरे
नयरे सहसंबवणे उज्जाणे जियसत्तू राया कुंडकोलिए गाहावई पूसा भारिया छ हिरण्णकोडीओ
निहाणपउत्ताओ छ युद्धिपउत्ताओ छ पवित्यरपउत्ताओ छ वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं ।

सामी समोसढे, जहा कामदेवो तहा सावयधम्मं पडिवज्जइ । सच्चेव वत्तव्वया जाव
पडिलाभेमाणे विहरइ ।

मू. (३८) तए णं से कुंडकोलिए समणोवासए अन्नया कयाइ पुव्वावरण्हकालसमयंसि
जेणेव असोगवणिया जेणेव पुढविसिलापट्टए तेणेव उवागच्छइ २ ता नाममुद्दं च उत्तरिज्जं च
पुढविसिलापट्टए ठवेइ २ ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अत्तियं धम्मपण्णत्तिं उवसम्पज्जिता
णं विहरइ, तए णं तस्स कुंडकोलियस्स समणोवासयस्स एगे देवे अंतियं पाउव्वावित्था तए णं से
देवे नाममुद्दं च उत्तरिज्जं च पुढविसिलापट्टयाओ गेण्हइ २ ता सखिखिणिं अंतलिकखपडिवत्ते
कुंडकोलियं समणोवासयं एवं वयासी-

हं भो कुंडकोलिया ! समणोवासया सुंदरी णं देवाणुप्पिया गोसालस्स मंखलिपुत्तस्स
धम्मपन्नती-नत्थि उट्टाणे इ वा कम्भे इ वा बले इ वा धीरिए इ वा पुरिसक्कारपरक्कमे इ वा नियया
सव्वभावा, मंगुली णं समणस्स भगवओ महावीरस्स धम्मपन्नती अत्थि उट्टाणे इ वा जाव परक्कमे
इ वा अनियया सव्वभावा,

तए णं से कुंडकोलिए समणोवासए तं देवं एवं वयासी-जइ णं देवा ! सुंदरी गोसालस्स
मंखलिपुत्तस्स धम्मपन्नती नत्थि उट्टाणे इ वा जाव नियया सव्वभावा, मंगुली णं समणस्स भगवओ
महावीरस्स धम्मपन्नती अत्थि उट्टाणे इ वा जाव अनियया सव्वभावा, तुमे णं देवा ! इमा इयारूवा
दव्वा देविही दिव्वा देवज्जुई दिव्वे देवाणुभावे किणा लद्धे किणा पत्ते किणा अभिसमन्नागए किं
उट्टाणेणं जाव पुरिसक्कारपरक्कमेणं उदाहु अणुट्टाणेणं अकम्भेणं जाव अपुरिसक्कारपरक्कमेणं ? ,

तए णं से देवे कुंडकोलियं समणोवासयं एवं वयासी- एवं खलु, देवाणुप्पिया ! मए
इमेयारूवा दिव्वा देविही ३ अणुट्टाणेणं जाव अपुरिसक्कारपरक्कमेणं लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया
तए णं से कुंडकोलिए समणोवासए तं देवं एवं वयासी-

जइ णं देवा ! तुमे इमा एयारूवा दिव्वा देविही ३ अणुट्टाणेणं जाव अपुरिसक्कारपरक्कमेणं
लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया, जेसि णं जीवाणं नत्थि उट्टाणे इ वा पत्ते किं न देवा ? , अह णं देवा
तुमे इमा एयारूवा दिव्वा देविही ३ उट्टाणेणं जाव परक्कमेणं लद्धा पत्ता अभिसमन्नागया तो जं
वदसि-सुंदरी णं गोसालस्स मंखलिपुत्तस्स धम्मपन्नती-नत्थि उट्टाणे इ वा जाव नियया सव्वभावा,
मंगुली णं समणस्स भगवओ महावीरस्स धम्मपन्नती-अत्थि उट्टाणे इ वा जाव अनियया सव्वभावा,

तंतेमिच्छ ॥ तए णं से देवे कुंडकोलिएणं समणोवासएणं एवं वुत्ते समाणे संकिए जाव कलुससमावन्ने
नो संचाएइ कुंडकोलियस्स समणोवासयस्स किंचि पामोक्खमाइक्खितए, नाममुद्दयं च उत्तरिज्जयं
च पुढविसिलापट्टए ठवेइ २ ता जामेव दिसिं पाउब्भूए तामेव दिसिं पडिगए ।

तेणं कालेणं तेणं समएणं सामी समोसढे, तए णं से कुंडकोलिए समणोवसए इमीसे
कहाए लद्धे हइ जहा कामदेवो तहा निग्गच्छइ जाव पञ्जुवासइ धम्मकहा ।

वृ. अथ षष्ठे किमपि लिख्यते—‘धम्मपन्नत्ति’ति श्रुतधर्मप्ररूपणा दरअशनं—मतं सिद्धान्त
इत्यर्थः, उत्थानं—उपविष्टः सन् यदूद्धर्वीभवति कर्म—गमनादिकं बलं—शारीरं वीर्यं—जीवप्रभवं
पुरुषकारः—पुरुषत्वाभिमानः पराक्रमः— स एव सम्पादितस्वप्रयोजनः, ‘इति’ उपदर्शनं ‘वा’
विकल्पे, नास्त्येतदुत्थानादि जीवनां, एतस्य पुरुषार्थाप्रसाधकत्वात्, तदसाधकत्वं चपुरुषका-
रसद्भावेऽपि पुरुषार्थसिद्धयनुपलम्भात्, एवं च नियताः सर्वभावाः—यैर्यथा भवितव्यं ते तथैव
भवन्ति, न पुरुषकारबलादन्यथा कर्तुं शक्यन्ते इति, आह च—

॥ १ ॥

“प्राप्तव्यो नियतिबलाश्रयेण चोऽर्थः,

सोहवश्यं भवति नृणां शुभोऽशुभो वा ।

भूतानां महति कृतेऽपि हि प्रयत्ने, नाभाव्यं भवति न भाविनोऽस्ति नाशः ॥” (तथा)

॥ २ ॥

“न हि भवति यत्र भाव्यं भवति च भाव्यं विनाऽपि यत्नेन ।

करतलगतमपि नश्यति यस्य तु भवितव्यता नास्ति ॥”

इति ‘मंडुली’ति असुन्दरा धर्मप्रज्ञप्तिः—श्रुतधर्मप्ररूपणा, किंस्वरूपाऽसा- वित्याह—
अस्तीत्यादि, अनियताः सर्वे भावाः—उत्थानादेर्भवन्ति तदभावान्न भवन्तीतिकृत्वत्येवंस्व- रूपा,
ततोऽसौ कुण्डकोलिकः तं देवमेवमवादीत्—यदि गोशालकस्य सुन्दरो धर्मो नास्ति कर्मादीत्यतो
नियताः सर्वभावा इत्येवंरूपो मङ्गलश्च महावीरधर्मः अस्ति कर्मादीत्यनियताः सर्वभावा इत्येवंस्वरूपः,
तन्मतमनूय कुण्डकोलिकस्तन्मतदूषणाय विकल्पद्वयं कुर्वन्नाह—

‘तुमे ण’मित्यादि, पूर्ववाक्ये यदीति पदोपादानादेतस्य वाक्यस्यादौ तदेति पदं द्रष्टव्यं
इति, त्वयाऽयं दिव्यो देवध्यादिगुणः केन हेतुना लब्धः ? किमुत्थानादिना ‘उदाहु’ति आहोश्चित्
अनुत्थानादिना ? तपोब्रह्मचर्यादीनामकरणेनेति भावः, यद्युत्थानादेरभावेनेति पक्षो गोशालकमता-
श्रितत्वाद् भवतः तदा येषां जीवानां नास्त्युत्थानादि—तपश्चरणकरणमित्यर्थः ‘ते’ इति जीवाः
किं न देवाः ? , पृच्छतः अयमभिप्रायः—यथा त्वं पुरुषकारं विना देवः संवृतः स्वकीयाम्युपगमतः
एवं सर्वजीवा ये उत्थानादिवर्जितास्ते देवाः प्राप्नुवन्ति, न चैतदेवमिष्टमित्युत्थानद्वयपलापपक्षे दूषणं,
अथ त्वयेयं ऋद्धिरुत्थानादिना लब्धा ततो यद्वदासि—सुन्दरा गोशालकप्रज्ञप्तिरसुन्दरा महावीरप्रज्ञप्तिः
इति तत्ते—तव मिथ्यावचनं भवति, तस्य व्यभिचारादिति ॥

ततोऽसौ देवस्तेनैवमुक्तः सन् ‘शङ्कितः’ संशयवान् जातः किं गोशालकमतं सत्यमुत्
महावीरमतं ? , महावीरमतस्य युक्तितोऽनेन प्रतिष्ठितत्वाद्, एवंविधविकल्पवान् संवृत इत्यर्थः,
काङ्क्षितो—महावीरमतमपि साध्येतद् युक्तयपेतत्वादिति विकल्पवान् संवृत इत्यर्थः,
यावत्करणाद्भेदमापन्नो—मतिभेदमुपागतो, गोशालकमतमेव साध्विति निश्चयादपोढत्वात्, तथा
कलुषसमापन्नः—प्राक्तननिश्चयविपर्ययलक्षणं, गोशालकमतानुसारिणां मतेन मिथ्यात्वं प्राप्त इत्यर्थः,

अथवा कलुषभावंजितोऽहमनेनेतचि खेदरूपमापन्न इति, 'नो संचाएइ' त्ति न शक्नोति 'पामोक्खं' ति प्रमोक्षम्-उत्तरमाख्यातुं-भणितुमिति ॥

मू. (३९) कुंडकोलिया इ समणे भगवं महावीरे कुंडकोलियं समणोवासयं एवं वयासी-से नूनं कुंडकोलिया ! कल्लं तुब्भ पुच्चावरण्हकालसमयंसि असोगवणियाए एगे देवे अंतियं पाउब्भवित्था, तए णं से देवे नाममुद्धं च तहेव जाव पडिगए । से नूनं कुंडकोलिया अट्टे समट्टे ?, हंता अत्थि, तं धत्ते सि णं तुमं कुंडकोलिया जहा कामदेवो अज्जो इ समणे भगवं महावीरे समणे निग्गंथे य निग्गंथीओ य आमंतित्ता एवं वयासी-

जइ ताव अज्जो गिहिणो गिहिमज्झावसन्ता णं अन्नउत्थिए अट्टेहि य हेऊहि य पसिणेहि य कारणेहि य वागरणेहि य निष्पट्टसिणवागरणे करेन्ति, सक्का पुणाइं अज्जो समणेहिं निग्गंथेहिं दुवालसंगगणिपिडगं अहिज्जमाणेहिं अन्नउत्थिया अट्टेहि य जाव निष्पट्टसिणवागरणा करित्तए, तए णं समणा निग्गंथा य निग्गंथीओ य समणस्स भगवओ महावीरस्स तहत्ति एयमट्टं विणएणं पडिसुणेन्ति, तए णं से कुंडकोलिए समणोवासए समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ त्ता पसिणाइं पुच्छइ २ त्ता अट्टमादियइ २ त्ता जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगए, सामी बहिया जणवयविहारं विहरइ ।

मू. (४०) तए णं तस्स कुंडकोलियस्स समणोवासयस्स बहूहिं सील जाव भावेमाणस्स घोदस्स संवच्छराइं विकंताइं पन्नरसमस्स संवच्छरस्स अंतरा वट्टमाणस्स अन्नया कयाइ जहा कामदेवो तहा जेट्टपुत्तं ठवेत्ता तहा पोसहसालाए जाव धम्मपन्नत्ति उवसम्पज्जित्ता णं विहरइ, एवं एकारस उवासगपडिमाओ तहेव जाव सोहम्मे कप्पे अरुणज्जए विमाणे जाव अंतं काहिइ ॥ निक्खेवो ॥

वृ. 'गिहमज्झावसन्ता णं' ति गृहं-अध्यावसन्तो, णमिति वाक्यालङ्कारे अन्ययूथिकान् 'अर्थः' जीवादिभिः सूत्राभिधेयैर्वा हेतुभिश्च-अन्वयव्यतिरेकलक्षणैः प्रश्नैश्च परप्रश्नीयपदार्थैः कारणैः-उपपत्तिमात्ररूपैः व्याकरणैश्च-परेण प्रश्नितस्योत्तरदानरूपैः,

'निष्पट्टसिणवागरणे' ति निरस्तानि स्थानि-व्यक्तानि प्रश्नव्याकरणानि येषां ते निःस्पष्टप्रश्नव्याकरणाः, प्राकृतत्वाद्वा निःस्पष्टप्रश्नव्याकरणास्तान् कुर्वन्ति, 'सक्का पुण' ति शक्या एव, हे आर्याः ! श्रमणैरन्ययूथिका निःस्पष्टप्रश्नव्याकरणाः कर्तुम् ।

अध्ययनं - ६ - समाप्तम्

अध्ययनं - ७ - सद्दालपुत्रः

मू. (४१) सत्तमस्स उक्केवो ॥ पोलासपुरे नामं नयरे, सहस्सं ववणे उज्जाणे, जियसत्तू राया ॥ तत्थ णं पोलासपुरे नयरे सद्दालपुत्ते नामं कुंभकारे आजीविओवासए परिवसइ, आजीवियसमंयिस लद्धेइ गहियट्टे पुच्छियट्टे विणिच्छियट्टे अभिगयट्टे अट्टिभिंजपेमाणुरागरत्ते य अयमाउसो आजीवियसमए अट्टे अयं परमट्टे सेसे अणट्टेत्ति आजीवियसमएणं अप्पाणं भावेमाणे विहरइ,

तस्स णं सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स एक्का हिरण्णकोडी निहाणपउत्ता एक्का बुद्धिपउत्ता एक्का पवित्थरपउत्ता एक्के वए दसगोसाहस्सिएणं वएणं, तस्स णं सद्दालपुत्तस्स

आजीविओवासगस्स अग्गिमित्ता नामं भारिया होत्था, तस्स णं सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स पोलासपुरस्स नगरस्स बहिया पंच कुंभकारावणसया होत्था,

तत्थ णं बहवे पुरिसा दिन्नभइभत्तवेयणा कल्लाकल्लिं बहवे करए य वरए य पिहडए य षडए य अद्धघडए य कलसए य अलिंजरए य जंबूलए य उट्टियाओ य करेन्ति, अत्रे य से बहवे पुरिसा दिन्नभइभत्तवेयणा कल्लाकल्लिं तेहिं बहूहिं करएहि य जाव उट्टियाहि य रायमग्गंसि वित्ति कप्पेमाणा विहरन्ति ।

वृ. सप्तमं सुगममेव, नवरं 'आजीविओवासए'ति आजीविकाः—गोशालकशिष्याः तेषामुपासकः आजीविकोपासकः, लब्धार्थः श्रवणतो गृहीतार्थो बोधतः पृथार्थः संशये सति विनिश्चितार्थ उत्तरलाभे सति, 'दिन्नभइभत्तवेयण' ति दत्त भृतिभक्तरूपं—द्रव्यभोजनलक्षणं वेतनं—मूल्यं येषां ते तथा, 'कल्लाकल्लिं'ति प्रतिप्रभातं बहून् करकान्—वाघटिकाः वारकांश्च—गडुकान् पिठरकान्—स्थालीः घटकान् प्रतीतान् अर्द्धघटकांश्च—घटार्द्धमानान् कलशकान्—आकारविशेषतो बृहद्घटकान् अलिअराणि घ—महदुदकभाजनविशेषान् जम्बूलकांश्च—लोकुरुढ्यासेयान् उट्टिकाश्च—सुरातैला-दिभाजनविशेषान् ॥

मू. (४२) तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए अन्नया कयाइ पुव्वावरण्हकालसमयंसि जेणेव असोगवणिया तेणेव उवागच्छइ २ ता गोसालस्स मंखलिपुत्तस्स अंतियं धम्मपन्नत्तिं उवसंपज्जित्ता णं विहरइ,

तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स एगे देवे अंतियं पाउब्भवित्था,

तए णं से देवे अंतलिक्खपडिवन्ने सखिंखिणियाइं जाव परिहिए सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं एवं वयासी—एहिइ णं देवाणुप्पिया कल्लं इहं मामाहणे उप्पन्ननाणदंसणधरे तीयपडुपन्ननाणायजाणए अरहा जिने केवली सव्वन्नु सव्वदरिसी तेलोक्कवहियमहियपूइए सदेवमणुयासुरस्स लोगस्स अच्चणिजे वंदणिजे सक्कारणिजे संमाणाणिजे कल्लाणं मंगलं देवयं घेइयं जाव पज्जुवासणिजे तच्चकम्मसम्पयाप्पउत्ते,

तं णं तुमं वंदज्जाहि जाव पज्जुवासेज्जाहि, पाडिहारिएणं पीढफलगसिज्जासंधारएणं उवनिमंतेज्जाहि, दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयइ २ ता जामेव दिसं पाउब्भूए तामेव दिसं पडिगए,

तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स तेणं देवेणं एवं वुत्तस्स समाणस्स इमेयारूवे अज्जत्थिए ४ समुप्पन्ने—एवं खलु ममं धम्मवरिए धम्मोवएसे गोसाले मंखलिपुत्ते से णं महामाहणे उप्पन्ननाणदंसणधरे जाव तच्चकम्मसम्पयासम्पउत्ते से णं कल्लं इहं हव्वमागच्छिस्सइ,

ते णं तं अहं वंदिसिंसांमि जाव पज्जुवासिंसांमि पाडिहारिएणं जाव उवनिमंतिंसांमि ।

वृ. 'एहिइ' ति एष्यति, 'इहं'ति अस्मिन्नगरे, 'महामाहणे' ति मा हन्मि—न हन्मीत्यर्थः, आत्मना वा हनननिवृत्तः परं प्रति 'मा हन' इत्येवमाचष्टे यः स माहनः, स एव मनःप्रभृतिकरणादिभिराजन्म सूक्ष्मादिभेदभिन्नजीवहनननिवृत्तत्वात् महान्माहनो महामाहनः उत्पन्ने—आवरणक्षयेणाविभूते ज्ञानदर्शने धारयति यः स तथा, अत एवातीतप्रत्युत्पन्ननागतज्ञायकः, 'अरह'ति अर्हन्, महाप्रातिहार्यरूपपूजाहत्वात्, अविद्यमानं वा रहः—एकान्तः सर्वज्ञत्वाद्यस्य सोऽरहाः, जनो रागादिजेतृत्वात्, केवलानि—परिपूर्णानि शुद्धान्यन्तानि वा ज्ञानादीनि यस्य सन्ति स केवली,

अतीतादिज्ञानेऽपि सर्वज्ञानं प्रति शङ्का स्यादित्याहसर्वज्ञः साकारोपयोगसामर्थ्यात्, सर्वदर्शी अनाकारोपयोगसामर्थ्यादिति, तथा 'तेलोक्त्वहियमहियपूइए'ति त्रैलोक्त्वेन-त्रिलोकवासिना जनेन,

'वहिय'ति समग्रैश्वर्याद्यतिशयसन्दोहदर्शनसमाकुलचेतसा हर्षभरनिभरेण प्रबल-कुतूहलबलादनमिषलोचनेनावलोकितः 'महिय'ति सेव्यतया वाञ्छितः 'पूजितश्च'पुष्पादिभिर्व्यः स तथा, एतदेव व्यनक्ति-सदेवा मनुजासुरायस्मिन् स सदेवमनुजासुरस्तस्य लोकस्य-प्रजायाः, अर्चनीयः पुष्पादिभिः वन्दनीयः स्तुतिभिः सत्करणीयः-आदरणीयः सम्माननीयोऽ-भ्युत्थान-दिप्रतिपत्तिभिः, कल्याणं मंगलदैवतं चैत्यमित्येवंबुद्ध्या पर्युपासनीय इति, 'तच्चकम्'ति तद्यथानि-सत्फलानि अव्यभिचारितया यानि कर्माणि-क्रियस्तत्सम्पदा-तत्समृद्धया यः सम्प्रयुक्तो-युक्तः स तथा ॥ 'कल्ल'मित्यत्र यावत्करणात् 'पाउप्पभायाए रयणीए इत्यादिर्जलन्ते सूरिए' इत्येतदन्तः प्रभातवर्णको ढश्यः, स चोत्क्षिप्तज्ञातवद्याख्येयः ।

मू. (४३) तए णं कल्लं जाव जलन्ते समणे भगवं महावीरे जाव समोसरिए, परिसा निग्गया जाव पञ्जुवासइ,

तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए इमीसे कहाए लद्धडे समाणे-एवं खलु समणे भगवं महावीरे जाव विहरइ, तं गच्छामि णं समणं भगवं महावीरं वंदामि जाव पञ्जुवासामि,

एवं संपेहेइ २ ता ण्हाए जाव पायाच्छित्ते सुद्धप्यावेसाइं जाव अप्पमहग्घाभरणालंक्रियसरीरे मणुस्सवग्गुरापरिगए साओ गिहाओ पडिनिक्खमइ २ ता पोलासपुरं नयरं मज्झमज्जेणं निग्गच्छइ २ ता जेणेव सहस्संबवणे उज्जाणे जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेइ २ ता वंदइ नमंसइ २ ता जाव पञ्जुवासइ,

तए णं समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स तीसे य महइ जाव धम्मकहा समत्ता, सद्दालपुत्ता इ समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं एवं वयासी-

से नूनं सद्दालपुत्ता ! कल्लं तुमं पुब्बावरण्हकालसमयंसि जेणेव असोगवणिगया जाव विहारसि तए णं तुब्भं एगे देवे अंतियं पाउब्भवित्था, तए णं से देवे अंतलिक्खपडिवन्ने एवं वयासी-हं भो सद्दालपुत्ता ! तं चेव सच्चं जाव पञ्जुवासिस्सामि,

से नूनं सद्दालपुत्ता ! अट्टे समट्टे ?, हंता अत्थि, नो खलु सद्दालपुत्ता ! तेणं देवेणं गोसालं मंखलिपुत्तं पणिहाय एवं वुत्ते, तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासयस्स समणेणं भगवया महावीरेणं एवं वुत्तस्स समाणस्स इमेयारूवे अज्झत्थिए ४-

एस णं समणे भगवं महावीरे महामाहणे उप्पन्नानाणदंसणधरे जाव तच्चकम्पसंपयासंतुत्ते, तं सेयं खलु ममं भगवं महावीरं वंदित्ता नमंसित्ता पाडिहारिएणं पीढफलग जाव उवनिमंतिए, एवं संपेहेइ २ ता उट्टाए उट्टेइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी-

एवं खलु भंते ! ममं पोलासपुरस्स नयरस्स वहिया पंच कुम्भकारावणसया, तत्थ णं तुब्भे पाडिहारियं पीढ जाव संथारयं ओगिण्हित्ता णं विहरह,

तए णं समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगस्स एयमट्टं पडिसुणेइ २ ता सद्दालपुत्तस्स आजिदिओवासगस्स पंचकुम्भकारावणसएसु फासुएसणिज्जं पाडिहारियं

पीठफलग जाव संथारयं ओगिण्हिता णं विहरइ ।

मू. (४४) तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए अन्नया कयाइ वायाहययं कोलालभंडं अंतो सालाहिंतो बहिया नीणेइ २ त्ता आयवंसि दलवइ, तए णं समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं एवं वयासी-सद्दालपुत्ता ! एस णं कोलालभंडे कओ ? ,

तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए समणं भगवं महावीरं एवं वयासी-एस णं भंते ! पुब्बं मट्टिया आसी, तओ पच्छ उदएणं निगिजइ २ त्ता छारेण य करिसेण य एगयओ मीसिजइ २ त्ता चक्के आरोहिजइ,

तओ बहवे करगा य जाव उट्टियाओ य कज्जति, तए णं समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं एवं वयासी-सद्दालपुत्ता एस णं कोलालभंडे किं उट्टाणेणं जाव पुरिसक्कारपरक्कमेणं कज्जति उदाहु अणुट्टाणेणं जाव अपुरिसक्कारपरक्कमेणं कज्जति ? , तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए समणं भगवं महावीरं एवं वयासी-भन्ते ! अणुट्टाणेणं जाव अपुरिसक्कारपरक्कमेणं, नत्थि उट्टाणे इ वा जाव परक्कमे इ वा, नियया सव्वभावा,

तए णं समणे भगवं महावीरे सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं एवं वयासी-सद्दालपुत्ता ! जइ णं तुब्भं केइ पुरिसे वायाहयं वा पक्केल्लयं वा कोलालभण्डं अवहरेज्जा वा विक्खिरेज्जा वा भिंदेज्जा वा अच्छिंदेज्जा वा परिट्टवेज्जा वा अग्गिमित्ताए वा भारियाए सद्धिं विउलाइं भोगभोगाईं भुंजमाणे विहरेज्जा, तस्स णं तुमं पुरिसस्स किं दण्डं वत्तेज्जासि ? ,

भंते ! अहं णं तं पुरिसं आओसेज्जा वा हणेज्जा वा बंधेज्जा वा महेज्जा वा तज्जेज्जा वा तालेज्जा वा निच्छोडेज्जा वा निब्बच्छेज्जा वा अकाले चेव जीवियाओ ववरोवेज्जा । सद्दालपुत्ता ! नो खलु तुब्भं केइ पुरिसे वायाहयं वा पक्केल्लयं वा कोलालभंडं अवहरइ वा जाव परिट्टवेइ वा अग्गिमित्ताए वा भारियाए सद्धिं विउलाइं भोगभोगाईं भुंजमाणे विहरइ, नो वा तुमं तं पुरिसं आओसेज्जासि वा हणिज्जासि वा जाव अकाले चेव जीवियाओ ववरोवेज्जासि, जइ नत्थि उट्टाणे इ वा जाव परक्कमे इ वा नियया सव्वभावा अह ण तुब्भं केइ पुरिसे वायाहयं जाव परिट्टवेइ वा अग्गिमित्ताए वा जाव विहरइ,

तुमं ता तं पुरिसं आओसेसि वा जाव ववरोवेसि तो जं वदसि नत्थि उट्टाणे इ वा जाव नियया सव्वभावा तं ते मिच्छा, एत्थ णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए संबुद्धे,

तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ त्ता एवं वयासी-इच्छामि णं भंते ! तुब्भं अंतिए धम्मं निसामेत्ताए, तए णं समणं भगवं महावीरे सद्दालपुत्तस्स आजीविओवासगरस तीसे य जाव धम्मं परिकहेइ ॥

वृ. 'वायाहययं'ति वाताहतं वायुनेपच्छोपमानीतमित्यर्थः, 'कोलालभण्डं'ति कुलालाः-कुम्भाकाराःतेषामिदं कालालं तच्च तद्भाण्डं च-पण्यं भाजनं वा कौलालभाण्डम्, एतत्किं पुरुषकारेणेतरेथा वा क्रियते इति भगवता पुष्टे स गोशालकमतेन नियतिवादलक्षणेन भावितत्वात्पुरुषकारेणेत्युत्तरदाने च स्वमतक्षतिपरमताभ्यनुज्ञानलक्षणं दोषमाकलयन् अपुरुषकारेण इत्यवोचत्, ततस्तदभ्युपगतनियतिमतनिरासाय पुनः प्रश्नयन्नाह-

'सद्दालपुत्त' इत्यादि, यदि तव कश्चित्पुरुषो वाताहतं वा आममित्यर्थः 'पक्वेल्लयं व'ति

पक्वं वा अग्निना कृतपाकं अपहरेद्वा घोरयेत् विकिरेद्वा—इतस्ततो विक्षिपेत् भिन्नाद्वा काणताकरणेन आच्छिन्नाद्वा हस्तादुद्दालनेन पाठान्तरेण विच्छिन्नाद्वा—विविधप्रकारेश्चैदं कुर्यादित्यर्थः परिष्ठापयेद्वा बहिर्नीत्वा त्यजेदिति । वत्तेज्जासि त्ति निर्वर्त्तयसि 'आओसेज्जा व'त्ति आक्रोशयामि वा मृतोऽसि त्वमित्यादिभिः शापैरभिशपामि हन्मि वा दण्डादिना बध्नामि वा रज्ज्वादिना, तर्जयामि वा 'ज्ञास्यसि रे दुष्टाचार' इत्यादिभिर्वचनविशेषैः ताडयामि वा चपेटादिना निच्छेदयामि वा धनादित्याजनेन निभर्त्सयामि वा पुरुषवचनैः अकाल एव च जीविताद्वा व्यपरोपयामि मारयामीत्यर्थः ॥

इत्येवं भगवांस्तं सद्दालपुत्तं स्ववचनेन पुरुषकाराभ्युपगमं ग्राहयित्वा तन्मतविघटनायाह— 'सद्दालपुत्त' इत्यादि, न खलु तव भाण्डं कश्चिदपहरति न च त्वं तमाक्रोशयसि यदि सत्यमेव नास्त्यु-त्थानादि, अथ कश्चित्तदपहरति त्वं च तमाक्रोशयसि तत एवमभ्युपगमे सति यद्ददसि—नास्त्युत्थानाद इति तत्ते मिथ्या-असत्यमित्यर्थः ॥

मू. (४५) तए णं से सद्दालपुत्ते आजीविओवासए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्टतुट्ट जाव हियए जहा आनंदो तथा गिहिधम्मं पडिवज्जइ,

नवरं एगा हिरण्णकोडी निहाणपउत्ता एगा हिरण्णकोडी वुट्ठिपउत्ता एगा हिरण्णकोडी पवित्थरपउत्ता एगे वए दसगोसाहस्सिएणं वएण जाव समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता जेणेव पोलासपुरे नयरे तेणेव उवागच्छइ २ ता पोलासपुरं नयरं मज्झंमज्जेणं जेणेव सए गिहे जेणेव अग्गिमित्ता भारिया तेणेव उवागच्छइ २ ता अग्गिमित्तं भारियं एवं वयासी—

एवं खलु देवाणुष्पिए ! समणे भगवं महावीरे जाव समोसढे, तं गच्छाहि णं तुमं समणं भगवं महावीरं वंदाहि जाव पञ्जुवासाहि, समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवज्जाहि, तए णं सा अग्गिमित्ता भारिया सद्दालपुत्तस्स समणोवासगस्स तहत्ति एयमड्डं विनएण पडिसुणेइ ॥

ते णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए कोडुंबियपुरिसे सद्दावेइ २ ता एयं वयासी—खिप्पामेव भो देवाणुष्पिया ! लहुकरणजुत्तजोइयं समखुरवालिहाणसमलिहियसिंगएहिं जंबूणयामय-कलावजोत्तपडिविसिड्डएहिं रययामयघंटसुत्तरज्जुगवरकंचणखइयनत्थापगगोहोग्गहियएहिं नीलप्पलकयामेलएहिं पवरगोणजवाणएहिं नानामणिकणगघंटियाजलपरिगयं सुजायजुग-जुत्तउज्जुगपसत्थसुविरइनिम्मियं पवरलक्खणोववेयं जुत्तामेव धम्मियं जाणप्पवरं उवट्टवेह २ ता मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह, तए णं ते कोडुंबियपुरिसा जाव पच्चप्पिणंति ॥

ते णं सा अग्गिमित्ता भारिया ण्हाया जाव पायच्छित्ता सुद्धप्पावेसाइं जाव अप्पमहग्घा-भरणालंकियसरीरा चेडियाचक्कवालपरिकिण्णा धम्मियं जाणप्पवरं दुरुहइ २ ता पोलासपुरं नगरं मज्झंमज्जेणं निग्गच्छइ २ ता जेणेव सहस्संबवणे उज्जाणे जेणेव समणे० तेणेव उवागच्छइ २ ता धम्मियाओ जाणाओ पच्चोरुहइ २ ता चेडियाचक्कवालपरिवुडा जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता तिक्खुतो जाव वंदइ नमंसइ २ ता नच्चासन्ने नाइदूरे जाव पंजलिउडा ठिइया चेव पञ्जुवासइ,

तए णं समणे भगवं महावीरे अग्गिमित्ताए तीसे य जाव धम्मं कहेइ, तए णं सा अग्गिमित्ता भारिया समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्टतुट्टा समणं भगवं महावीरं

वंदइ नमंसइ २ ता एवं वयासी -

सद्दहामि णं भंते ! निग्गन्थं पावयणं जाव से जहेयं तुब्भे वयह, जहा णं देवाणुप्पियाणं अंतिए बहवे उग्गा भोगा जाव पव्वइया तो खलु अहं तथा संचाएमि देवाणुप्पियाणं अंतिए मुंडा भविता जाव अहं णं देवाणुप्पियाणं अंतिए पंचाणुव्वइयंसत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं गिहिधम्मं पडिवज्जिस्सामि, अहासुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंधं करेह,

तए णं सा अग्गिमित्ता भारिया समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए पंचाणुव्वइयं सत्तसिक्खावइयं दुवालसविहं सावगधम्मं पडिवज्जइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता तमेव धम्मियं जाणप्पवरं दुरुहइ २ ता जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगया !!

तए णं समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइ पोलासपुराओ नयराओ सहस्सम्बवणाओ पडिनिग्गच्छइ २ ता बहियाजणवयविहारं विहरइ ।

वृ. 'तए णं सा अग्गिमित्ता' इत्यादि, ततः सा अग्निमित्रा भार्या सद्दालपुत्रस्य श्रमणोपासकस्य तथेति एतमर्थं विनयेन प्रतिशृणोति, प्रतिश्रुत्वा च स्नाता 'कृतबलिकर्मा' बलिकर्म-लोकरूढं, 'कृतकौतुकमंगलप्रायश्चित्ता' कौतुकं-मषीपुण्ड्रादि मंगलदध्यक्षतचन्दनादि एते एव प्रायश्चित्तमिव प्रायश्चित्तं दुःखस्वप्नादिप्रतिघातकत्वेनावश्यककार्यत्वादिति, शुद्धात्मा वैषिकारिणिवेपार्हाणि मङ्गल्यानि प्रवरवस्त्राणि परिहिता, अल्पमहार्धाभरणालङ्कृतशरीराचेटिकाचक्रवालपरिकीर्णा,

पुस्तकान्तरे यावनवर्णको ऽश्नते, स चैवं साव्याख्यानोऽवसेयः- 'लहुकरणजुत्तजोइयं लघुकरणेन-दक्षत्वेन ये युक्ताः पुरुषास्तैर्योजितयन्त्रयूपादिभिः सम्बन्धितं यत्तत्तथा, तथा 'समखुरवालिहाणसमलिहियसिङ्गएहिं' समखुरवालिधानौ-तुल्यशफपुच्छौ समे लिखिते इयं लिखिते शृङ्गे ययोस्तौ तथा ताभ्यां गोयुवभ्यामिति सम्बन्धः, 'जंबूणयामयकलावजोत्तपइविसिङ्गएहिं' जाम्बून-दमयी कलापी-ग्रीवाभरणविशेषी योवत्रे च-कण्ठबन्धनरज्जुप्रतिविशिष्टे-शोभने ययोस्तौ तथा ताभ्यां,-

- 'रययाभयघंटसुत्तरज्जुगवरकंचणखइयनत्थापग्गहोग्गहियएहिं' रजतमय्यी-रुपयिवाकौ घंटे ययोस्तौ तथा सूत्ररज्जुके-कार्पासिकसूत्रमय्यौ ये वरकांचनखचिते नस्ते-नासारज्जुतयोः प्रग्रहेण-रश्मिना अवगृहीतकौ च-बद्धी यौ तौ तथा ताभ्यां, 'नीलुप्पलकयामेलएहिं' नीलोत्पलकृत-शेखराभ्यां 'पवरगोणजुवाणएहिं' नानामणिकणगधट्टियाजालपरिगयं सुजायजुगजुत्तउज्जुगप-सत्थसुविरहइनिम्मियं' सुजातं-सुजातदारुमयं युगं-यूषः युक्तं-संगतं ऋजुकं-सरलं (प्रशस्तं) सुविरचितं-सुघाटितं निर्मितं-निवेशितं यत्र तत्तथा 'जुत्तामेव धम्मयि जाणप्पवरं उवइवेह' युक्तमेव-सम्बद्धमेव गोयुव्यामिति सम्बन्ध इति ।

मू. (४६) तए णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए जाए अभिगयजीवाजीवे जाव विहरइ ।

तए णं से गांसाले मंखलिपुत्ते इमीसे कहाए लद्धइ समाणे-एवं खलु सद्दालपुत्ते आजीवियए-मयं यमित्ता समणाणं निग्गंधाणं दिट्ठिं पडिवत्रे,

तं गच्छामि णं सद्दालपुत्तं आजीविओवासयं समणाणं निग्गंधाणं दिट्ठिं वामेत्ता प्परवि

आजीवियदिद्विं गेण्हावित्तएत्तिकट्टु एवं संपेहेइ २ ता आजीवियसंधसंपरिवुडे जेणेव पोलासपुरे नयरे जेणेव आजीवियसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता आजीवियसभाए भंडगानिकखेवं करेइ २ ता कइवएहिं आजीविएहिं सद्धिं जेणेव सद्दालपुत्ते समणोवासए तेणेव उवागच्छइ,

तए णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए गोसालं मंखलिपुत्तं एज्जमाणं पासइ २ ता नो आढाइ नो परिजाणाइ अणाढायमाणे अपरिजाणमाणे तुसिणीए संचिइइ, तए णं से गोसाले मंखलिपुत्ते सद्दालपुत्तेणं समणोवासएणं अणाढाइज्जमाणे अपरिजणिज्जमाणे पीढफलगसिज्जासंधारइयाए समणस्स भगवओ महावीरस्स गुणकित्तणं करेमाणे सद्दालपुत्तं समणोवासयं एवं वयासी-आगएणं देवाणुप्पिया ! इहं महाभाहणे ?, तए णं सद्दालपुत्ते समणोवासए गोसालं मंखलिपुत्तं एवं वयासी-के णं देवाणुप्पिया ! महाभाहणे ?, तए णं से गोसाले मंखलिपुत्ते सद्दालपुत्तं समणोवासयं एवं वयासी-समणे भगवं महावीरे महामहणे,

से केणट्ठेणं देवाणुप्पिया ! एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महामहणे ?, एवं खलु सद्दालपुत्ता ! समणे भगवं महावीरे महामहणे उप्पन्नानणदंसणधरे जाव महियपूइए जाव तच्चकम्म-सम्पयासम्पउत्ते, से तेणट्ठेणं देवाणुप्पिया एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महामहणे ।

आगए णं देवाणुप्पिया इहं महागोवे ?, के णं देवाणुप्पिया ! महागोवे ?, समणे भगवं महावीरे महागोवे, से केणट्ठेणं देवाणुप्पिया ! जाव महागोवे ?, एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे संसाराडवीए बहवे जीवे नस्समाणे विनस्समाणे खज्जमाणे छिज्जमाणे भिज्जमाणे लुप्पमाणे विलुप्पमाणे धम्ममएणं दंडेणं सारक्खमाणे संगोवेमाणे निव्वाणमहावाइं साहत्थिं संपावेइ, से तेणट्ठेणं सद्दालपुत्ता ! एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महागोवे ।

आगए णं देवाणुप्पिया ! इहं महासत्थवाहे ?, के णं देवाणुप्पिया ! महासत्थवाहे ?, सद्दालपुत्ता ! समणे भगवं महावीरे महासत्थवाहे, से केणट्ठेणं ० ?, एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे संसाराडवीए बहवे जीवे नस्समाणे विनस्समाणे जाव विलुप्पमाणे धम्ममएणं पंधेणं सारक्खमाणे ० निव्वाणमहापट्टणभिमुहे साहत्थिं संपावेइ, से तेणट्ठेणं सद्दालपुत्ता एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महासत्थवाहे ।

आगए णं देवाणुप्पिया ! इहं महाधम्मकही ?, के णं देवाणुप्पिया महाधम्मकही ? समणे भगवं महावीरे महाधम्मकही, से केणट्ठेणं समणे भगवं महावीरे महाधम्मकही ?, एवं खलु देवाणुप्पिया समणे भगवं महावीरे महइमहालयंसि संसारंसि बहवे जीवे नस्समाणे विनस्समाणे ख० छि० भि० लु० वि० उम्मगपडिवत्तेसप्पहविप्पणट्ठे मिच्छत्तबत्ताभिभूए अट्टविकहम्मत्तपड-लपडोच्छन्ने बहूहिं अट्टेहिं य जाव वागरणेहि य चाउरंताओ संसारकन्ताराओ साहत्थिं नित्यारेइ, से तेणट्ठेणं देवाणुप्पिया ! एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महाधम्मकही ।

आगए णं देवाणुप्पिया ! इहं महानिज्जामए ?, के णं देवाणुप्पिया ! महानिज्जामए ?, समणे भगवं महावीरे महानिज्जामए, से केणट्ठेणं ० ?, एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे संसारमहासमुद्वे बहवे जीवे नस्समाणे विनससमाणे जाव विलु० बुद्धमाणे निबुद्धमाणे उप्पियमाणे धम्ममईए नावाए निव्वाणतीराभिमुहे साहत्थिं संपावेइ, से तेणट्ठेणं देवाणुप्पिया ! एवं वुच्चइ-समणे भगवं महावीरे महानिज्जामए ।

तए णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए गोसालं मंखलिपुत्तं एवं वयासी-तुब्भे णं देवाणुप्पिया इयच्छेया जाव इयनिउणा इयनयवादी इयउवएसलच्छा इयविन्नाणपत्ता, पभू णं तुब्भे मम धम्मयारिएणं धम्मोवएसएणं भगवया महावीरेणं सद्धिं विवादं करेतए ?, नो तिण्हे समट्ठे,

से केणट्ठेणं देवाणुप्पिया ! एवं वुच्चइ-नो खलु पभू तुब्भे मम धम्मयारिएणं जाव महावीरेणं सद्धिं विवादं करेतए ?, सद्दालपुत्ता ! से जहानामए केइ पुरिसे तरुणे जुगवं जाव निउणसिप्पोवगए एणं महं अयं वा एलयं वा सूयरं वा कुक्कुं वा तित्तिरं वा वट्ठयं वा लावयं वा कवोयं वा कविअलं वा वायसं वा सेणयं वा हत्थंसि वा पायंसि वा खुरंसि वा पुच्छंसि वा पिच्छंसि वा सिंगसि वा विसाणंसि वा रोमंसि वा जहिं जहिं गिण्हइ तहिं तहिं निच्चलं निष्फंद धरेइ, एवामेव समणे भगवं महावीरे ममं बहूहिं अट्ठेहिं य हेऊहि य जाव वागरणेहि य जहिं जहिं गिण्हइ तहिं तहिं निष्पट्ठपसिणवागरणं करेइ, से तेणट्ठेणं सद्दालपुत्ता ! एवं वुच्चइ-नो खलु पभू अहं तव धम्मयारिएणं जाव महावीरेणं सद्धिं विवादं करेतए,

तए णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए गोसालं मंखलिपुत्तं एवं वयासी-जम्हा णं देवाणु-प्पिया ! तुब्भ मम धम्मयारियस्स जाव महावीरस्स संतेहिं तच्चेहिं तहिएहिं सब्भूएहिं भावेहिं गुणकित्तणं करेह तम्हा णं अहंतुब्भे पाडिहारिएणं पीढ जाव संथारएणं उवनिमंतेमि, नो चेव णं धम्मोत्ति वा तवोत्ति वा, तं गच्छइ णं तुब्भे मम कुंभारावणेसु पाडिहारियं पीढफलग जाव ओगिण्हि-त्ताणं विहरह,

तए णं से गोसाले मंखलिपुत्ते सद्दालपुत्तस्स समणोवासयस्स एयमट्ठं पडिसुणेइ २ ता कुंभारावणेसु पाडिहारियं पीढ जाव ओगिण्हित्ता णं विहरइ, तए णं से गोसाले मंखलिपुत्ते सद्दालपुत्तं समणोवासयं जाहे नो संचाएइ बहूहिं आधवणाहि य पण्णवणाहि य सण्णवणाहि य विण्णवणाहि य निग्गंथाओ पावयणाओ चालित्तए वा खोभित्तए वा विपरिणामित्तए वा ताहे संते तंते परितंते पोलासपुराओ नगराओ पडिनिक्खमइ २ ता बहिया जणवयविहारं विहरइ

बृ. 'महागोवे' त्यादि गोपो-गोरक्षकः स चेररगोरक्षकेभ्योऽतिविशिष्टत्वान्महानिति महागोपः 'नश्यत' इति सन्मानर्गाद्यवमानान् 'विनश्यत' इत्यनेकशो भ्रियमाणान् 'खाद्यमानान्' मृगादिभावे व्याघ्रादिभिः 'छिद्यमानान्' मनुष्यादिभावे खङ्गादिना भिद्यमानान् कुन्तादिना लुप्यमानान् कर्णनासादिच्छेदनेन विलुप्यमानान् बाह्योपध्यपहारतः गाइवेति गम्यते, 'निव्वाणमहावाडं' ति सिद्धिमहागोस्थानविशेषं 'साहत्थे' ति स्वहस्तेनेव स्वहस्तेन, साक्षादित्यर्थः ॥ महासार्थवा-हालापकानन्तरं पुस्तकान्तरे इदमपरमधीयते-

'आगए णं देवाणुप्पिया ! इहं महाधम्मकही ?, के णं देवाणुप्पिया ! महाधम्मकही ?, समणे भगवं महावीरे महाधम्मकही, से केणट्ठेणं समणे भगवं महावीरे महाधम्मकही ?, एवं खलु सद्दालपुत्ता ! समणे भगवं महावीरे महइमहालयंसि संसारंसि बहवे जीवे नस्समाणे जाव विलुप्पमाणे उम्मगपडिवत्ते सप्पहविप्पणट्ठे मिच्छतबलाभिभूए अट्ठविहकम्मतमपडलपडौच्छत्ते बहूहिं अट्ठेहिं य हेऊहि य पसिणेहि य कारणेहि य वागरणेहि य चाउरंताओ संसारकंताराओ साहत्थिं नित्यारेइ, से तेणट्ठेणं सद्दालपुत्ता ! समणे भगवं महावीरे महाधम्मकहि' ति, कण्ठ्योऽयं, नवरं जीवानां नश्यदादिविशेषणहेतुदर्शनायाह-उम्मग्गेत्यादि, तत्रोन्मार्गप्रतिपन्नान्-आश्रितकुदाट्टिशासनान्

सत्यथविप्रनष्टान्—त्यक्तजिनशासनान्, एतदेव कथमित्याह—मित्यात्वबलाभिभूतान्, तथा अष्टविधकर्मैव तमःपटलम्—अन्धकारसमूहः तेन प्रत्यवच्छन्नानिति ।

तथा निर्यामकालापके 'बुद्धमाणे'ति निमज्जतः 'निबुद्धमाणे'ति नितरां निमज्जतः जन्ममरणादिजले इति गम्यते, 'उष्यमाणे'ति उत्स्ताव्यमानान् ॥ 'पभु' ति प्रभवः समर्थाः इतिच्छेकाः—इति एवमुपलभ्यमानाद्भुतप्रकारेण, एवमन्यत्रापि, छेकाः—प्रस्तावज्ञाः, कलापण्डिता इति वृद्धा व्याचक्षते तथा इतिदक्षाः—कार्याणामविलम्बितकारिणः तथा इतिप्रष्ठा—दक्षाणां प्रधाना वाग्मिण इति वृद्धैरुक्तं, क्वचित्पत्तद्वं इत्यधीयते, तत्र प्राप्तार्थाः—कृतप्रयोजनाः, तथा इतिनिपुणाः सूक्ष्मदर्शिनः कुशला इति च वृद्धोक्तं, इतिनयवादिनो—नीतिवक्तारः, तथा इत्युपदेशलब्धा लब्धासोपदेशाः, वाचनान्तरे 'इतिमोघाविनः' अपूर्वश्रुतग्रहणशक्तिमन्तः 'इतिविज्ञानप्राप्ताः' अवाप्तसद्बोधाः ।

'सेजहे'त्यादि, अथ यथा नाम कश्चित्पुरुषः 'तरुणे' ति वर्धमानवयाः, वर्णादिगुणोपचित इत्यन्ये, यावत्करणादिदं दृश्यं 'बलवं' सामर्थ्यवान् 'जुगवं' युगं कालविशेषः तत्रशस्तमस्यास्तीति युगवान्, दुष्टकालस्य बलहानिकरत्वात्तद्वयवच्छेदार्थमिदं विशेषणं, 'जुवाणे' ति युवा—वयःप्राप्तः, 'अप्यायङ्गे'ति नीरोगः 'थिरग्गहत्थे' ति सुलेखकवद्, अस्थिराग्रहस्तो हि न गाढग्रहो भवतीति विशेषणमिदं 'दढपाणिपाए'ति प्रतीतं 'पासपिड्ढन्तरोरुपरिणए'ति पाश्वीं च पृष्ठन्तरे च—तद्भिर्भागौ ऊरु च परिणतौ—निष्पत्तिप्रकर्षवस्थां गतौ यस्य स तथा, उत्तमसंहनन इत्यर्थः,

'तलजमलजुयलपरिधनिभबाहु'ति तलयोः— ताला भिधानवृक्षविशेषयोः यमलयोः—समश्रेणीकयोर्यद्युगलं परिधश्च—अर्गला तन्निभौ—तत्सदशौ बाहू यस्य स तथा, आयतबाहुरात्यर्थः, 'घणनिचियवट्टपालिखन्धे'ति घननिचितः—अत्यर्थं निबिडो वृत्तश्च—वर्तुलः पालिवत्—तडागादिपालीव स्कन्धौ—अंशदेशौ यस्य स तथा, 'चम्पेड्ढगदुहणमोड्डियसमाहयनिचियगायकाए'ति चर्मैका—इष्टकाशकलादिभूतचर्मरकुतपरुपा यदाकर्षणेन धनुर्धरा व्यायामं कुर्वन्ति दुग्धो—मुद्गरो मौष्टिको—मुष्टिप्रमाणः प्रोतघर्मजुकः पाषाणगोलकस्तैः समाहतानि—व्यायामकरणप्रवृत्तौ सत्यां ताडितानि निचितानि गात्राणि—अङ्गानि यत्र स तथा स एवंविधः कायो यस्य स थाय, अनेनाभ्यासजनितं सामर्थ्यमुक्तं,

'लङ्घणपवणजङ्घवायामसमत्थे' ति लङ्घणं च—अतिक्रमणं प्लवनं च—उत्सवनं जविन-व्यायामश्च—तदन्यः शीघ्रव्यापारस्तेषु समर्थो यः स तथा, 'उरस्सबलसमागए'ति अन्तरोत्साह-वीर्ययुक्त इत्यर्थः 'छेए' ति प्रयोगज्ञः 'दक्खे' ति शीघ्रकारी 'पत्तद्वे' ति अधिकृतकर्मणि निष्ठाङ्गतः प्राप्तार्थः, प्रज्ञ इत्यन्ये, 'कुसले' ति आलोचितकारी 'मेहावि' ति सकृददष्टश्रुतरर्मज्ञः 'निउणे' ति उपायरम्भकः 'निउफणसिप्पोवगए' ति सूक्ष्मशिल्पसमन्वित इति,

अजं वा—छगलं एलकं वा—उरभ्रं शूकरं वा—वरागं कुर्कुटतित्तिरवर्तकलावककपोत-कपिल्लवायसश्चेनकाः पक्षिविशेषा लोकप्रसिद्धाः, 'हत्थंसि व'ति यद्यप्यजादीनां हस्तो न विद्यते तथाप्यग्रेतनपादो हस्त इव हस्त इतिकृत्वा हस्ते वेत्युक्तं, यथासम्भवं चैषां हस्तपादबुर-पुच्छपिच्छशृङ्गविषाणरोमाणि योजनीयानि, पिच्छपक्षावयवविशेषः, शटङ्गमिहाजैडकयौः प्रतिपत्तव्यं, विषाणशब्दो यद्यपि गजदन्ते रूढस्तथापीह शूकरदन्ते प्रतिपत्तव्यः, साधर्म्यविशेषादिति,

निश्चलम्—अचलं सामान्यतो निष्पन्दं—किञ्चिच्चलनेनापि रहितम्, 'आधवणाहि य' ति आख्यानैः प्रज्ञापनाभिः—भेदतो वस्तुप्ररूपणाभिः 'संज्ञापनाभिः' संज्ञाजननैः 'विज्ञापनाभिः' अनुकूलभणितैः

मू. (४७) तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स समणोवासयस्स बहूहिं सील० जाव भावेमाणस्स चोदस संवच्छरा विडकंता, पन्नरसमस्स संवच्छरस्स अंतरा वट्टमाणस्स पुब्बरत्तावरत्तकाले जाव पोसहसालाए समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियं धम्मपन्नत्तिं उवसंपज्जिता णं विहरइ,

तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स समणोवासयस्स पुब्बरत्तावरत्तकाले एणे देवे अंतियं पाउब्भवित्था, तए णं से देवे एणं महं नीलुप्पल जाव असिं गहाय सद्दालपुत्तं समणोवासयं एवं वयासी जहा चुलणीपियस्स तहेव देवो उवसग्गं करेइ,

नवरं एकंके पुत्ते नव मंससोल्लए करेइ जाव कनीयसं घाएइ २ ता जाव आयंचइ, तए णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए अभीए जाव विहरइ,

तए णं से देवे सद्दालपुत्तं समणोवासयं अभीयं जाव पासित्ता चउत्थंपि सद्दालपुत्तं समणोवासयं एवं वयासी—हं भो सद्दालपुत्ता ! समणोवासया अपत्थियपत्थिया जाव न भंजसि तओ ते जा इमा अग्गिमित्ता भारिया धम्मसहाइया धम्मविड्जिया धम्मनुरागरत्ता समसुहदुक्खसहाइया तं ते साओ गिहाओ नीणेमि २ ता तव अग्गओ घएमि २ ता नव मंससोल्लए करेमि २ ता आदानभरियंसि कडाहयंसि अद्दहेनि २ ता तव गायं मंसेण य सोणिएण य आयंचामि, जहा णं तुमं अद्दुहइ जाव ववरोविज्जासि,

ते णं से सद्दालपुत्ते समणोवासए तेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे अभीए जाव विहरइ,

तए णं से देवे सद्दालपुत्तं समणोवासयं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी—हं भो सद्दालपुत्ता ! समणोवासया तं चेव भणइ, तए णं तस्स सद्दालपुत्तस्स समणोवासयस्स तेणं देवेणं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्तस्स समाणस्स अयं अज्झत्थिए ४ समुप्पन्ने एवं जहा चुलणीपिया तहेव चित्तेइ जेणं ममं जेट्टं पुत्तं जेणं ममं मज्झिमयं पुत्तं जेणं ममं कनीयसं पुत्तं जाव आयंचइ जाऽवि य णं ममं इमा अग्गिमित्ता भारिया समसुहदुक्खसहाइया तंपि य इच्छइ साओ गिहाओ नीणेत्ता ममं अग्गओ घाएत्तए,

तं सेयं खलु ममं एयं पुरिसं गिण्हित्तएत्तिकट्ट उद्धाइए जहा चुलणीपिया तहेव सब्वं भाणियव्वं, नवरं अग्गिमित्ता भारिया कोलाहलं सुणित्ता भणइ, सेसं जहा चुलणीपियावत्तव्वया, नवरं अरुणभूए विमाणे उववन्ने जाव महाविदेहे वासे सिज्झिहिइ, निक्खेवओ ॥

अध्ययन - ७ - समाप्तम्

अध्ययन - ८ - महाशतकः

मू. (४८) अट्टमस्स उक्खेवओ, एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं रायगिहे नयरे गुणसिले चेइए सेणिए राया तत्थ णं रायगिहे महासयए नामं राहावई परिवसइ, अहे जहा आनंदो, नवरं अट्ट हिरण्णकोडिओ सकंसाओ निहाणपउत्ताओ अट्ट हिरण्णकोडिओ सकंसाओ वुट्ठिपउत्ताओ अट्ट हिरण्णकोडिओ सकंसाओ पवित्थरपउत्ताओ अट्ट वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं, तस्स णं मासयगस्स रेवईपामोक्खाओ तेरस भारियाओ होत्था, अहीन जाव सुरूवाओ,

तस्स णं महासयणस्स रेवईए भारियाए कोलधरियाओ अट्ट हिरण्णकोडिओ अट्ट वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं होत्था अवसेसाणं दुवालसण्हं भारियाणं कोलधरिया एगमेगा हिरण्णकोडी एगमेगे य वए दसगोसाहस्सिएणं वएणं होत्था ॥

मू. (४९) तेणं कालेणं तेण समएणं सामी समोसढे, परिसा निग्गया, जहा आणंदो तहा निग्गच्छइ तहेव सावयधम्मं पडिवज्जइ,

नवरं अट्ट हिरण्णकोडिओ सकंसाओ उच्चारैइ, अट्ट वया, रेवईपामोक्खाहिं तेरसहिं भारियाहिं अवसेसं मेहुणविहिं पच्चक्खाइ, सेसं सव्वं तहेव, इमं च णं एयारूवं अभिग्गहं अभिग्गहइ कल्लाकल्लिं च णं कप्पइ मे बेदोणियाए कंसपाईए हिरण्णभरियाए संववहरित्तए,

तए णं से महासयए समणोवासए जाए अभिगयजीवाजीवे जाव विहरइ,

तए णं समणे भगवं महावीरे बहिया जणवयविहारं विहरइ ॥

वृ. अष्टममपि सुगमं, तथापि किमपि तत्र लिख्यते—

‘सकंसाओ’ति सह कांस्थेन—द्रव्यमानविशेषेण यास्ताः सकांस्याः ‘कोलधरियाओ’ति कुलगृहात्—पित—गृहादागताः कौलगृहिकाः ॥

मू. (५०) तए णं तीस रेवईए गाहावइणीए अन्नया कयाइ पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि कुडुंब जाव इमेयारूवे अज्झत्थिए ४,

एवं खलु अहं इमासिं दुवालसण्हं सवत्तीणं विघाएणं नो संचाएमि महासयएणं समणोवासएणं सद्धिं उरालाई माणुस्सायाइं भोगभोगाइं भुञ्जमाणी विहरित्तए,

तं सेयं खलु ममं एयाओ दुवालसवि सवत्तियाओ अग्गिप्पओगेणं वा सत्थप्पओगेणं वा विसप्पओगेणं वा जीवियाओ ववरोवित्ता एयासिं एगमेगं हिरण्णकोडिं एगमेगं वयं सयमेव उवसंपज्जित्ता णं महासयणएणं समणोवासएण सद्धिं उरालाई जाव विहरित्तए,

एवं संपेहेइ २ ता तासिं दुवालसण्हं सवत्तीणं अंतराणि य छिद्राणि य विवराणि य पडिजागरमाणी विहरइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी अन्नया कयाइ तासिं दुवालसण्हं सवत्तीणं अंतरं जाणित्ता छ सवत्तीओ सत्थप्पओगेणं उद्वेइ २ ता छ सवत्तीओ विसप्पओगेणं उद्वेइ २ ता तासिं दुवालसण्हं सवत्तीणं कोलधरियं एगमेगं हिरण्णकोडिं एगमेगं वयं सयमेव पडिवज्जइ २ ता महासयएणं समणोवासएणं सद्धिं उरालाई भोगभोगाइं भुञ्जमाणी विहरइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी मंसलोलुया मंसेसु मुच्छिया जाव अज्झोववन्ना बहुविहेहिं मंसेहि य सोल्लेहि य तल्लिएहि य भज्जिएहि य सुरं च महुं च मेरगं च मज्जं च सीधुं च पसन्नं च आसाएमाणी ४ विहरइ ॥

वृ. ‘अन्तराणि य’ति अवसरान् ‘छिद्राणि’ विरलपरिवारत्वानि ‘विरहान्’ एकान्तानिति, ‘मंसलोल’त्यादि, मांसलोला—मांसलम्पटा, एतदेव विशिष्यते—मांसमूर्च्छिता, तदोषानाभिज्ञत्वेन मूढेत्यर्थः, मांसप्रथिता—मांसानुरागतन्तुभिः सन्दर्भिता, मांसगृह्णा—तद्भोगेऽप्यजातकाङ्गाविच्छेदा, मांसाध्युपपन्ना—मांसैकाग्रचित्ता, ततश्च बहुविधैर्मांसैश्च सामान्यैः तद्विशेषैश्च, तथा चाह

‘सोल्लिएहि य’ति शूल्यकैश्च—शूलसंस्कृतकैः तल्लितैश्च—घृतादिनाऽग्नौ संस्कृतैः

भर्जितैश्च-अग्निमात्रपकैः सहेति गम्यते, सुरांच काष्ठापिष्टनिष्पन्नां मधुच-क्षौद्रं मेरुकंच-मद्यविशेषं मद्यं च-गुडघातकीभवं सीधु च-तद्विशेषं प्रसन्नं च-सुराविशेषं आस्वादयन्ती-ईषत्वादयन्ती कदाचिद् विस्वादयन्ती-विविधप्रकारैर्विशेषेण वा स्वादयन्तीति कदाचिदेव परिभाजयन्ती स्वपरिवारस्य परिभुञ्जाना सामस्येन विक्षिततद्विशेषान् ॥

मू. (५१) तए णं रायगिहे नयरे अन्नया कयाइ अमाघाए धुट्टे याविहोत्था, तए णं सा रेवई गाहावइणी मंसलोलुया मंसेसु मुच्छिया ४ कोलघरिए पुरिसे सदावेइ २ ता एवं वयासी-

तुब्भे देवाणुप्पिया ! मम कोलघरियएहिंतो वएहिंतो कल्लाकल्लिं दुवे दुवे गोणपोयए उद्वेह २ ता ममं उवणेह,

तए णं ते कोलधरिया पुरिसा रेवईए गाहावइणीए तहत्ति एयमड्डं विनएणं पडिसुणंति २ ता रेवईए गाहावइणीए कोलघरिएहिंतो वएहिंतो कल्लाकल्लिं दुवे दुवे गोणपोयए वहेत्ति २ ता रेवईए गाहावइणीए उवणेत्ति, तए णं सा रेवई गाहावइणी तेहिं गोणमंसेहिं सोल्लेहि य ४ सुरं च ६ आसाएमाणी ४ विहरइ ।

वृ. 'अमाघातो' रूढिशब्दत्वात् अमारित्यर्थः 'कोलघरिए'ति कुलगृहसंबन्धिनः 'गोणपोतकौ' गोपुत्रकौ 'उतवेह'ति विनाशयत ॥

मू. (५२) तए णं तस्स महासयगस्स समणोवासगस्स बहूहिं सील जाव भावेमाणस्स चोदस संवच्छरा विडकंता, एवं तहेव जेड्डं पुतं ठवेइ जाव पोसहसालाए धम्मपन्नत्तिं उवसंपजित्ता णं विहरइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी मत्ता लुलिया विइण्णकेसी उत्तरिज्जयं विकड्डमाणी २ जेणेव पोसहसाला जेणेव महासयए सम० तेणेव उवागच्छइ २ ता मोहुम्मायजणणाइं सिंगरियाइं इत्थिभावाइं उववंसेमाणी २ महासययं समणोवासयं एवं वयासी-

हं भो महासयया समणोवासया ! धम्मकामया पुण्णकामया सग्गकामया मोक्खकामया धम्मकंठिया ४ धम्मपिवासिया ४ किण्णं तुब्भं देवाणुप्पिया ! धम्मेण वा पुण्णेण वा सग्गेण वा मोक्खेण वा ? जण्णं तुमं मए सड्डिं उरालाइं जाव भुंजमाणे नो विहरसि,

तए णं से महासयए समणोवासए रेवईए गाहावइणीए एयमड्डं नो आढाइ नो परियाणाइ अणाढाइज्जमाणे अपरियाणमाणे तुसिणीए धम्मज्झाणोवगए विहरइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी महासययं समणोवासयं दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी- भो तं चेव भणइ, सोऽवि तहेव जाव अणाढाइज्जमाणे अपरियाणमाणे विहरइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी महासयएणं समणोवासएणं अणाढाइज्जमाणी अपरियाणि-ज्जमाणी जामेव दिसं पाउब्भूया तामेव दिसं पडिगया ॥

वृ. 'मत्त'ति सुरादिमदवती 'लुलिता' मदवशेन घूर्णिता, स्वलत्पदेत्यर्थः, विकीर्णा-विक्षिप्ताः केशा यस्याः सा तथा, उत्तरीयकं-उपरितनवसनं विकर्षयन्ती मोहोन्मादजनकान् कामोद्दीपकान् शृङ्गारिकान्-शृङ्गाररसवतः स्त्रीभावनान्-कटाक्षसन्दर्शनादीन् उपसन्दर्शयन्ती 'हं भो'ति आमन्त्रणं महासयया ! इत्यादेर्विहरसीतिपर्यवसानस्य रेवतीवाक्यास्यायमभिप्रायः-अयमेवस्यस्वर्गो मोक्षो वा यत् मया सह विषयसुखानुभवानं,

धर्मानुष्ठानं हि विधीयते स्वर्गाद्यर्थं, स्वर्गादिश्चेत्यते सुखार्थं, सुखंचैतावदेव तावदंष्ट्रं यत्कामासेवनमिति, भणन्ति च—

॥ १ ॥ “जइ नत्थि तत्थ सीमंतिणीओ मणहरपियङ्कुवण्णाओ ।

तारे सिद्धंति य बन्धणं खु मोक्खो न सो मोक्खो ॥”

(तथा)

॥ १ ॥ “सत्यं वच्मि हितं वच्मि, सारं वच्मि पुनः पुनः ।

अस्मिन्नसारे संसारे, सारं सारङ्गलोचनाः ॥” (तथा)

॥ १ ॥ “द्विष्टवर्षा योषित्पञ्चविंशतिकः पुमान् ।

अनयोर्निरन्तरा प्रीतिः, स्वर्ग इत्यभिधीयते ॥”

मू. (५३) तए णं से महासयए समणोवासए पढमं उवासगपडिमं उवसंपञ्जित्ता णं विहरइ, ‘पढमं अहासुत्तं जाव एक्कारसऽवि,

तए णं से महासयए समणोवासए तेणं उरालेणं जाव किसे धमणिसंतए जाए तए णं तस्स महासययस्स समणोवासयस्स अन्नया कयाइ पुव्वरत्तावरत्तकाले धम्मजागरियं जागरमाणस्स अयं अज्झत्थिए ४ एवं खलु अहं इमेणं उरालेणं जहा आनंदो तहेव अपच्छिममारणत्तिसंलेहणाञ्जूसियसरीरे भत्तपाणपडियाइक्खिए कालं अणवकङ्कमाणे विहरइ,

तए णं तस्स महासयगस्स समणोवासगस्स सुभेणं अज्झवसाणेणं जाव खओवसमेणं ओहिनाणे समुप्पन्ने पुरत्थिमेणं लवणसमुद्धे जोयणसाहस्सियं खेतं जाणइ पासइ, एवं दक्खिणेणं पच्चत्थिमेणं, उत्तरेणं जाव चुल्लहिमवंतं वासहरपव्वयं जाणइ पासइ, अहे इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए लोलुयच्चुयं नरयं चउरासीइवाससहस्सट्ठिइयं जाणइ पासइ ॥

मू. (५४) तए णं सा रेवई गाहावइणी अन्नया कयाइ मत्ता जाव उत्तरिज्रयं विकट्टेमाणी २ जेणेव महासयए समणोवासए जेणेव पोसहसाला तेणेव उवागच्छइ २ ता महासययं तहेव भणइ जाव दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी—हं भो तहेव,

तए णं से महासयए समणोवासए रेवईए गाहावइणीए दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्ते समाणे आसुरुत्ते ४ ओहिं पउअइ २ ता ओहिणा आभोएइ २ ता रेवईं गाहावइणिं एवं वयासी—हं भो रेवई ! अपत्थियपत्थिए ४,

एवं खलु तुमं अन्तो सत्तरत्तस्स अलसएणं वाहिणा अभिभूया समाणी अट्टुहट्टवसट्टा असमाहिपत्ता कालमासे कालं किच्चा अहे इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए लोलुयच्चुए नरए चउरासीइवाससहस्सट्ठिइएसु नेरइएसु नेरइयत्ताए उववज्जिहिसि,

तए णं सा रेवई गाहावइणी महासयएणं समणोवासएणं एवं वुत्ता समाणी एवं वयासी—रुट्ठे णं ममं महासयए समणोवासए हीणे णं ममं महासयए समणोवासए अज्साया णं अहं महासयएणं समणोवासएणं न नज्जइ णं अहं केणवि कुमारेणं भारिज्जिस्सामित्तिकट्टु भीया तत्था तसिया उव्विग्गा सञ्जावभया सणियं २ पच्चोसक्कइ २ ता जेणेव सए गिहे तेणेव उवागच्छइ २ ता ओहय जाव झियाइ,

तए णं सा रेवई गाहावइणी अंता सत्तरत्तस्स अलसएणं वाहिणा अभिभूया अट्टुहट्टवसट्टा कालमासे कालं किच्चा इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए लोलुयच्चुए नरए चउरासीइवाससहस्सट्ठिइएसु

नेरइएसु नेरइयताए उववन्ना ॥

वृ. 'अलसएणं' ति विषूचिकाविशेषलक्षणेन, तल्लक्षणं चेदम्-

॥ १ ॥

'नोर्ध्वं ब्रजाति नाधस्तादाहारो न च पच्यते ।

आमाशयेऽलसीभूतस्तेन सोऽलसकः स्मृतः ॥' इति ॥

'हीने' ति प्रीत्या हीनः-त्यक्तः 'अवज्झाय' ति अपध्याता दुध्यानविषयीकृता 'कुमारेणं' ति दुःखमृत्युना ॥

मू. (५५) तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवं महावीरे समोसरणं जाव परिसा पडिगया, गोयमाइ समणे भगवं महावीरे एवं वयासी-एवं खलु गोयमा ! इव रायगिहे नयरे मम अंतेवासी महासयए नामं समणोवासए पोसहसालाए अपच्छिममारणंतिथसंलेहणाए झूसियसरीरे भत्तपाणपडियाइक्खिए कालं अणवकंखमाणे विहरइ,

तए णं तस्स मासयगस्स रेवई गाहावइणी मत्ता जाव विकट्टेमाणी २ जेणेव पोसहसाला जेणेव महासयए तेणेव उवागच्छइ २ ता मोहुम्माय जाव एवं वयासी-तहेव जाव दोच्चंपि तच्चंपि एवं वयासी,

तए णं से महासयए समणोवासए रेवईए गाहावइणीए दोच्चंपि तच्चंपि एवं वुत्ते समाणे आसुरुत्ते ४ ओहिं पउंजइ २ ता ओहिणा आभोएइ २ ता रेवई गाहावइणी एवं वयासी-जाव उववज्जिहिसि, नो खलु कप्पइ गोयमा ! समणोवासगस्स अपच्छिम जाव झूसियसरीरस्स भत्तपाणपडियाइक्खियस्स परो संतेहिं तच्चेहिं तहिएहिं सब्भूएहिं अनिट्टेहिं अकंतेहिं अप्पिएहिं अमणुण्णेहिं वागरणेहिं वागरित्तए, तं गच्छ णं देवाणुप्पिया ! तुमं महासययं समणोवासयं एवं वयाहि नो खलु देवाणुप्पिया ! कप्पइ समणोवासगस्स अपच्छिम जाव भत्तपाणपडियाइक्खियस्स परो संतेहिं जाव वागरित्तए, तुमे य णं देवाणुप्पिया ! रेवई गाहावइणी संतेहिं ४ अनिट्टेहिं ६ वागरणेहिं वागरिया तं णं तुमं एयस्स ठाणस्स आलोएहि जाव जहारिहं च पायच्छित्तं पडिवज्जाहि,

तए णं से भगवं गोयमे समणस्स भगवओ महावीरस्स तहत्ति एयमड्डं विनएणं पडिसुणेइ २ ता तओ पडिनिक्खमइ २ ता रायगिहं नयरं मज्झंमज्जेणं अणुप्पविसइ २ ता जेणेव महासयगस्स समणोवासयस्स गिहे जेणेव महासयए समणोवासए तेणेव उवागच्छइ,

तए णं से महासयए भगवं गोयमं एज्जमाणं पासइ २ ता हड्ड जाव हियए भगवं गोयमं वंदइ नमंसइ, तए णं से भगवं गोयमे महासययं समणोवासयं एवं वयासी-एवं खलुदेवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे एवमाइक्खइ भासइ पन्नवेइ परूवेइ-नो खलु कप्पइ देवाणु प्पिया समणोवासगस्स अपच्छिम जाव वागरित्तए, तुमे णं देवाणुप्पिया ! रेवई गाहावइणी संतेहिं जाव वागरिआ, तं णं तुमं देवाणुप्पिया ! एयस्स ठाणस्स आलोएहि जाव पडिवज्जाहि,

तए णं से महासयए समणोवासए भगवओ गोयमस्स तहत्ति एयमड्डं विनएणं पडिसुणेइ २ ता तस्स ठाणस्स आलोएइ जाव अहारिहं च पायच्छित्तं पडिवज्जइ, तए णं से भगवं गोयमे महासयगस्स समणोवासयस्स अंतियाओ पडिनिक्खमइ २ ता रायगिहं नगरं मज्झंमज्जेणं निगच्छइ २ ता जेणेव मसणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ।

तए णं समणे भगवं महावीरे अन्नया कयाइ रायगिहाओ नयराओ पडिनिक्खमइ २ ता बहिया जणवयविहारं विहरइ

वृ. 'नो खलु कप्पइ गोयमे'त्यादि, 'संतेहिं'ति सद्भिर्घमानार्थैः 'तद्येहिं'ति तथ्यैस्तत्त्वरूपैर्वाऽनुपचारिकैः 'तहिएहिं'ति तमेवोक्तं प्रकारमापन्नैर्न मात्रयाऽपि न्युनाधिकैः, किमुक्तं भवति ? -

सद्भूतैरिति, अनिष्टैः—अवाञ्छितैः अकान्तैः—स्वरूपेणाकमनीयैः अप्रियैः—अप्रीतिकारकैः अमनोद्वैः—मनसान ज्ञायन्ते—नाभिलष्यन्ते वक्तुमपि यानितैः, अमनआपैः—न मनस आप्यन्ते—प्राप्यन्ते चिन्तयाऽपि यानितैः, वचने चिन्तने च येषां मनो नोत्सहत इत्यर्थः, व्याकरणैः—वचनविशेषैः

मू. (५६) तए णं से महासयए समणोवासए बहूहिं सील जाव भावेत्ता वीसं वासाइं समणोवासयपरियायं पाउणित्ता एक्कारस उवासगपडिमाओ सम्मं काएण फासित्ता मासियाए संलेहणाए अप्पाणं झूसित्ता सट्ठिं भत्ताइं अणसणाए छेदत्ता आलोइयपडिकंते समाहिपत्ते कालमासे कालं किच्चा सोहम्मे कप्पे अरुणवडिंसए विमाणे देवत्ताए उववन्ने । चत्तारि पलिओवमाइं ठिई । महाविदेहे वासे सिञ्जिहिइ निक्खेवो ॥

अध्ययनं - ८ - समाप्तम्

अध्ययनं - ९ - नंदिनीपिया

मू. (५७) नवमस्स उक्खेवो, एवं खलु जम्बू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं सावत्थी नयरी कोट्टए चेइए जियसत्तूराया तत्थ णं सावत्थीए नयरीए नंदिणीपिया नामं गाहावई परिवसइ,

अट्ठे चत्तारि हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ चत्तारि हिरण्णकोडिओ बुट्ठिपउत्ताओ चत्तारि हिरण्णकोडीओ पवित्थरपउत्ताओ चत्तारि वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं अस्सिणी भारिया सामी समोसढे जहा आनंदो तहेव गिहिधम्मं पडिवज्जइ सामी बहिया विहरइ,

तए णं से नंदिणीपिया समणोवासए जाए जाव विहरइ, तए णं तस्स नंदिणीपियस्स समणोवासयस्स बहूहिं सीलव्वयगुण जाव भावेमाणस्स चोदस संवच्छराइं विकंताइं तहेव जेइं पुत्तं ठवइ धम्मपन्नत्तिं वीसं वासाइं परियागं नाणत्त अरुणगवे विमाणे उववाओ ।

महाविदेहे वासे सिञ्जिहिइ ॥ निक्खेवो ॥

वृ. [नवमे च कण्ठये एवेति]

अध्ययनं - ९ - समाप्तम्

अध्ययनं - १० - सालिहीपिया

मू. (५८) दसमस्स उक्खेवो, एवं खलु जंबू ! तेणं कालेणं तेणं समएणं सावत्थी नयरी कोट्टए चेइए जियसत्तू तत्थ णं सावत्थीए नयरीए सालिहीपिया नामं गाहावई परिवसइ

अट्ठे दित्ते चत्तारि हिरण्णकोडीओ निहाणपउत्ताओ चत्तारि हिरण्णकोडिओ बुट्ठिपउत्ताओ चत्तारि हिरण्णकोडीओ पवित्थरपउत्ताओ चत्तारि वया दसगोसाहस्सिएणं वएणं फग्गुणी भारिया सामी समोसढे जहा आनंदो तहेव गिहिधम्मं पडिवज्जइ, जहा कामदेवो तथा जेइं पुत्तं ठवेत्ता

पोसहसालाए समणस्स भगवओ महावीरस्स धम्मपन्नत्तिं उवसंपज्जिता णं विहरइ,
नवरं निरुवसग्गाओ एक्कारसवि उवासगपडिमाओ तहेव भाणियव्वाओ,
एवं कामदेवगमेणं नेयव्वं जाव सोहम्मे कप्पे अरुणकीले विमाणे देवत्ताए उववन्ने ।
वत्तारि पलिओवमाइं ठिई, महाविदेहे वासे सिञ्जिहहिइ

वृ. दशमे च कंठ्ये एवेति प्रत्यध्ययनमुपक्षेपनिक्षेपावभ्यूह्य वाच्यौ ।

मू. (५९) दसण्हवि पनरसमे संवच्छरे वट्टमाण्णं चिंता । दसण्हवि वीसं वासाइं
समणोवासयपरियाओ ॥ एवं खलु जंबू ! समणेणं जाव संपत्तेणं सत्तमस्स अंगस्स उवासगदसाणं
दसमस्स अज्झयणस्स अयमट्ठे पन्तते ।

मू. (६०) उवासगदसाओ समत्ताओ ॥ उवासगदसाणं सत्तमस्स अंगस्स एणो सुयखन्धो
दस अज्झयणा एकसरगा दससु चेव दिवसेसु उद्विस्सिज्जति तओ सुयखंधो समुद्विस्सिज्जइ
अणुण्णविज्जइ दोसु दिवसेसु, अंगतहेव ॥

वृ. शिष्टदिनामान्यरुणपदपूर्वाणि धश्यानि, अरुणशिष्टमित्यादि ॥ एताश्च पूर्वोक्तानुसा-
रेणावसेयाः ॥ यदिह न व्याख्यातं तत्सर्वं ज्ञाताधर्मकथाव्याख्यानमुपयुक्तेन निरूप्यावसेय-
मिति ॥ सर्वस्यापि स्वकीयं वचनमभिमतं प्रायशः स्याज्जनस्य, यत्तु स्वस्यापि सम्यग् न हि विहितरुचिः
स्यात् कथं तत्परेषाम् ? चित्तोल्लासात्कुतश्चित्तदपि निगदितं किञ्चिदेवं मयैतद्युक्तं यच्चत्र तस्य
ग्रहममलधियः कुर्वतां प्रीतये मे ॥ १ ॥ इति श्रीचन्द्रकुलाम्ननभोमणिश्रीजिनेश्वराचार्यान्ति -
षच्छ्रीमन्नवाङ्गीवृत्तिकारकश्रीमदभयदेवाचार्यकृतं समाप्तमुपासकदशाविवरणम् ॥

वृ. तथा एवं खलु जम्बू ! इत्यादि उपासकदशानिगमनवाक्यमध्येयमिति ।

अध्ययन - १० - समाप्तम्

- मू. (६१) वाणियगामे चंपा दुवे य वाणरसीए नयरीए ।
आलभियाय पुरवरी कम्पिल्लपुरं च बोद्धव्वं ॥
- मू. (६२) पोलासं रायगिहं सात्थीए पुरीए दोन्नि भवे ।
एए उवासगाणं नयरा खलु होंति बोद्धव्वा ॥
- मू. (६३) सिवनंद भद्द सामा धन्न बहुल पूस अग्गिमत्ता य ।
रेवइ अस्सिणि तह फग्गुणी य भज्जाण नामाइं ॥
- मू. (६४) ओहिण्णाण पिसाए माया वाहिधणउत्तरिजे य ।
भज्जा य मुव्वया दुव्वयानिरुवसग्गया दोन्नि ॥
- मू. (६५) अरुणे अरुणाभे खलु अरुणप्पहअरुणकंतसिट्ठे य ।
अरुणज्जाए य छट्ठे भूय वडिंसे गवे कीले ॥
- मू. (६६) चाली सट्ठि असीई सट्ठी सट्ठी य सट्ठि दस सहस्सा ।
असिई चत्ता चत्ता एए वइयाण य सहस्सा ॥
- मू. (६७) बारस अट्ठारस चउवीसं तिविहं अट्ठारसाइ नेयं ।
धन्नेण तिव्वोविसं बारस बारस य कोडीओ ॥

- मू. (६८) उल्लण्वदतवणफलं आम्बिगणुव्वट्टणे सणाणे य ।
वत्थ विल्लवण पुप्फे आभरणं धूवपेज्जाइ ॥
- मू. (६९) भक्खोयण सूय घए सागे माहरजेमणऽनपाणे य ।
तंबोले इगवीसं आनंदाईण अभिग्गहा ॥
- मू. (७०) उहं सोहम्मपुरे लोलूए अहे उत्तरे हिमवन्ते ।
पंचसए तए तिदिसिं ओहिन्नाणं दसगणस्स ॥
- मू. (७१) वंसण-वय-सामाइय पोसह-पडिमा-अंभ-सच्चित्ते ।
आरंभ-पेस-उद्धिट्ठ-वड्ज्जए समणभूए य ॥
- मू. (७२) इक्कारस पडिमाओ वीसं परियाओ अणसणं मासे ।
सोहम्पे घउपलिया महाविदेहंमि सिज्झिहिइ ॥
- वृ. तथा पुस्तकान्तरे सङ्ग्रहगाथा उपलभ्यन्ते, ताश्चेमाः-
- ॥ १ ॥ वाणियगामे १ चंपा दुवे य २-३ वाणारसीए नयरीए ६ ।
आलभिया य पुरवरी ५ कंपिल्लपुरं च बोद्धव्वं ६ ॥
- ॥ २ ॥ पोलासं ६ रायगिहं ८ सावत्थीए पूरीए दोत्रि भवे ९-१० ।
एए उवासमाणं नयरा खलु होंति बोद्धव्वा ॥
- ॥ ३ ॥ सिवनंद १ भद्द २ सामा ३ धण ४ बहुल ५ पूस ६ अग्गिभित्ता ७ य ।
रेवइ ८ अस्सिणि ९ तह फग्गुणी १० य भज्जाण नामाइं ॥
- ॥ ४ ॥ ओहिन्नाण १ पिसाए २ माया ३ वाहि ४ घण ५ उत्तरिज्जे ६ य ।
भज्जा य सुव्वया ७ दुव्वया ८ निरुवसग्गया दोत्रि ९-१० ॥
- ॥ ५ ॥ अरुणे १ अरुणाभे २ खलु अरुणप्पह ३ अरुणकंत ४ सिट्ठे ५ य ।
अरुणज्झए ६ य छट्ठे भूय ७ वडिंसे ८ गवे ९ कीले १० ॥
- मुनि दीपरलसागरेण संशोधिता सम्पादिता उपासकदशाङ्गसूत्रस्य
अभयदेवसुरि विरचिता टीका परिसमाप्ता ।

७ सप्तमं अङ्गसूत्रं उपासकदशा समाप्तम्

ભાવભરી વંદના

જેમના દ્વારા સૂત્રમાં ગુંથાયેલ જિનવાણીનો ભવ્ય વારસો

વર્તમાનકાલીન “આગમસાહિત્ય”માં પ્રાપ્ત થયો

એ સર્વે સૂરિવર આદિ આર્થ પૂજ્યશ્રીઓને-

પંચમ ગણધર શ્રી સુધર્મા સ્વામી	ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી		
દશ પૂર્વધર શ્રી શય્યાંભવસૂરિ	(અનામી) સર્વે શ્રુત સ્થવીર મહર્ષિઓ		
દેવવાચક ગણિ	શ્રી શ્યામાચાર્ય		
દેવદ્વિગણિ ક્ષમાશ્રમણ	જિનભદ્ર ગણિ ક્ષમાશ્રમણ		
સંઘદાસગણિ	સિદ્ધસેન ગણિ		
જિનદાસ ગણિ મહત્તર	અગતસ્પસિંહ સૂરિ		
શીલાંકાચાર્ય	અભયદેવસૂરિ		
મલયગિરિસૂરિ	ક્ષેમકીર્તિસૂરિ		
હરિભદ્રસૂરિ	આર્ચરક્ષિત સૂરિ (?)		
દ્રોણાચાર્ય	ચંદ્ર સૂરિ		
વાદિવેતાલ શાંતિચંદ્ર સૂરિ	મલ્લધારી હેમચંદ્રસૂરિ		
શાંતિચંદ્ર ઉપાધ્યાય	ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય		
ગુણરત્નસૂરી	વિજય વિમલગણિ		
વીરભદ્ર	ઋષિપાલ	બ્રહ્મમુનિ	તિલકસૂરિ
સૂત્ર-નિર્યુક્તિ - ભાષ્ય - ચૂર્ણિ - વૃત્તિ - આદિના રચયિતા અન્ય સર્વે પૂજ્યશ્રી			

વર્તમાન કાલિન આગમ સાહિત્ય વારસાને

સંશોધન-સંપાદન-લેખન આદિ દ્વારા મુદ્રીત/અમુદ્રીત સ્વરૂપે રજૂ કર્તા

સર્વે શ્રુતાનુરાગી પૂજ્યપુરુષોને

આનંદ સાગરસૂરિજી	ચંદ્રસાગર સૂરિજી	મુનિ માણેક
જિન વિજયજી	પુન્યવિજયજી	ચતુરવિજયજી
જંબુ વિજયજી	અમરમુનિજી	કનૈયાલાલજી
લાભસાગરસૂરિજી	આચાર્ય તુલસી	ચંપક સાગરજી

સ્મરણાંજલિ

બાબુ ધનપતસિંહ	પં૦ બેચરદાસ	પં૦ જીવરાજભાઈ
પં૦ ભગવાનદાસ	પં૦ રૂપેન્દ્રકુમાર	પં૦ હીરાલાલ
શ્રુત પ્રકાશક સર્વે સંસ્થાઓ		

४५ आगम भूज तथा विवरणानुं श्लोक प्रमाणादर्शक कोष्टक

क्रम	आगमसूत्रनाम	मूल श्लोक प्रमाण	वृत्ति-कर्ता	वृत्ति श्लोकप्रमाण
१.	आचार	२५५४	शीलाङ्गाचार्य	१२०००
२.	सूत्रकृत	२१००	शीलाङ्गाचार्य	१२८५०
३.	स्थान	३७००	अभयदेवसूरि	१४२५०
४.	समवाय	१६६७	अभयदेवसूरि	३५७५
५.	भगवती	१५७५१	अभयदेवसूरि	१८६१६
६.	ज्ञाताधर्मकथा	५४५०	अभयदेवसूरि	३८००
७.	उपासकदशा	८१२	अभयदेवसूरि	८००
८.	अन्तकृद्दशा	९००	अभयदेवसूरि	४००
९.	अनुत्तरोपपातिकदशा	१९२	अभयदेवसूरि	१००
१०.	प्रश्नव्याकरण	१३००	अभयदेवसूरि	५६३०
११.	विपाकश्रुत	१२५०	अभयदेवसूरि	९००
१२.	औपपातिक	११६७	अभयदेवसूरि	३१२५
१३.	राजप्रश्निय	२१२०	मलयगिरिसूरि	३७००
१४.	जीवाजीवाभिगम	४७००	मलयगिरिसूरि	१४०००
१५.	प्रज्ञापना	७७८७	मलयगिरिसूरि	१६०००
१६.	सूर्यप्रज्ञप्ति	२२९६	मलयगिरिसूरि	९०००
१७.	चन्द्रप्रज्ञप्ति	२३००	मलयगिरिसूरि	९१००
१८.	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति	४४५४	शान्तिचन्द्रउपाध्याय	१८०००
१९थी	निरयावलिका	११००	चन्द्रसूरि	६००
२३.	(पञ्च उपाङ्ग)	-	-	-
२४.	चतुःशरण	८०	विजयविमलयगणि	(?) २००
२५.	आतुर प्रत्याख्यान	१००	गुणरलसूरि (अवचूरि)	(?) १५०
२६.	महाप्रत्याख्यान	१७६	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	१७६
२७.	भक्तपरिज्ञा	२१५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	२१५
२८.	तन्दुल वैचारिक	५००	विजयविमलयगणि	(?) ५००
२९.	संस्तारक	१५५	गुणरल सूरि (अवचूरि)	११०
३०.	गच्छाचार*	१७५	विजयविमलयगणि	१५६०
३१.	गणिविद्या	१०५	आनन्दसागरसूरि (संस्कृतछाया)	१०५

ક્રમ	આગમસૂત્રનામ	•મૂલ શ્લોક પ્રમાણ	વૃત્તિ-કર્તા	•વૃત્તિ શ્લોકપ્રમાણ
૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૭૫	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૩૭૫
૩૩.	મરણસમાધિ *	૮૩૭	આનન્દસાગરસૂરિ (સંસ્કૃત છાયા)	૮૩૭
૩૪.	નિશીથ	૮૨૧	જિનદાસગણિ (ચૂર્ણિ) સહદાસગણિ (ભાષ્ય)	૨૮૦૦ ૭૫૦૦
૩૫.	વૃહત્કલ્પ	૪૭૩	મલયગિરિ+ક્ષેમકીર્તિ સહદાસગણિ (ભાષ્ય)	૪૨૬૦૦ ૭૬૦૦
૩૬.	વ્યવહાર	૩૭૩	મલયગિરિ સહદાસગણિ (ભાષ્ય)	૩૪૦૦૦ ૬૪૦૦
૩૭.	દશશ્ચુતસ્કન્ધ	૮૯૬	- ? - (ચૂર્ણિ)	૨૨૨૫
૩૮.	જીતકલ્પ *	૧૩૦	સિદ્ધસેનગણિ (ચૂર્ણિ)	૧૦૦૦
૩૯.	મહાનિશીથ	૪૫૪૮	-	-
૪૦.	આવશ્યક	૧૩૦	હરિભદ્રસૂરિ	૨૨૦૦૦
૪૧.	ઔષ્ઠનિર્યુક્તિ	નિ.૧૩૫૫	દ્રોણાચાર્ય	(?)૭૫૦૦
-	પિષ્ઠનિર્યુક્તિ *	નિ. ૮૩૫	મલયગિરિસૂરિ	૭૦૦૦
૪૨.	દશવૈકાલિક	૮૩૫	હરિભદ્રસૂરિ	૭૦૦૦
૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૨૦૦૦	શાંતિસૂરિ	૧૬૦૦૦
૪૪.	નન્દી	૭૦૦	મલયગિરિસૂરિ	૭૭૩૨
૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૨૦૦૦	મલધારીહેમચન્દ્રસૂરિ	૫૯૦૦

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૪૫ આગમ સૂત્રોમાં વર્તમાન કાળે પહેલાં ૧ થી ૧૧ અંગસૂત્રો, ૧૨ થી ૨૩ ઉપાંગસૂત્રો, ૨૪થી૩૩ પ્રકીર્ણકસૂત્રો ૩૪થી ૩૮ છેદસૂત્રો, ૪૦ થી ૪૩ મૂલસૂત્રો, ૪૪-૪૫ ચૂલિકાસૂત્રોના નામે હાલ પ્રસિદ્ધ છે.
- (૨) ઉક્ત શ્લોક સંખ્યા અમે ઉપલબ્ધ માહિતી અને પૃષ્ઠ સંખ્યા આધારે નોંધેલ છે. જે કે તે સંખ્યા માટે મતાંતર તો જોવા મળે જ છે. જેમકે આચાર સૂત્રમાં ૨૫૦૦, ૨૫૫૪, ૨૫૨૫ એવા ત્રણ શ્લોક પ્રમાણ જાણવા મળેલ છે. આવો મત-ભેદ અન્ય સૂત્રોમાં પણ છે.
- (૩) ઉક્ત વૃત્તિ-આદિ જે નોંધ છે તે અમે કરેલ સંપાદન મુજબની છે. તે સિવાયની પણ વૃત્તિ-ચૂર્ણિ આદિ સાહિત્ય મુદ્રિત કે અમુદ્રિત અવસ્થામાં હાલ ઉપલબ્ધ છે જ.
- (૪) ગચ્છાચાર અને મરણસમાધિ ના વિકલ્પે ચંદાવેજ્ઞય અને વીરસ્તવ પ્રકીર્ણક આવે છે. જે અમે “આગમસુત્તાણિ” માં મૂળ રૂપે અને “આગમદીપ”માં અક્ષરશઃ ગુજરાતી અનુવાદ રૂપે આપેલ છે. તેમજ જીતકલ્પ જેના વિકલ્પ રૂપે છે એ

પંચકલ્પનું શાષ્ય અમે ‘‘આગમસુત્તાણિ’’માં સંપાદીત કર્યું છે.

- (૫) ઓઘ અને પિણ્ડ એ બંને નિર્યુક્તિ વિકલ્પે છે. જે હાલ મૂલસૂત્ર રૂપે પ્રસિધ્ધ છે. જે બંનેની વૃત્તિ અમે આપી છે. તેમજ તેમાં શાષ્યની ગાથાઓ પણ સમાવેષિત થઈ છે.
- (૬) ચાર પ્રકીર્ણક સૂત્રો અને મહાનિશીઘ એ પાંચ આગમની કોઈ વૃત્તિ આદિ ઉપલબ્ધ થવાનો ઉલ્લેખ મળતો નથી. પ્રકીર્ણક ની સંસ્કૃત છાયા ઉપલબ્ધ છે તેથી મૂકી છે. નિશીઘ-દશા-જિતકલ્પ એ ત્રણેની ચૂર્ણિ આપી છે. જેમાં દશા અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપરવૃત્તિ મળતી હોવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ અમે તે મેળવી શક્યા નથી. જ્યારે નિશીઘ ઉપર તો માત્ર વીસમા ઉદ્દેશક:ની જ વૃત્તિ નો ઉલ્લેખ મળે છે.

◀ વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ નિર્યુક્તિ: ▶

ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	નિર્યુક્તિ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-નિર્યુક્તિ	૪૫૦	૬.	આવશ્યક-નિર્યુક્તિ	૨૫૦૦
૨.	સૂત્રકૃત-નિર્યુક્તિ	૨૬૫	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિ	૧૩૫૫
૩.	બૃહત્કલ્પ-નિર્યુક્તિ *	-	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિ	૮૩૫
૪.	વ્યવહાર-નિર્યુક્તિ *	-	૯.	દશવૈકાલિક-નિર્યુક્તિ	૫૦૦
૫.	દશાશ્રુત૦-નિર્યુક્તિ	૧૮૦	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયન-નિર્યુક્તિ	૭૦૦

નોંધ :-

- (૧) અહીં આપેલ શ્લોક પ્રમાણ એ ગાથા સંખ્યા નથી. ‘‘૩૨ અક્ષરનો એક શ્લોક’’ એ પ્રમાણથી નોંધાયેલ શ્લોક પ્રમાણ છે.
- (૨) ★ બૃહત્કલ્પ અને વ્યવહાર એ બંને સૂત્રોની નિર્યુક્તિ હાલ શાષ્ય માં ભળી ગઈ છે. જેનો યથાસંભવ ઉલ્લેખ વૃત્તિકાર મહર્ષિ એ શાષ્ય ઉપરની વૃત્તિમાં કર્યો હોય તેવું જોવા મળેલ છે.
- (૩) ઓઘ અને પિણ્ડનિર્યુક્તિ સ્વતંત્ર મૂલઆગમ સ્વરૂપે સ્થાન પામેલ છે તેથી તેનું સ્વતંત્ર સંપાદન આગમ-૪૧ રૂપે થયેલ છે. (તેમજ આ સંપાદનમાં પણ છે.)
- (૪) બાકીની છ નિર્યુક્તિમાંથી દશાશ્રુતસ્કન્ધ નિર્યુક્તિ ઉપર ચૂર્ણિ અને અન્ય પાંચ નિર્યુક્તિ ઉપરની વૃત્તિ અમે અમારા સંપાદનમાં પ્રકાશીત કરી છે. જ્યાં આ છ નિર્યુક્તિ સ્પષ્ટ અલગ જોઈ શકાય છે.
- (૫) નિર્યુક્તિકર્તા તરીકે ભદ્રવાહુસ્વામી નો ઉલ્લેખ જ જોવા મળે છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ માષ્યં

ક્રમ	માષ્ય	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	માષ્ય	ગાથાપ્રમાણ
૧.	નિશીષમાષ્ય	૭૫૦૦	૬.	આવશ્યકમાષ્ય ★	૪૮૩
૨.	વૃહત્કલ્પમાષ્ય	૭૬૦૦	૭.	ઓઘનિર્યુક્તિમાષ્ય ★	૩૨૨
૩.	વ્યવહારમાષ્ય	૬૪૦૦	૮.	પિણ્ડનિર્યુક્તિમાષ્ય ★	૪૬
૪.	પણ્ચકલ્પમાષ્ય	૩૧૮૫	૯.	દશવૈકાલિકમાષ્ય ★	૬૩
૫.	જીતકલ્પમાષ્ય	૩૧૨૫	૧૦.	ઉત્તરાધ્યયનમાષ્ય (?)	—

નોંધ :-

- (૧) નિશીષ, વૃહત્કલ્પ અને વ્યવહારમાષ્ય ના કર્તા સહ્વદાસગણિ હોવાનું જણાય છે. અમારા સંપાદનમાં નિશીષ માષ્ય તેની ચૂર્ણિ સાથે અને વૃહત્કલ્પ તથા વ્યવહાર માષ્ય તેની-તેની વૃત્તિ સાથે સમાવિષ્ટ થયું છે.
- (૨) પણ્ચકલ્પમાષ્ય અમારા આગમસુત્તાણિ ભાગ-૩૮ માં પ્રકાશીત થયું.
- (૩) આવશ્યકમાષ્ય માં ગાથા પ્રમાણ ૪૮૩ લખ્યું જેમાં ૧૮૩ ગાથા મૂળમાષ્ય રૂપે છે અને ૩૦૦ ગાથા અન્ય એક માષ્યની છે. જેનો સમાવેશ આવશ્યક સૂત્ર-સટીક માં કર્યો છે. [જે કે વિશેષાવશ્યક માષ્ય ખૂબજ પ્રસિધ્ધ થયું છે પણ તે સમગ્ર આવશ્યકસૂત્ર- ઉપરનું માષ્ય નથી અને અધ્યયનો અનુસારની અલગ અલગ વૃત્તિ આદિ પેટા વિવરણો તો આવશ્યક અને જીતકલ્પ એ બંને ઉપર મળે છે. જેનો અત્રે ઉલ્લેખ અમે કરેલ નથી.]
- (૪) ઓઘનિર્યુક્તિ, પિણ્ડનિર્યુક્તિ, દશવૈકાલિકમાષ્ય નો સમાવેશ તેની તેની વૃત્તિ માં થયો જ છે. પણ તેનો કર્તા વિશેનો ઉલ્લેખ અમોને મળેલ નથી. [ઓઘનિર્યુક્તિ ઉપર ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ માષ્યનો ઉલ્લેખ પણ જોવા મળેલ છે.]
- (૫) ઉત્તરાધ્યયનમાષ્યની ગાથા નિર્યુક્તિમાં ભળી ગયાનું સંભળાય છે (?)
- (૬) આ રીતે અંગ - ઉપાંગ - પ્રકીર્ણક - ચૂલિકા એ ૩૫ આગમ સૂત્રો ઉપરનો કોઈ માષ્યનો ઉલ્લેખ અમારી જાણમાં આવેલ નથી. કોઈક સ્થાને સાક્ષી પાઠ-આદિ સ્વરૂપે માષ્યગાથા જોવા મળે છે.
- (૭) માષ્યકર્તા તરીકે મુખ્ય નામ સહ્વદાસગણિ જોવા મળેલ છે. તેમજ જિનમદ્રગણિ-ક્ષમાશ્રમણ અને સિદ્ધસેન ગણિ નો પણ ઉલ્લેખ મળે છે. કેટલાંક માષ્યના કર્તા અજ્ઞાત જ છે.

વર્તમાન કાળે ૪૫ આગમમાં ઉપલબ્ધ ચૂર્ણ:

ક્રમ	ચૂર્ણ	શ્લોકપ્રમાણ	ક્રમ	ચૂર્ણ	શ્લોકપ્રમાણ
૧.	આચાર-ચૂર્ણ	૮૩૦૦	૧.	દશાશ્રુતસ્કન્ધચૂર્ણ	૨૨૨૫
૨.	સૂત્રકૃત-ચૂર્ણ	૧૧૦૦	૧૦.	પદ્મકલ્પચૂર્ણ	૩૨૭૫
૩.	ભગવતી-ચૂર્ણ	૩૧૧૪	૧૧.	જીતકલ્પચૂર્ણ	૧૦૦૦
૪.	જીવાભિગમ-ચૂર્ણ	૧૫૦૦	૧૨.	આવશ્યકચૂર્ણ	૧૮૫૦૦
૫.	જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિ-ચૂર્ણ	૧૮૭૧	૧૩.	દશવૈકાલિકચૂર્ણ	૭૦૦૦
૬.	નિશીથચૂર્ણ	૨૮૦૦૦	૧૪.	ઉત્તરાધ્યયનચૂર્ણ	૫૮૫૦
૭.	વૃહલ્કલ્પચૂર્ણ	૧૬૦૦૦	૧૫.	નન્દીચૂર્ણ	૧૫૦૦
૮.	વ્યવહારચૂર્ણ	૧૨૦૦	૧૬.	અનુયોગદારચૂર્ણ	૨૨૬૫

નોંધ :-

- (૧) ઉક્ત ૧૬ ચૂર્ણમાંથી નિશીથ, દશાશ્રુતસ્કન્ધ, જીતકલ્પ એ ત્રણ ચૂર્ણ અમારા આ સંપાદનમાં સમાવાઈ ગયેલ છે.
- (૨) આચાર, સૂત્રકૃત, આવશ્યક, દશવૈકાલિક, ઉત્તરાધ્યયન, નન્દી, અનુયોગદાર એ સાત ચૂર્ણ પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક શ્રી એ પ્રકાશીત કરાવી છે.
- (૩) દશવૈકાલિકની બીજી એક ચૂર્ણ જે અગત્યસિંહસૂરિકૃત છે તેનું પ્રકાશન પૂજ્ય શ્રી પુન્યવિજયજીએ કરાવેલ છે.
- (૪) જંબૂદ્વીપપ્રજ્ઞસિચૂર્ણ વિશે હીરાલાલ કાપડીયા પ્રશ્નાર્થચિહ્ન ઉભું કરે છે. ભગવતી ચૂર્ણ તો મળેજ છે, પણ હજી પ્રકાશીત થઈ નથી. તેમજ વૃહલ્કલ્પ, વ્યવહાર, પદ્મકલ્પ એ ત્રણ હસ્તપ્રતો અમે જોઈ છે પણ પ્રકાશીત થયાનું જાણમાં નથી.
- (૫) ચૂર્ણિકાર તરીકે જિનદાસગણિમહત્તરનું નામ મુખ્યત્વે સંભળાય છે. કેટલાકના મતે અમુક ચૂર્ણના કર્તાનો સ્પષ્ટોલ્લેખ મળતો નથી.

“આગમ-પંચાંગી” એક ચિન્ત્ય બાબત”

- ૧ વર્તમાન કાળે પ્રામ આગમ સાહિત્યની વિચારણા પછી ખરેખર આગમના પાંચ અંગોમાં કેટલું અને શું ઉપલબ્ધ છે તે જાણ્યા પછી એક પ્રશ્ન થાય કે આગમ પંચાંગી ની વાતો કેટલી ચિન્ત્ય છે. અંગ-ઉપાંગ-પ્રકીર્ણક-ચૂલિકા એ ૩૫ આગમો ઉપર માણ્ય નથી. એટલે ૩૫ આગમનું એક અંગ તો અપ્રાપ્ય જ બન્યું. સૂત્ર પરત્વે ઉપલબ્ધ નિર્વૃક્તિ ફક્ત ૭ છે. એટલે ૩૫ આગમોનું એક અંગ અપ્રાપ્ય જ બન્યું. આ રીતે ક્યાંક માણ્ય, ક્યાંક નિર્વૃક્તિ અને ક્યાંક ચૂર્ણિના અભાવે વર્તમાન કાળે સુવ્યવસ્થિત પંચાંગી એક માત્ર આવશ્યક સૂત્રની ગણાય.
- ૨ નન્દીસૂત્ર માં પંચાંગીને બદલે સંગ્રહણી, પ્રતિપત્તિ ઓ વગેરેના પણ ઉલ્લેખ છે.

▶ ૪૫ આગમ અંતર્ગત વર્તમાન કાળે ઉપલબ્ધ વિભાગો ◀

[સૂચના :- અમે સંપાદીત કરેલ આગમસુત્તાણિ-સટીકં માં બેકી નંબરના પૃષ્ઠો ઉપર જમણી બાજુ આગમસૂત્ર ના નામ પછી અંકો આપેલ છે. જેમકે ૧/૩/૬/૨/૫૪ વગેરે. આ અંકો તે તે આગમના વિભાગીકરણને જણાવે છે. જેમકે આચારમાં પ્રથમ અંક શ્રુતસ્કન્ધનો છે તેના વિભાગ રૂપે બીજો અંક ચૂલા છે તેના પેટા વિભાગ રૂપે ત્રીજો અંક અધ્યયન નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે ચોથો અંક ઉદ્દેશક નો છે. તેના પેટા વિભાગ રૂપે છેલ્લો અંક મૂલનો છે. આ મૂલ ગદ્ય કે પદ્ય હોઈ શકે. જો ગદ્ય હોય તો ત્યાં પેરેશ્રાફ સ્ટાઈલથી કે છુટુ લખાણ છે અને ગાથા/પદ્ય ને પદ્યની સ્ટાઈલથી ॥ - ॥ ગોઠવેલ છે.]

પ્રત્યેક આગમ માટે આ રીતે જ ઓબ્લિકમાં (/) પછી ના વિભાગને તેના-તેના પેટા-પેટા વિભાગ સમજવા.

જ્યાં જે-તે પેટા વિભાગ ન હોય ત્યાં (/) ઓબ્લિક પછી ડેસ મુકીને તે વિભાગ ત્યાં નથી તેમ સુચવેલું છે.]

- (૧) આચાર - શ્રુતસ્કન્ધ:/ચૂલા/અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
ચૂલા નામક પેટા વિભાગ બીજા શ્રુતસ્કન્ધ.માં જ છે.
- (૨) સૂત્રકૃત - શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩) સ્થાન - સ્થાનં/અધ્યયનં/મૂલં
- (૪) સમવાય - સમવાય:/મૂલં
- (૫) મગવતી - શતકં/વર્ગ:-અંતરશતકં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
અહીં શતકના પેટા વિભાગમાં બે નામો છે. (૧) વર્ગ: (૨) અંતરશતક કેમકે શતક ૨૧, ૨૨, ૨૩ માં શતક ના પેટા વિભાગનું નામ વર્ગ: જ સાવેલ છે. શતક - ૩૩, ૩૪, ૩૫, ૩૬, ૪૦ ના પેટા વિભાગને અંતરશતક અથવા શતકશતક નામથી ઓળખાવાય છે.
- (૬) જ્ઞાતાધર્મકથા- શ્રુતસ્કન્ધ:/વર્ગ:/અધ્યયનં/મૂલં
પહેલા શ્રુતસ્કન્ધ માં અધ્યયન જ છે. બીજા શ્રુતસ્કન્ધ નો પેટાવિભાગ વર્ગ નામે છે અને તે વર્ગ ના પેટા વિભાગમાં અધ્યયન છે.
- (૭) ઉપાસકદશા- અધ્યયનં/મૂલં
- (૮) અન્તકૃદશા- વર્ગ:/અધ્યયનં/મૂલં
- (૯) અનુત્તરોપપાતિકદશા- વર્ગ:/અધ્યયનં/મૂલં
- (૧૦) પ્રશ્નવ્યાકરણ- દ્વારં/અધ્યયનં/મૂલં
આશ્રવ અને સંવર એવા સ્પષ્ટ બે ભેદ છે જેને આશ્રવદ્વાર અને સંવરદ્વાર કહ્યા છે. (કોઈક દ્વાર ને બદલે શ્રુતસ્કન્ધ શબ્દ પ્રયોગ પણ કરે છે)
- (૧૧) વિપાકશ્રુત- શ્રુતસ્કન્ધ:/અધ્યયનં/મૂલં
- (૧૨) ઔપપાતિક- મૂલં
- (૧૩) રાજપ્રશ્નીય- મૂલં

- (૧૪) જીવાજીવામિગમ- *પ્રતિપત્તિ:/* ઉદ્દેશક:/મૂલં
આ આગમમાં ઉક્ત ત્રણ વિભાગો કર્યા છે તો પણ સમજણ માટે પ્રતિપત્તિ: પછી એક પેટાવિભાગ નોંધનીય છે. કેમકે પ્રતિપત્તિ -૩-માં નેરદ્ય, તિરિક્ષજોગિય, મનુષ્ય, દેવ એવા ચાર પેટાવિભાગો પડે છે. તેથી તિપત્તિ/નેરદ્યઅદિ/ઉદ્દેશક:/મૂલં એ રીતે સ્પષ્ટ અલગ પાડેલા છે, એ જ રીતે દશમી પ્રતિપત્તિ ના ઉદ્દેશક: નવ નથી પણ તે પેટાવિભાગ પ્રતિપત્તિ: નામે જ છે.
- (૧૫) પ્રજ્ઞાપના- પદં/ઉદ્દેશક:/દ્વારં/મૂલં
પદના પેટા વિભાગમાં ક્યાંક ઉદ્દેશક: છે, ક્યાંક દ્વારં છે પણ પદ-૨૮ના પેટા વિભાગમાં ઉદ્દેશક: અને તેના પેટા વિભાગમાં દ્વારં પણ છે.
- (૧૬) સૂર્યપ્રજ્ઞાસિ- પ્રાભૂતં/પ્રાભૂતપ્રાભૂતં/મૂલં
- (૧૭) ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિ- પ્રાભૂતં/પ્રાભૂતપ્રાભૂતં/મૂલં
આગમ ૧૬-૧૭માં પ્રાભૂતપ્રાભૂત ના પણ પ્રતિપત્તિ: નામક પેટા વિભાગ છે. પણ ઉદ્દેશક: આદિ મુજબ તેનો વિશેષ વિસ્તાર થાયેલ નથી.
- (૧૮) જમ્બૂદીપપ્રજ્ઞાસિ- વક્ષસ્કાર:/મૂલં
- (૧૯) નિરયાવલિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૦) કલ્પવત્તંસિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૧) પુષ્પિતા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૨) પુષ્પચૂલિકા - અધ્યયનં/મૂલં
- (૨૩) વણ્ણિદશા - અધ્યયનં/મૂલં
આગમ ૧૮ થી ૨૩ નિરયાવલિકાદિ નામથી સાથે જોવા મળે છે કેમકે તેને ઉપાંગના પાંચ વર્ગ તરીકે સૂત્રકારે ઓળખાવેલા છે. જેમાં વર્ગ-૧, નિરયાવલિકા, વર્ગ-૨ કલ્પવત્તંસિકા... વગેરે જાણવા
- (૨૪) યી ૩૩) ચતુ:શરણ (આદિ દશેપયત્રા) મૂલં
- (૩૪) નિશીથ - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૫) બૃહત્કલ્પ - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૬) વ્યવહાર - ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૩૭) દશાશ્રુતસ્કન્ધ - દશા/મૂલં
- (૩૮) જીતકલ્પ - મૂલં
- (૩૯) મહાનિશીથ - અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૦) આવશ્યક - અધ્યયનં/મૂલં
- (૪૧) ઓઘ/પિણ્ડનિયુક્તિ - મૂલં
- (૪૨) દશવૈકાલિક - અધ્યયનં/ઉદ્દેશક:/મૂલં
- (૪૩) ઉત્તરાધ્યયન - અધ્યયનં//મૂલં
- (૪૪- ૪૫) નન્દી-અનુયોગદ્વાર - મૂલં

અમારા સંપાદીત ૪૫ આગમોમાં આવતા મૂલ નો અંક તથા તેમાં સમાવિષ્ટ ગાથા

ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા	ક્રમ	આગમસૂત્ર	મૂલં	ગાથા
૧.	આચાર	૫૫૨	૧૪૭	૨૪.	ઘતુ:શરણ	૬૩	૬૩
૨.	સૂત્રકૃત	૮૦૬	૭૨૩	૨૫.	આતુરપ્રત્યાખ્યાન	૭૧	૭૦
૩.	સ્થાન	૧૦૧૦	૧૬૯	૨૬.	મહાપ્રત્યાખ્યાનં	૧૪૨	૧૪૨
૪.	સમવાય	૩૮૩	૯૩	૨૭.	મક્તપરિજ્ઞા	૧૭૨	૧૭૨
૫.	મ્હવતી	૧૦૮૭	૧૧૪	૨૮.	તંદુલવૈચારિક	૧૬૧	૧૩૯
૬.	જ્ઞાતાધર્મકથા	૨૪૧	૫૭	૨૯.	સંસ્તારક	૧૩૩	૧૩૩
૭.	ઉપાસક દશા	૭૩	૧૩	૩૦.	ગચ્છાચાર	૧૩૭	૧૩૭
૮.	અન્તકૃદ્દશા	૬૨	૧૨	૩૧.	ગણિવિદ્યા	૮૨	૮૨
૯.	અનુતરોપપાતિક	૧૩	૪	૩૨.	દેવેન્દ્રસ્તવ	૩૦૭	૩૦૭
૧૦.	પ્રશ્નવ્યાકરણ	૪૭	૧૪	૩૩.	મરણસમાધિ	૬૬૪	૬૬૪
૧૧.	વિપાકશ્રુત	૪૭	૩	૩૪.	નિશીથ	૧૪૨૦	-
૧૨.	ઔપપાતિક	૭૭	૩૦	૩૫.	બૃહત્કલ્પ	૨૧૫	-
૧૩.	રાજપ્રશ્નિય	૮૫	-	૩૬.	વ્યવહાર	૨૮૫	-
૧૪.	જીવામિગમ	૩૯૮	૯૩	૩૭.	દશાશ્રુતસ્કન્ધ	૧૧૪	૫૬
૧૫.	વ્રજાપન્ના	૬૨૨	૨૩૧	૩૮.	જીતકલ્પ	૧૦૩	૧૦૩
૧૬.	સૂર્યપ્રજ્ઞાતિ	૨૧૪	૧૦૩	૩૯.	મહાનિશીથ	૧૫૨૮	૮
૧૭.	ચન્દ્રપ્રજ્ઞાતિ	૨૧૮	૧૦૭	૪૦.	આવશ્યક	૯૨	૨૧
૧૮.	જન્મ્બૂદીપપ્રજ્ઞાતિ	૩૬૫	૧૩૧	૪૧.	ઔઘનિર્યુક્તિ	૧૧૬૫	૧૧૬૫
૧૯.	નિરયાબલિકા	૨૧	-	૪૧.	પિષ્ઠનિર્યુક્તિ	૭૧૨	૭૧૨
૨૦.	કલ્પવર્તસિકા	૫	૧	૪૨.	દશવૈકાલિક	૫૪૦	૫૧૫
૨૧.	પુષ્પિતા	૧૧	૨	૪૩.	ઉત્તરાધ્યયન	૧૭૩૧	૧૬૪૦
૨૨.	પુષ્પચૂલિકા	૩	૧	૪૪.	નન્દી	૧૬૮	૯૩
૨૩.	વળિહદશા	૫	૧	૪૫.	અનુયોગદ્વાર	૩૫૦	૧૪૧

નોંધ :- ઉક્ત ગાથા સંખ્યાનો સમાવેશ મૂલં માં થઈ જ નથી છે. તે મૂલ સિવાયની અલગ ગાથા સમજવી નહીં. મૂલ શબ્દ એ અમો સૂત્ર અને ગાથા બંને માટે નો આપેલો સંયુક્ત અનુક્રમ છે. ગાથા બધાંજ સંપાદનોમાં સામાન્ય અંક ધરાવતી હોવાથી તેનો અલગ અંક આપેલ છે. પણ સૂત્રના વિભાગ દરેક સંપાદકે ભિન્નભિન્ન રીતે કર્યા હોવાથી અમે સૂત્રાંક જુદો પાડતા નથી.

—: અમારા પ્રકાશનો :-

- [૧] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૧ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
 [૨] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૨ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
 [૩] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૩ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
 [૪] અભિનવ હેમ લઘુપ્રક્રિયા - ૪ - સત્તાઙ્ગ વિવરણમ્
 [૫] કૃદ્ધન્તમાલા
 [૬] ચૈત્યવન્દન પર્વમાલા
 [૭] ચૈત્યવન્દન સહ્પ્રહ - તીર્થજિનવિશેષ
 [૮] ચૈત્યવન્દન ચૌવિંશી
 [૯] શત્રુઙ્ગય ભક્તિ [આવૃત્તિ-દો]
 [૧૦] અભિનવ જૈન પદ્યાઙ્ગ - ૨૦૪૬
 [૧૧] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૧- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧ થી ૧૧
 [૧૨] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૨- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૨ થી ૧૫
 [૧૩] અભિનવ ઉપદેશ પ્રાસાદ - ૩- શ્રાવક કર્તવ્ય - ૧૬ થી ૩૬
 [૧૪] નવપદ - શ્રીપાલ (શાશ્વતી ઓળીના વ્યાખ્યાન રૂપે)
 [૧૫] સમાધિ મરણ [વિધિ - સૂત્ર - પદ્ય - આરાધના-મરણભેદ-સંગ્રહ]
 [૧૬] ચૈત્યવંદન માળા [૭૭૯ ચૈત્યવનંદનોનો સંગ્રહ]
 [૧૭] તત્વાર્થ સૂત્ર પ્રબોધટીકા [અધ્યાય-૧]
 [૧૮] તત્વાર્થ સૂત્રના આગમ આધાર સ્થાનો
 [૧૯] સિદ્ધાચલનો સાથી [આવૃત્તિ - બે]
 [૨૦] ચૈત્ય પરિપાટી
 [૨૧] અમદાવાદ જિનમંદિર ઉપાશ્રય આદિ ડિરેક્ટરી
 [૨૨] શત્રુઙ્ગય ભક્તિ [આવૃત્તિ - બે]
 [૨૩] શ્રી નવકારમંત્ર નવલાખ જાપ નોંધપોથી
 [૨૪] શ્રી ચારિત્ર પદ એક કરોડ જાપ નોંધપોથી
 [૨૫] શ્રી બારવ્રત પુસ્તિકા તથા અન્ય નિયમો - [આવૃત્તિ - ચાર]
 [૨૬] અભિનવ જૈન પંચાંગ - ૨૦૪૨ [સર્વપ્રથમ ૧૩ વિભાગોમાં]
 [૨૭] શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજા
 [૨૮] અંતિમ આરાધના તથા સાધુ સાધ્વી કાળધર્મ વિધિ
 [૨૯] શ્રાવક અંતિમ આરાધના [આવૃત્તિ ત્રણ]
 [૩૦] વીતરાગ સ્તુતિ સંચય [૧૧૫૧ લાવવાહી સ્તુતિઓ]
 [૩૧] (પૂજ્ય આગમોદ્ધારક શ્રી ના સમુદાયના) કાયમી સંપર્ક સ્થળો
 [૩૨] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૧
 [૩૩] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૨
 [૩૪] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૩
 [૩૫] તત્વાર્થાધિગમ સૂત્ર અભિનવ ટીકા - અધ્યાય-૪

- [35] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-५
 [36] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-६
 [37] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-७
 [38] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-८
 [39] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-९
 [40] तत्त्वार्थाधिगम सूत्र अभिनव टीका - अध्याय-१०

प्रकाशन १ थी ४१ अभिनवश्रुत प्रकाशने प्रगट करेले छे.

[४२] आयारो	[आगमसुत्ताणि-१]	पढमं अंगसुत्तं
[४३] सूयगडो	[आगमसुत्ताणि-२]	वीअं अंगसुत्तं
[४४] ठाणं	[आगमसुत्ताणि-३]	तइयं अंगसुत्तं
[४५] समवाओ	[आगमसुत्ताणि-४]	चउत्थं अंगसुत्तं
[४६] विवाहपन्नति	[आगमसुत्ताणि-५]	पंचमं अंगसुत्तं
[४७] नायाधम्मकहाओ	[आगमसुत्ताणि-६]	छट्ठं अंगसुत्तं
[४८] उवासगदसाओ	[आगमसुत्ताणि-७]	सत्तमं अंगसुत्तं
[४९] अंतगडदसाओ	[आगमसुत्ताणि-८]	अट्ठमं अंगसुत्तं
[५०] अनुत्तोचवाइयदसाओ	[आगमसुत्ताणि-९]	नवमं अंगसुत्तं
[५१] पणहावागरणं	[आगमसुत्ताणि-१०]	दसमं अंगसुत्तं
[५२] विवागसूयं	[आगमसुत्ताणि-११]	एक्करसमं अंगसुत्तं
[५३] उववाइयं	[आगमसुत्ताणि-१२]	पढमं उवंगसुत्तं
[५४] रायप्पसेणियं	[आगमसुत्ताणि-१३]	वीअं उवंगसुत्तं
[५५] जीवाजीवाभिगमं	[आगमसुत्ताणि-१४]	तइयं उवंगसुत्तं
[५६] पन्नवणासुत्तं	[आगमसुत्ताणि-१५]	चउत्थं उवंगसुत्तं
[५७] सूरपन्नतिः	[आगमसुत्ताणि-१६]	पंचमं उवंगसुत्तं
[५८] चंदपन्नतिः	[आगमसुत्ताणि-१७]	छट्ठं उवंगसुत्तं
[५९] जंबूद्दीवपन्नति	[आगमसुत्ताणि-१८]	सत्तमं उवंगसुत्तं
[६०] निरयावल्लियाणं	[आगमसुत्ताणि-१९]	अट्ठमं उवंगसुत्तं
[६१] कप्पवडिडिसियाणं	[आगमसुत्ताणि-२०]	नवमं उवंगसुत्तं
[६२] पुष्फियाणं	[आगमसुत्ताणि-२१]	दसमं उवंगसुत्तं
[६३] पुष्फचूलियाणं	[आगमसुत्ताणि-२२]	एक्करसमं उवंगसुत्तं
[६४] वण्हिदसाणं	[आगमसुत्ताणि-२३]	बारसमं उवंगसुत्तं
[६५] चउसरणं	[आगमसुत्ताणि-२४]	पढमं पर्ईण्णगं
[६६] आउरपच्चक्खाणं	[आगमसुत्ताणि-२५]	वीअं पर्ईण्णगं
[६७] महापच्चक्खाणं	[आगमसुत्ताणि-२६]	तीइयं पर्ईण्णगं
[६८] भत्तपरिण्णा	[आगमसुत्ताणि-२७]	चउत्थं पर्ईण्णगं

[૬૯]	તંદુલવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૨૮]	પંચમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૦]	સંધારગં	[આગમસુત્તાણિ-૨૯]	છટ્ઠં પર્દૈણ્ણગં
[૭૧]	ગચ્છઞચાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૧]	સત્તમં પર્દૈણ્ણગં-૧
[૭૨]	ચંદાવેજ્ઞયં	[આગમસુત્તાણિ-૩૦/૨]	સત્તમં પર્દૈણ્ણગં-૨
[૭૩]	ગણિવિજ્ઞા	[આગમસુત્તાણિ-૩૧]	અહ્મમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૪]	દેવિંદત્થઓ	[આગમસુત્તાણિ-૩૨]	નવમં પર્દૈણ્ણગં
[૭૫]	મરણસમાહિ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૧]	દસમં પર્દૈણ્ણગં-૧
[૭૬]	વીરત્થવ	[આગમસુત્તાણિ-૩૩/૨]	દસમં પર્દૈણ્ણગં-૨
[૭૭]	નિસીહ	[આગમસુત્તાણિ-૩૪]	પદમં છેયસુત્તં
[૭૮]	બુહત્કપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૫]	બીઅં છેયસુત્તં
[૭૯]	વચહાર	[આગમસુત્તાણિ-૩૬]	તઇયં છેયસુત્તં
[૮૦]	દસાસુયક્કંધં	[આગમસુત્તાણિ-૩૭]	ચડત્થં છેયસુત્તં
[૮૧]	જીયકપ્પો	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૧]	પંચમં છેયસુત્તં-૧
[૮૨]	પંચકપ્પમાસ	[આગમસુત્તાણિ-૩૮/૨]	પંચમં છેયસુત્તં-૨
[૮૩]	મહાનિસીહં	[આગમસુત્તાણિ-૩૯]	છટ્ઠં છેયસુત્તં
[૮૪]	આવસસ્સયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૦]	પદમં મૂલસુત્તં
[૮૫]	ઓહનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૧]	બીઅં મૂલસુત્તં-૧
[૮૬]	પિંડનિજ્ઞુત્તિ	[આગમસુત્તાણિ-૪૧/૨]	બીઅં મૂલસુત્તં-૨
[૮૭]	દસવેયાલિયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૨]	તઇયં મૂલસુત્તં
[૮૮]	ઉત્તરજ્ઞયણં	[આગમસુત્તાણિ-૪૩]	ચડત્થં મૂલસુત્તં
[૮૯]	નંદીસૂયં	[આગમસુત્તાણિ-૪૪]	પદ્મા ચૂલિયા
[૯૦]	અનુઓગદારં	[આગમસુત્તાણિ-૪૫]	બિતિયા ચૂલિયા

પ્રકાશન ૪૨ થી ૯૦ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૯૧]	આપાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	પહેલું અંગસૂત્ર
[૯૨]	સૂયગડ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	બીજું અંગસૂત્ર
[૯૩]	ઠાણ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ત્રીજું અંગસૂત્ર
[૯૪]	સમવાય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૧]	ચોથું અંગસૂત્ર
[૯૫]	વિવાહપત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૨]	પાંચમું અંગસૂત્ર
[૯૬]	નાયાધમ્મકહા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	છટ્ઠું અંગસૂત્ર
[૯૭]	ઉવાસગદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	સાતમું અંગસૂત્ર
[૯૮]	અંતગડદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	આઠમું અંગસૂત્ર
[૯૯]	અનુત્તરોપપાતિકદસા-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	નવમું અંગસૂત્ર
[૧૦૦]	પણ્ણવાગરણ-	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	દશમું અંગસૂત્ર

[૧૦૧]	વિવાગસૂચ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૩]	અગિયારમું અંગસૂત્ર
[૧૦૨]	ઉવવાર્ષય	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	પહેલું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૩]	રાયખ્મસેશિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	બીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૪]	જીવાજીવાભિગમ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ત્રીજું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૫]	પન્નવજ્ઞાસુત	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૪]	ચોથું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૬]	સૂરપન્નતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	પાચમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૭]	ચંદપન્નતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	છઠ્ઠું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૮]	જંબુદીવપન્નતિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	સાતમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૦૯]	નિરયાવલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	આઠમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૦]	કમ્પવડિસિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	નવમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૧]	પુલ્કિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	દશમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૨]	પુલ્કચૂલિયા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	અગિયારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૩]	વહિહદસા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૫]	બારમું ઉપાંગસૂત્ર
[૧૧૪]	ચઉસરજ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલો પયત્રો
[૧૧૫]	આઉરખ્યકમાજ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજો પયત્રો
[૧૧૬]	મહાપખ્યકમાજ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજો પયત્રો
[૧૧૭]	ભત્તપરિજ્ઞા -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથો પયત્રો
[૧૧૮]	તંદુલવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમો પયત્રો
[૧૧૯]	સંધારગ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠો પયત્રો
[૧૨૦]	ગચ્છાચાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૧
[૧૨૧]	ચંદાવેજ્ઞય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	સાતમો પયત્રો-૨
[૧૨૨]	ગક્ષિવિજ્ઞ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	આઠમો પયત્રો
[૧૨૩]	દેવિદત્તઓ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	નવમો પયત્રો
[૧૨૪]	વીરત્યવ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	દશમો પયત્રો
[૧૨૫]	નિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પહેલું છેદસૂત્ર
[૧૨૬]	બુહતકમ્પ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	બીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૭]	વવહાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ત્રીજું છેદસૂત્ર
[૧૨૮]	દસાસુયકમ્પંથ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	ચોથું છેદસૂત્ર
[૧૨૯]	જીયકમ્પો -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	પાંચમું છેદસૂત્ર
[૧૩૦]	મહાનિસીહ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૬]	છઠ્ઠું છેદસૂત્ર
[૧૩૧]	આવસ્સય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલું મૂલસૂત્ર
[૧૩૨]	ઓહનિજ્ઞુત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસૂત્ર-૧
[૧૩૩]	પિંડનિજ્ઞુત્તિ -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજું મૂલસૂત્ર-૨
[૧૩૪]	દસવેયાલિય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ત્રીજું મૂલસૂત્ર

[૧૩૫] ઉત્તરજ્ઞપદ્ય -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	ચોથું મૂલસુત્ર
[૧૩૬] નંદીસુતં -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	પહેલી ચૂલિકા
[૧૩૭] અનુયોગદ્વાર -	ગુજરાતી અનુવાદ	[આગમદીપ-૭]	બીજી ચૂલિકા

પ્રકાશન ૯૧ થી ૧૩૭ આગમદીપ પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

[૧૩૮] દીક્ષા યોગાદિ વિધિ			
[૧૩૯] ૪૫ આગમ મહાપૂજન વિધિ			
[૧૪૦] આચારાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧
[૧૪૧] સૂત્રવૃત્તાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૨
[૧૪૨] સ્થાનાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૩
[૧૪૩] સમવાયાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૪
[૧૪૪] ભગવતીઅન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૫/૬
[૧૪૫] જ્ઞાતાધર્મકથાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૬] ઉપાસકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૭] અન્તકૃદ્દશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૮] અનુત્તરોપપાતિકદશાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૪૯] પ્રશ્નવ્યાકરણાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૭
[૧૫૦] વિપાકશ્રુતાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૧] ઔપપાતિકઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૨] રાજપ્રશ્નિયઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૮
[૧૫૩] જીવાજીવાભિગમઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૯
[૧૫૪] પ્રજ્ઞાપનાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૦/૧૧
[૧૫૫] સૂર્યપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૨
[૧૫૬] ચન્દ્રપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૨
[૧૫૭] જમ્બૂદ્વીવપ્રજ્ઞાસિઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૩
[૧૫૮] નિરયાવલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૫૯] કલ્પવતંસિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૦] પુષ્પિતાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૧] પુષ્પચૂલિકાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૨] વર્ણિદસાઉપાન્ગસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૩] ચતુઃશરણપ્રકીર્ણકસૂત્ર સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૪] આતુરપ્રત્યાઘ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૫] મહાપ્રત્યાઘ્યાનપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪
[૧૬૬] ભક્તપરિજ્ઞાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં		આગમસુત્તાણિ	સટીકં-૧૪

[૧૬૭]	તંદુલવૈચારિકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૮]	સંસ્તારકપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૬૯]	ગચ્છાચારપ્રકીર્ણકસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૦]	ગણિવિદ્યાપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૧]	દેવેન્દ્રસ્તવપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૨]	મરણસમાધિપ્રકીર્ણકસૂત્રં સચ્ચાયં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૪
[૧૭૩]	નિશીઘછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૫-૧૬-૧૭
[૧૭૪]	બૃહત્કલ્પછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૧૮-૧૯-૨૦
[૧૭૫]	વ્યવહારછેદસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તાણિ સટીકં-૨૧-૨૨
[૧૭૬]	દશાશ્રુતસ્કન્ધછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૭]	જીતકલ્પછેદસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૮]	મહાનિશીઘસૂત્રં (મૂલં)	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૩
[૧૭૯]	આવશ્યકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૪-૨૫
[૧૮૦]	ઓષનિર્ચુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમ સુત્તાણિ સટીકં-૨૬
[૧૮૧]	પિષ્ઠનિર્ચુક્તિમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૬
[૧૮૨]	દશવૈકાલિકમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૭
[૧૮૩]	ઉત્તરાધ્યયનમૂલસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૨૮-૨૯
[૧૮૪]	નન્દી-ચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦
[૧૮૫]	અનુયોગદ્વારચૂલિકાસૂત્રં સટીકં	આગમસુત્તાણિ સટીકં-૩૦

પ્રકાશન ૧૩૯ થી ૧૮૫ આગમશ્રુત પ્રકાશને પ્રગટ કરેલ છે.

—: સંપર્ક સ્થળ :-

‘આગમ આરાધના કેન્દ્ર’

શીતલનાથ સોસાયટી-વિભાગ-૧, ફ્લેટ નં-૧૩, ૪થે માળે
શ્રી નમિનાથ જૈન દેરાસરજી પાછળ, બ્હાઈ સેન્ટર, ખાનપુર
અમદાવાદ-૧

“आगमसुत्ताणि-सटीकं” भाग १ थी ३० नुं विवरण

आगमसुत्ताणि	समाविष्टाआगमाः
भाग-१	आधार
भाग-२	सूत्रकृत
भाग-३	स्थान
भाग-४	समवाय
भाग-५-६	भगवती (अपरनाम व्याख्याप्रज्ञप्ति)
भाग-७	ज्ञाताधर्मकथा, उपासकदशा, अन्तकृद्दशा, अनुत्तरोपपातिकदशा, प्रश्नव्याकरण
भाग-८	विपाकश्रुत, औपपातिक, राजप्रश्निय
भाग-९	जीवाजीवाभिगम
भाग-१०-११	प्रज्ञापना
भाग-१२	सूर्यप्रज्ञप्ति, चन्द्रप्रज्ञप्ति
भाग-१३	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति
भाग-१४	निरवायलिका, कल्पवतंसिका, पुष्पिका, पुष्पचूलिका वण्णिदशा, चातुःशरण, आतुरप्रत्याख्यान, महाप्रत्याख्यान, भक्तपरिज्ञा, तन्दुलैविकारिक, संस्कारक, फल्यचार, गणिविद्या, देवेन्द्रस्तव, मरणसमाधि
भाग-१५-१६-१७	नीशीथ
भाग-१८-१९-२०	बृहत्कल्प
भाग-२१-२२	व्यवहार
भाग-२३	दशाश्रुतस्कन्ध, जीतकल्प, महनिशीथ
भाग-२४-२५	आवश्यक
भाग-२६	ओघनियुक्ति, पिण्डनियुक्ति
भाग-२७	दशवैकालिक
भाग-२८-२९	उत्तराध्ययन
भाग-३०	नन्दी, अनुयोगद्वार

श्रुतिः

चूर्णः

भाष्यं

निर्मुक्तिः

मूलं